

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ κ. ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΜΗΝΥΤΗΡΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ

ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΥΨΗΛΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΗΣ
(omada.h.policing@gmail.com)

ΚΑΤΑ

1. Δραγασάκης Ανδρέα Ιωάννης ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
2. -Φωτίου Βασιλείου Θεανώ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
3. -Κοτζιάς Άγγελου Νικόλαος ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
4. -Χριστοδουλοπούλου Ζαχαρία Αναστασία ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
5. -Γαβρόγλου Βασιλείου Κωνσταντίνος ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
6. -Φλαμπουράρης Γερασίμου Αλέξανδρος Α' ΑΘΗΝΩΝ
7. -Βούτσης Γεωργίου Νικόλαος Α' ΑΘΗΝΩΝ
8. -Φίλης Αριστοτέλη Νικόλαος Α' ΑΘΗΝΩΝ
9. -Βερναρδάκης Δημοσθένη Χριστόφορος Α' ΑΘΗΝΩΝ
10. -Τσακαλώτος Στεφάνου Ευκλείδης Β ΑΘΗΝΩΝ
11. -Κουρουμπλής Ελευθερίου Παναγιώτης Β' ΑΘΗΝΩΝ
12. -Παππάς Στυλιανού Νικόλαος Β' ΑΘΗΝΩΝ
13. -Μπαλάφας Περικλή Ιωάννης Β' ΑΘΗΝΩΝ
14. -Σκουρλέτης Βασιλείου Παναγιώτης (Πάνος) Β' ΑΘΗΝΩΝ
15. -Ξυδάκης Γαλάτη Νικόλαος Β' ΑΘΗΝΩΝ
16. -Τόσκας Στεφάνου Νικόλαος Β' ΑΘΗΝΩΝ
17. -Παπαδόπουλος Κωνσταντίνου Χριστόφορος Β' ΑΘΗΝΩΝ
18. -Δημαράς Θεοδώρου Γεώργιος Β' ΑΘΗΝΩΝ
19. -Θεωνάς Γρηγορίου Ιωάννης Β' ΑΘΗΝΩΝ
20. -Σπίρτζης Παναγιώτη Χρήστος Β' ΑΘΗΝΩΝ
21. -Καφαντάρη Φωτίου Χαρούλα (Χαρά) Β' ΑΘΗΝΩΝ
22. -Τσιρώνης Γεωργίου Ιωάννης Β' ΑΘΗΝΩΝ

23. -Αυλωνίτου Βασιλείου Ελένη Β' ΑΘΗΝΩΝ
24. -Καββαδία Σωκράτη Ιωαννέτα (Αννέτα) Β' ΑΘΗΝΩΝ
25. -Κυρίτσης Μιλτιάδη Γεώργιος Β' ΑΘΗΝΩΝ
26. -Βαρεμένος Βασιλείου Γεώργιος ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ
27. -Τριανταφύλλου Κωνσταντίνου Μαρία ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ
28. -Γκιόλας Δημητρίου Ιωάννης ΑΡΓΟΛΙΔΟΣ
29. -Παπαηλιού Ηλία Γεώργιος ΑΡΚΑΔΙΑΣ
30. -Γεροβασίλη Βασιλείου Όλγα ΑΡΤΗΣ
31. -Τσίρκας Δημητρίου Βασίλειος ΑΡΤΗΣ
32. -Μπαλτάς Αλεξάνδρου Αριστείδης-Νικόλαος-Δημήτριος ΑΤΤΙΚΗΣ
33. -Αθανασίου Ευθυμίου Αθανάσιος (Νάσος) ΑΤΤΙΚΗΣ
34. -Σκουρολιάκος Λουκά Παναγιώτης (Πάνος) ΑΤΤΙΚΗΣ
35. -Πάντζας Σπυρίδωνος-Αριστοτέλη Γεώργιος ΑΤΤΙΚΗΣ
36. -Δέδες Γεωργίου Ιωάννης ΑΤΤΙΚΗΣ
37. -Αναγνωστοπούλου Πέτρου Αθανασία (Σία) ΑΧΑΪΑΣ
38. -Σπαρτινός Νικολάου Κωνσταντίνος ΑΧΑΪΑΣ
39. -Ριζούλης Κωνσταντίνου Ανδρέας ΑΧΑΪΑΣ
40. -Θηβαίος Γεωργίου Νικόλαος ΒΟΙΩΤΙΑΣ
41. -Μπγιάλας Αθανασίου Χρήστος ΓΡΕΒΕΝΩΝ
42. -Καραγιαννίδης Γεωργίου Χρήστος ΔΡΑΜΑΣ
43. -Σαντορινιός Κωνσταντίνου Νεκτάριος ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
44. -Γάκης Θωμά Δημήτριος ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
45. -Καματερός Ιωάννη Ηλίας ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΟΥ
46. -Καΐσας Δημητρίου Γεώργιος ΕΒΡΟΥ
47. Γκαρά Γεωργίου Αναστασία (Νατάσα) ΕΒΡΟΥ
48. -Ρίζος Γεωργίου Δημήτριος ΕΒΡΟΥ
49. -Αποστόλου Δημητρίου Ευάγγελος ΕΥΒΟΙΑΣ

50. -Ακριώτης Κυριάκου Γεώργιος ΕΥΒΟΙΑΣ
51. -Πρατσόλης Κλεάνθη Αναστάσιος (Τάσος) ΕΥΒΟΙΑΣ
52. -Λιβανίου Ευαγγέλου Ζωή ΕΥΒΟΙΑΣ
53. -Κοντονής Νικολάου Χαράλαμπος – Σταύρος ΖΑΚΥΝΘΟΥ
54. -Γεωργοπούλου – Σαλτάρη Ευσταθίου Ευσταθία (Έφη) ΗΛΕΙΑΣ
55. -Μπαξεβανάκης Σόλωνα Δημήτριος ΗΛΕΙΑΣ
56. -Μπαλαούρας Δημητρίου Γεράσιμος ΗΛΕΙΑΣ
57. -Καρασαρλίδου Γεωργίου Ευφροσύνη (Φρόσω) ΗΜΑΘΙΑΣ
58. -Ουρσουζίδης Νικολάου Γεώργιος ΗΜΑΘΙΑΣ
59. -Αντωνίου Αθανασίου Χρήστος ΗΜΑΘΙΑΣ
60. -Τσίπρας Παύλου Αλέξιος ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
61. -Μιχελογιαννάκης Δημητρίου Ιωάννης ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
62. -Βαρδάκης Δημητρίου Σωκράτης ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
63. -Ηγουμενίδης Εμμανουήλ Νικόλαος ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ
64. -Κάτσης Σπυρίδωνος Μάριος ΘΕΣΣΠΡΩΤΙΑΣ
65. -Παρασκευόπουλος Ανδρέα Νικόλαος Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
66. -Αμανατίδης Γεωργίου Ιωάννης Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
67. -Κουράκης Στυλιανού Αναστάσιος (Τάσος) Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
68. -Μπόλαρης Ηλία Μάρκος Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
69. -Μηταφίδης Ανδρέα Τριαντάφυλλος Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
70. -Τριανταφυλλίδης Γεωργίου Αλέξανδρος Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
71. -Φάμελλος Πέτρου Σωκράτης Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
72. -Μάρδας Χρυσοβέργη Δημήτριος Β' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
73. -Μαντάς Κωνσταντίνου Χρήστος ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
74. -Στέφος Θεοδώρου Ιωάννης ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
75. -Τζούφη Στεφάνου Μερόπη ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
76. -Καραγιάννης Κωνσταντίνου Ιωάννης ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

77. -Εμμανουηλίδης Ιωάννη Δημήτριος ΚΑΒΑΛΑΣ
78. -Μορφίδης Ανέστη Κωνσταντίνος ΚΑΒΑΛΑΣ
79. -Παπαφιλίππου Αντωνίου Γεώργιος ΚΑΒΑΛΑΣ
80. -Λάππας Ευαγγέλου Σπυρίδωνας ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ
81. -Κατσαβριά - Σιωροπούλου Αθανασίου Χρυσούλα ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ
82. -Βράντζα Αχιλλέως Παναγιώτα ΚΑΡΔΙΤΣΗΣ
83. -Τελιγιορίδου Ιωάννη Ολυμπία ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ
84. -Βάκη Γεωργίου Φωτεινή ΚΕΡΚΥΡΑΣ
85. -Παυλίδης Κωνσταντίνου Κωνσταντίνος ΚΕΡΚΥΡΑΣ
86. -Θεοπεφτάτου Χρήστου Αφροδίτη ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ
87. -Παραστατίδης Σωκράτη Θεόδωρος ΚΙΛΚΙΣ
88. -Δημητριάδης Κλεάνθη Δημήτριος ΚΟΖΑΝΗΣ
89. -Μουμουλίδης Σταματίου Θεμιστοκλής ΚΟΖΑΝΗΣ
90. -Θεοφύλακτος Γαβριήλ Ιωάννης ΚΟΖΑΝΗΣ
91. -Ντζιμάνης Δημητρίου Γεώργιος ΚΟΖΑΝΗΣ
92. -Θελερίτη Παναγιώτη Μαρία ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ
93. -Ψυχογιός Κωνσταντίνου Γεώργιος ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ
94. -Τσόγκας Παύλου Γεώργιος ΚΟΡΙΝΘΙΑΣ
95. -Συρμαλένιος Ευαγγέλου Νικόλαος ΚΥΚΛΑΔΩΝ
96. -Συρίγος Δημητρίου Αντώνιος ΚΥΚΛΑΔΩΝ
97. -Μανιός Εμμανουήλ Νικόλαος ΚΥΚΛΑΔΩΝ
98. -Αραχωβίτης Γεωργίου Σταύρος ΛΑΚΩΝΙΑΣ
99. -Βαγενά Γεωργίου Άννα ΛΑΡΙΣΗΣ
100. -Παπαδόπουλος Αβραάμ Νικόλαος ΛΑΡΙΣΗΣ
101. -Θραψανιώτης Μιχαήλ Εμμανουήλ ΛΑΣΙΘΙΟΥ
102. -Πάλλης Ευστρατίου Γεώργιος ΛΕΣΒΟΥ
103. -Μεϊκόπουλος Μιχαήλ Αλέξανδρος ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ

104. -Παπανάτσιου Στέργιου Αικατερίνη ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
105. -Μπαλλής Γεωργίου Συμεών ΜΑΓΝΗΣΙΑΣ
106. -Κατρούγκαλος Στέλιου - Παναγιώτη Γεώργιος ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
107. -Κοζομπόλη - Αμανατίδη Γεωργίου Παναγιώτα ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
108. -Κωνσταντινέας Νικολάου Πέτρος ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
109. -Ζεϊμπέκ Χασάν Χουσεϊν ΞΑΝΘΗΣ
110. -Γιαννακίδης Αλεξάνδρου Ευστάθιος ΞΑΝΘΗΣ
111. -Στογιαννίδης Κωνσταντίνου Γρηγόριος ΞΑΝΘΗΣ
112. -Δρίτσας Παναγιώτη Θεόδωρος Α΄ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
113. -Σταματάκη Παναγιώτη Ελένη Α΄ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
114. -Δουζίνας Ευαγγέλου Κωνσταντίνος Α΄ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
115. -Γεννιά Σωκράτη Γεωργία Α΄ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
116. -Βίτσας Αθανασίου Δημήτριος Β΄ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
117. -Κασιμάτη Γεωργίου Ειρήνη (Νίνα) Β΄ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
118. -Καρακώστα Ελευθερίου Ευαγγελία (Εύη) Β΄ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
119. -Μεγαλοοικονόμου Πασχάλη Θεοδώρα Β΄ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
120. -Τζάκρη Εμμανουήλ Θεοδώρα ΠΕΛΛΗΣ
121. -Σηφάκης Γεωργίου Ιωάννης ΠΕΛΛΗΣ
122. -Σκούφα Δημητρίου Ελισσάβετ (Μπέττυ) ΠΙΕΡΙΑΣ
123. -Τζαμακλής Γεωργίου Χαρίλαος ΠΙΕΡΙΑΣ
124. -Καστόρης Νικολάου Αστέριος ΠΙΕΡΙΑΣ
125. -Μπάρκας Θεοφάνη Κωνσταντίνος ΠΡΕΒΕΖΗΣ
126. -Ξανθός Γεωργίου Ανδρέας ΡΕΘΥΜΝΗΣ
127. -Μουσταφά Μεμέτ Μουσταφά ΡΟΔΟΠΗΣ
128. -Καρά Γιουσούφ Μεμέτ Αϊχάν ΡΟΔΟΠΗΣ
129. -Σεβαστάκης Αλεξίου Δημήτριος ΣΑΜΟΥ
130. -Σταμπουλή Αποστόλου Αφροδίτη ΣΕΡΡΩΝ

131. -Παπαδόπουλος Αποστόλου Αθανάσιος (Σάκης) ΤΡΙΚΑΛΩΝ
 132. -Δριτσέλη Ιωάννη Παναγιώτα ΤΡΙΚΑΛΩΝ
 133. -Σιμορέλης Βασιλείου Χρήστος ΤΡΙΚΑΛΩΝ
 134. -Καραναστάσης Δημητρίου Απόστολος ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ
 135. -Βέττας Φωτίου Δημήτριος ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ
 136. -Μιχελής Ιωάννη Αθανάσιος ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ
 137. -Σαρακιώτης Αθανασίου Ιωάννης ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ
 138. -Σέλτσας Δημητρίου Κωνσταντίνος ΦΛΩΡΙΝΗΣ
 139. -Κωστοπαναγιώτου Κωνσταντίνου Ηλίας ΦΩΚΙΔΟΣ
 140. -Ιγγλέζη Θεοδώρα Αικατερίνη ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ
 141. -Σταθάκης Μηνά Γεώργιος ΧΑΝΙΩΝ
 142. -Πολάκης Πέτρου Παύλος ΧΑΝΙΩΝ
 143. -Βαγιωνάκη Νικολάου Ευαγγελία (Βάλια) ΧΑΝΙΩΝ
 144. -Μπαλωμενάκης Δημητρίου Αντώνης ΧΑΝΙΩΝ
 145. -Μιχαηλίδης Φραγκούλη Ανδρέας ΧΙΟΥ

ΚΑΤΑ

146. -Παπαχριστόπουλο Θεμιστοκλή Αθανάσιο Β' ΑΘΗΝΩΝ , 147. -Λυκούδη Διονυσίου Σπυρίδων Α' ΑΘΗΝΩΝ , 148. -Κουντουρά Αλεξάνδρου Έλενα Α' ΑΘΗΝΩΝ ,149. -Παπακώστα - Σιδηροπούλου Αγγέλου Αικατερίνη Β' ΑΘΗΝΩΝ , 150. -Θεοχαρόπουλο Στεφάνου Αθανάσιο ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ , 151. -Δανέλλη Αθανασίου Σπυρίδων ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ , 152. -Μαυρωτά Παρασκευά Γεώργιο ΑΤΤΙΚΗΣ , 153. -Θεοδωράκη Παναγιώτη Σταύρο Α' ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Και κατά Παντός άλλου προσώπου εμπλεκομένου εις τη διάπραξη των καταγγελομένων αδικημάτων

ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΜΕΝΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ:

Δωροληψία πολιτικών Αξιωματούχων (159 ΠΚ), Παθητική Δωροδοκία (235 ΠΚ), Ενεργητική Δωροδοκία (236 ΠΚ), Νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα ,το ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΕΣΧΑΤΗΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ (που είναι το μοναδικό αδίκημα που τιμωρείται ακόμα και σε μορφή προπαρασκευαστικών πράξεων,

ΠΚ 135) , της άμεσης συνέργειας σε επιβουλή της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας και γενικά των διατάξεων περί προδοσίας της χώρας , άρθρο 59 του Σ : (Ορκος Βουλευτών) .

Αθήνα 29/1/2019

Κυρία Εισαγγελέα , ως απλοί πολίτες ενεργούντες δυνάμει του άρθρου 120 παρ 4 Συντάγματος , αντιλαμβανόμεστε απολύτως την κατάλυση του Συντάγματός μας, και την ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ (καταστροφική για την Πατρίδα μας) ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ΠΛΕΟΝ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ με την ψήφισή της Συμφωνίας των Πρεσπών ,με τον τρόπο που περιγράφουμε στην παρούσα πως έγινε από τους μνησόμενους την 25/1ου 2019. Τρόπο , που ανάγει τουλάχιστον βαρεία και βάσιμος υπόνοια αρκετή , για τη διερεύνηση της σοβαρής αυτής υπόθεσης για την πατρίδα μας , σε βάθος .

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ εισαγωγής (Βλεπ. Συνημμένο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ στο τέλος)

Α-ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΕΠ. ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ,ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ,ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΛΥΣΗ ΤΟΥ ΣΚΟΠΙΑΝΟΥ (22/3/2018)

Β-Την 28/1/2019 και στην Εκπομπή «Καλημέρα Ελλάδα » με το Δημοσιογράφο Γιώργο Παπαδάκη και παρουσία των δημοσιογράφων , Σ Ζαχαράτο (Action24) και Γ Αγουρίδη (ΑΥΓΗ) , αναφορές του πρώην Υπουργού Εθνικής Αμύνης Πάνου Καμμένου .

Γ- ΜΗΝΥΤΗΡΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ (17/01/2019) της Παμμακεδονικής Συνομοσπονδίας, ΚΑΤΑ Παντός προσώπου εμπλεκόμενου εις την διάπραξη των καταγγελομένων αδικημάτων. Δωροληψία πολιτικών Αξιωματούχων (159 ΠΚ), Παθητική Δωροδοκία (235 ΠΚ), Ενεργητική Δωροδοκία (236 ΠΚ), Νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα

Δ- Την από 11/6/2009 απόφαση του ανώτατου δικαστηρίου της χώρας -Απόφαση 1448 / 2009 (Δ, ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ)- που κρίνει πως «δεν υπάρχει μακεδονικό έθνος και κατά συνέπεια μακεδονικός πολιτισμός και μακεδονική γλώσσα» .Στη σύνθεση του Α.Π., και μάλιστα ως εισηγήτρια, συμμετείχε τότε και η κ. Βασιλική Θάνου-Χριστοφίλου, πρώην υπηρεσιακή πρωθυπουργός της Ελλάδας (27.8.2015-21.9.2015) και πρώην πρόεδρος του Αρείου Πάγου (1.7.2015-30.6.2017

#«Εθνικώς επιζήμια, επικίνδυνα για την ελληνική εθνική και εδαφική ακεραιότητα της χώρας και άκρως υποτιμητικά για την νοημοσύνη της ελληνικής διπλωματίας, του ελληνικού ΥΠΕΞ, της Ελληνικής Κυβερνήσεως και του Ελληνικού Λαού» χαρακτηρίζει ο καθηγητής Ι. Μάζης τα όσα θα ψηφίσει και θα κυρώσει η Ελληνική Κυβέρνηση με την Συνθήκη των Πρεσπών

www.tanea.gr/2019/01/22/politics/oi-mpertoldeies-skopianes-tropologikes-poniries-pros-athinaikin-katanalasin/

Τυχόν επικύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών από τη Βουλή των Ελλήνων, όπως και η αναγνώριση αυτοκεφάλου Εκκλησίας της Μακεδονίας, θα αποτελέσουν «μόνιμη εστία καλλιέργειας αλυτρωτισμού και εχθρότητας», αναφέρουν σε κοινή επιστολή τους 22 Μητροπολίτες της ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

www.protothema.gr/greece/article/849434/austiri-proeidopoiisi-ton-mitropoliton-tis-makedonias-gia-ti-sumfonia-ton-prespon/

«Ποιος αποφάσισε ότι ο «ακρωτηριασμός» ήταν η δέουσα λύση για την Ελλάδα;» αναφέρουν σε επιστολή τους 12 πανεπιστημιακοί, σχολιάζοντας τη Συμφωνία των Πρεσπών - Ποια είναι τα λάθη της ελληνικής διπλωματίας και οι αντιφάσεις της εξωτερικής πολιτικής

www.protothema.gr/politics/article/854723/epistoli-fotia-12-panepistimiakon-gia-ti-sumfonia-ton-prespon/

Την ονομασία “Παιονία” προτείνει για τα Σκόπια ο επίτιμος καθηγητής Κλασικής Αρχαιολογίας του Πανεπιστήμιου του Μπέρκλεϊ κ.Στίβεν Μίλλερ,

www.protothema.gr/world/article/749523/amerikanos-kathigitis-arhaiologias-proteinei-na-onomastoun-paionia-ta-skopia/

Ε-ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥ., ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ, ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΚΛΠ

(ενδεικτικά 5 τον αριθμό) # Δημοσκόπηση MRB: «Όχι» στη Συμφωνία των Πρεσπών λέει το 70% των Ελλήνων

www.liberal.gr/arthro/237144/politiki/2019/MRB-isonochisin-sti-sumfonia-ton-prespon-leei-to-70-ton-ellinon.html

ΣΤ -ΝΟΜΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΓΙΝΕΙ (Ενδεικτικά , 22 στον αριθμό)

Z- ΣΗΜΑΝΤΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ (11 στον αριθμό)

Αξιότιμη κυρία Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου

Οι βουλευτές αντιπροσωπεύουν το έθνος όπως αποτυπώνεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 51 του Συντάγματος. Το Σύνταγμα παρέχει στους βουλευτές την βουλευτική ασυλία η οποία

συνίσταται στην αρχή του ανεύθυνου και στην αρχή του ακαταδίωκτου. Πρόκειται για θεσμικές εγγυήσεις που προστατεύουν τον βουλευτή ως θεσμό προκειμένου να λειτουργεί εύρυθμα το δημοκρατικό πολίτευμα . Τούτο προφανώς το γνώριζαν οι καθ' ου η μήνυση όταν - σε αντίθεση με όλα όσα εδώ αναφέρονται - αποδέχτηκαν τα όσα ανέφερε στην ομιλία του ο Κ. Πρωθυπουργός, Αλέξης Τσίπρας, στη συζήτηση για την κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών στη Βουλή , την 25/1/2019(βλ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ στοιχ. Η)

Η Εσχάτη προδοσία ανήκει στα εγκλήματα κατά του Δημοκρατικού Πολιτεύματος που στηρίζεται στη λαϊκή κυριαρχία ή κατά των θεμελιωδών αρχών ή θεσμών του Πολιτεύματος αυτού και περιγράφεται στο ΠΡΩΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ του Ειδικού Μέρους του Π.Κ., με τις διατάξεις των άρθρων 134 & 134Α. Το έννομο αγαθό στο Κεφάλαιο αυτό του Π.Κ. είναι το Δημοκρατικό Πολίτευμα που στηρίζεται στην αρχή της λαϊκής κυριαρχίας, σύμφωνα με την οποία, κυρίαρχος είναι ο λαός και αυτός αποτελεί τη μόνη πηγή εξουσίας και το ανώτατο όργανο του κράτους. Οι προσβολές του Πολιτεύματος είναι εξίσου σημαντικές είτε αφορούν το σύνολο των θεμελιωδών του θεσμών είτε και έναν μόνο από αυτούς. Ως θεμελιώδης θεσμός του Δημοκρατικού Πολιτεύματος κατοχυρώνεται επίσης στο άρθρο 134Α περ. (στ) η αρχή της δέσμευσης του νομοθέτη από το Σύνταγμα και της εκτελεστικής και δικαστικής εξουσίας από το Σύνταγμα και τους νόμους. Η δέσμευση αυτή αποτελεί αναγκαία προϋπόθεση για τη διαπίστωση της τυπικής έστω ισχύος του κράτους δικαίου.

Κυρία Εισαγγελέα

Σύμφωνα με το άρθρο 26 του Συντάγματος 1«η νομοθετική εξουσία ασκείται από την βουλή» 2 «η εκτελεστική εξουσία ασκείται από τον πρόεδρο της Δημοκρατίας και την Κυβέρνηση» και 3. «Η δικαστική λειτουργία ασκείται από τα δικαστήρια. Οι αποφάσεις τους εκδίδονται στο όνομα του Ελληνικού Λαού»! Σύμφωνα με το άρθρο 87 του Συντάγματος 1«Η δικαιοσύνη απονέμεται από δικαστήρια συγκροτούμενα από τακτικούς δικαστές, που απολαμβάνουν λειτουργική και προσωπική ανεξαρτησία» και 2. «Οι δικαστές κατά την άσκηση των καθηκόντων τους υπόκεινται μόνο στο Σύνταγμα και στους νόμους και σε καμία περίπτωση δεν υποχρεούνται να συμμορφώνονται με διατάξεις που έχουν τεθεί κατά κατάλυση του Συντάγματος».

Από τα ανωτέρω προκύπτει ευθέως ότι , η διάκριση των Εξουσιών , δεν ισχύει όταν παραβιάζονται οι διατάξεις του Συντάγματος , διαπίστωση στην οποία μπορεί να αναχθεί αυτεπάγγελτα οποιοδήποτε δικαστήριο ως γνωστόν και που σε θετική περίπτωση ενεργοποιούνται οι παρακάτω διατάξεις.

Άρθρο 120 παράγραφος 2 «Ο σεβασμός στο Σύνταγμα και τους νόμους ΠΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ΜΕ ΑΥΤΟ (μόνον τους Νόμους που συμφωνούν με αυτό!) ΚΑΙ Η ΑΦΟΣΙΩΣΗ ΣΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ αποτελούν θεμελιώδη υποχρέωση όλων των Ελλήνων» (και των εισαγγελέων, και των δικαστών, και των απλών πολιτών!) 120 παρ 3. «Ο σφετερισμός ΜΕ ΟΠΟΙΟΝΔΗΠΟΤΕ ΤΡΟΠΟ (δηλαδή ακόμα και με σφετερισμό της ιδιότητάς του ως κρατικού οργάνου), ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΚΥΡΙΑΡΧΙΑΣ και των εξουσιών που απορρέουν από αυτήν , διώκεται μόλις αποκατασταθεί η ΝΟΜΙΜΗ ΕΞΟΥΣΙΑ, οπότε και αρχίζει η παραγραφή του εγκλήματος». Και η κεφαλαιώδους σημασίας διάταξη 120 παρ. 4 «Η τήρηση του Συντάγματος επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων, που δικαιούνται και υποχρεούνται να αντιστέκονται με κάθε μέσο εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει με την βία.» , πολλών δε μάλλον οι έλληνες δικαστές.

Κυρία Εισαγγελέα

Η Συμφωνία των Πρεσπών εισήχθη και ψηφίσθηκε στις 25/1/2019 (ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘΜ. 4588/25) από τους καθ' ου η μήνυση στην Ολομέλεια της Βουλής ως νομοσχέδιο με τον τίτλο: «Κύρωση της Τελικής Συμφωνίας για την Επίλυση των Διαφορών, οι οποίες περιγράφονται στις Αποφάσεις του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών 817(1993) και 845(1993), τη Λήξη της Ενδιάμεσης Συμφωνίας του 1995 και την Εδραίωση Στρατηγικής Εταιρικής Σχέσης μεταξύ των Μερών».

Η αίσθηση που αποδέχτηκαν και με βάση αυτήν πορεύτηκαν οι μηνυόμενοι - ότι η δυναμική των γεωπολιτικών εξελίξεων στα Βαλκάνια αφορούσα και έκφρασης της που γίνεται δεκτό ότι επηρεάζει και την χώρα μας , επείγει , χωρίς όμως - τούτο το επείγον - να συγκεκριμενοποιείται και να αποτελεί αντικείμενο ευρύτερης πολιτικής συναίνεσης - αποτέλεσε τελικά το κυρίαρχο νοητικό σχήμα , υπό την πίεση του οποίου κατατροπώθηκαν εις γνώση των ανωτέρων, διατάξεις του Ελληνικού συντάγματος (βλεπ παρακάτω) προκειμένου να υπογραφεί η συμφωνία των Πρεσπών και να εξυπηρετηθεί η σκοπιμότητα της .

Έγινε συνεπώς δεκτό ότι το δημόσιο συμφέρον , δεν θα εξυπηρετείτο από την Συνταγματική τάξη της χώρας αλλά εν προκειμένου , από την συγκεκριμένη συμφωνία που επέβαλλε η αίσθηση μιας κυρίαρχης δυναμικής γεωπολιτικών εξελίξεων στα Βαλκάνια με χαρακτήρα επείγοντος , που όρισε την ανάγκη τάχα , να εξασφαλιστεί άμεσα η σταθερότητα στα Βαλκάνια υπονοώντας ότι διαφορετικά κινδυνεύει η πατρίδα μας . Άλλωστε , εάν οι μηνυόμενοι θεωρούσαν τόσο σημαντικό το αντικείμενο της συνθήκης των Πρεσπών για την χώρα ,θα έφερναν πρόωρες εκλογές προκειμένου να συμπεριληφθεί και η «κατάθεση» του Ελληνικού λαού ή δημοψήφισμα - και όχι να χαρακτηρίσουν επικίνδυνα όλους όσους δεν συμφωνούσαν με την συμφωνία αυτή ακροδεξιούς φασίστες για να το αποφύγουν , βλάπτοντας έτσι και την εικόνα του Ελληνικού λαού (βλεπ παρακ - δεν θα περιέβαλαν με αδικαιολόγητη βιασύνη όλη την διαδικασία και θα εξασφάλιζαν με πρωτοβουλία τους μια σύσκεψη πολιτικών αρχηγών προς εξασφάλιση μιας , έστω μικρής , πολιτικής συναίνεσης που με την σειρά της , θα εξασφάλιζε την κοινωνική ηρεμία που φαινόταν ότι διαταράσσεται , και το αποδεχόταν . Είναι προφανές ότι απέφυγαν την γνωμοδότηση του Ελληνικού λαού .

Παραβλέπεται πάντως η (στα πλαίσια ανταγωνισμού πολιτικών κομμάτων , αποδεκτή) πολιτική εκμετάλλευση της εν λόγω συμφωνίας , όπως π.χ (δεδομένων και εξ αφορμής των επεισοδίων που προκληθήκαν , ως αναμενόμενα) η σύνδεση άοριστου αριθμού πολιτών με τον χαρακτηρισμό ,φασίστες , χρυσαυγήτες , ακροδεξιούς , προκειμένου να τονιστεί η επικινδυνότητα για την κοινωνία μιας τέτοιας νοοτροπίας "ακροδεξιάς" ώστε , να κρυφτεί στην βάση μιας τακτικής , η απόκλιση των μηνυομένων από τις αρχές της αριστεράς και παράλληλα , να τους δοθεί η δυνατότητα να ολοκληρώσουν την Συμφωνία των Πρεσπών. Παραβλέπονται περαιτέρω οι εκφράσεις που εξ αφορμής της εν λόγω συμφωνίας ειπώθηκαν , όπως , εθνικός μειοδότης , προδότες , πουλημένοι , υποκριτές , εθνομηδενιστές , υποχείρια των Αμερικάνων κ.α που ωστόσο , αποτέλεσαν , όλα αυτά « λογικές ηθικής αυτουργίας » προκειμένου να στηριχθεί ένας διχασμός , όπως επίσης παραβλέπεται για τους ίδιους λόγους και η υποκριτική στάση κομμάτων και μεμονωμένων άλλων βουλευτών

Προς απόδειξη των παραπάνω , ενθυμίζετε ότι δεν ελήφθησαν υπόψη οι απόψεις των συνταγματολόγων της επιστημονικής επιτροπής της Βουλής αλλά, και η ένσταση αντισυνταγματικότητας και του κ Καμμένου που έκανε λόγο για παραβίαση του αρχικού κειμένου της συμφωνίας, αφού, μεταξύ άλλων, οι αλλαγές στο

σύνταγμα των Σκοπίων θα τεθούν σε ισχύ μετά την ψήφιση της Συμφωνίας των Πρεσπών από την Ελληνική Βουλή, κάτι που σύμφωνα με τον αργηγό των ΑΝΕΛ παραβιάζει το ίδιο το κείμενο της Συμφωνίας, καθιστώντας την άκυρη , πριν καν ψηφιστεί .

Αποδεικνύεται πλέον σήμερα και μετά την ψήφιση της συμφωνίας από την Ελληνική Βουλή ,κυρίως από τις αναφορές του πρωθυπουργού κ Ζάεφ που συνεχίζει να αποκαλεί τα Σκόπια «Μακεδονία » ,www.eleftherostypos.gr/ellada/359267-sumfonia-kourel-i-o-zoran-zaef-apokalese-ta-skopia-makedonia-duo-fores-se-24-ores/ ότι , η Βουλή των Ελλήνων δεν ψήφισε βάση των δεδομένων τροποποιήσεων που είχαν ζητηθεί προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι θα αποφευγόταν η κλοπή της μακεδονικής ελληνικής γλώσσας και ταυτότητας αλλά , ψήφισε εγκρίνοντας μια συμφωνία στην οποία ΘΑ προσαρμοστούν τα Σκόπια εάν – και τούτο πλέον τέθηκε για να δικαιολογηθεί το ατόπημα – ψηφιστεί από την Ελληνική Βουλή η είσοδο του κρατιδίου στο ΝΑΤΟ. Συνεπώς οι ανωτέρω μηνυόμενοι , ψήφισαν – ενέκριναν και επέβαλαν ως νόμο του Ελληνικού Κράτους μια συμφωνία που δεν είχε οριστικοποιηθεί ωσάν να ήταν , η Ελληνική έννομη τάξη η επισπεύδουσα.

Είναι συνεπώς προφανέστατο ότι , η Σκοπιμότητα της Συμφωνίας των Πρεσπών , επιβλήθηκε στην σκοπιμότητα που εξυπηρετεί το Ελληνικό Σύνταγμα και ως εκ τούτων οι μηνυόμενοι, παραβίασαν εν γνώση τους το Άρθρο 59 του Σ : (Όρκος) σύμφωνα με το οποίο 1. Οι βουλευτές πριν αναλάβουν τα καθήκοντά τους δίνουν στο Βουλευτήριο και σε δημόσια συνεδρίαση τον ακόλουθο όρκο: «Ορκίζομαι στο όνομα της Αγίας και Ομοούσιας και Αδιαίρετης Τριάδας να είμαι πιστός στην Πατρίδα και το δημοκρατικό πολίτευμα, να υπακούω στο Σύνταγμα και τους νόμους και να εκπληρώνω ευσυνείδητα τα καθήκοντά μου».2. Αλλόθρησκοι ή ετερόδοξοι βουλευτές δίνουν τον ίδιο όρκο σύμφωνα με τον τύπο της δικής τους θρησκείας ή του δικού τους δόγματος.3. Βουλευτές που ανακηρύσσονται όταν η Βουλή απουσιάζει δίνουν τον όρκο στο Τμήμα της που λειτουργεί.

Προς τούτα συγκλίνει (αποδεικνύοντάς τα) και ο ομότιμος καθηγητής Συνταγματικού Δικαίου στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, Γιώργος Κασσιμάτης , λέγοντας ότι: «1. Πολιτικά, η Συμφωνία των Πρεσπών, ως πράξη εξωτερικής πολιτικής της Ελλάδας, είναι απαράδεκτη:α. Γιατί αποτελεί παραχώρηση κυριαρχικού δικαιώματος, η οποία εξυπηρετεί κυριαρχικά και γεωπολιτικά συμφέροντα μόνο ξένων κρατών, ενώ αντίστοιχα βλάπτει

ουσιαστικά τα συμφέροντα της Ελληνικής Πολιτείας.β. Γιατί απειλεί και μειώνει καίρια: την ασφάλεια της εδαφικής κυριαρχίας. γ. Γιατί αμφισβητεί σοβαρά την εθνική, την ιστορική και την πολιτισμική ταυτότητα της Ελλάδας.2. Νομικά (από πλευράς κύρους), η Συμφωνία των Πρεσπών είναι άκυρη και ανυπόστατη, γιατί ουσιαστικά και διαδικαστικά παραβιάζει:α. Το Σύνταγμα της Ελλάδας,β. Το Σύνταγμα των Σκοπίων και γ. Το Διεθνές Δίκαιο.3. Η παραβίαση του Συντάγματος της Ελλάδας:α. Είναι ουσιαστική, γιατί η κυβερνητική απόφαση παραβιάζει την αρχή προστασίας της Κυριαρχίας της Ελληνικής Δημοκρατίας, ο χειρισμός του θέματος παραβίασε ήδη και παραβιάζει τη δημοκρατική αρχή και την αρχή της λαϊκής κυριαρχίας. β. Η Συμφωνία των Πρεσπών είναι ανυπόστατη λόγω του ότι περιέχει παραχώρηση κυριαρχικού δικαιώματος, το οποίο δεν μπορεί, σύμφωνα με το Σύνταγμα, να είναι αντικείμενο ούτε διεθνούς σύμβασης, ούτε άσκησης κυβερνητικής και νομοθετικής εξουσίας. Το όνομα «Μακεδονία», δεν αποτελεί απλώς περιορισμό εθνικής κυριαρχίας ή ούτε μεταφορά αρμοδιοτήτων σε διεθνείς οργανισμούς, βάσει πάντοτε εθνικού συμφέροντος, που να αναγνωρίζεται ως τέτοιο από το Σύνταγμα, αλλά παραχώρηση στοιχείου ταυτότητας της Ελλάδας, ως κυρίαρχου κράτους. Αυτό αποτελεί κυριαρχικό δικαίωμα και δεν υπόκειται σε καμιά συντεταγμένη εξουσία.. Είναι διαδικαστική τόσο με βάση το Σύνταγμα, όσο και με βάση το Διεθνές Δίκαιο.4. Η παραβίαση του Συντάγματος των Σκοπίων είναι αμφίδρομη:α. Η διαδικασία σύναψης της Συμφωνίας των Πρεσπών έγινε κατά παράβαση του Συντάγματος των Σκοπίων. β. Η αναθεώρηση του Συντάγματος των Σκοπίων δεν τήρησε τη Συμφωνία των Πρεσπών, άρα, η τελευταία είναι, σύμφωνα με το αναθεωρημένο Σύνταγμα, αντισυνταγματική, ενώ η Συμφωνία, αν και ήδη ανυπόστατη, υπόκειται σε καταγγελία για μη τήρησή της από την αντισυμβαλλόμενη Χώρα ως προς την αναθεώρηση.5. Η παραβίαση του Διεθνούς δικαίου είναι ουσιαστική και τυπική:α. Είναι τυπική, (είναι τυπικά άκυρη), γιατί δεν τηρήθηκαν οι κανόνες σύναψης και κύρωσης της Σύμβασης, που ορίζουν τα Συντάγματα και των δύο Χωρών. β. Είναι ουσιαστική, γιατί ως άκυρη Σύμβαση αποτελεί παραβίαση της Κυριαρχίας της Ελλάδας και της συνταγματικής τάξης και των δύο μερών. Με βάση τις παραπάνω θέσεις μου, απευθύνομαι προς στους πολιτικούς αντιπροσώπους του Ελληνικού Λαού, που έδωσαν τον όρκο πίστης στην πατρίδα και στη Δημοκρατία και τήρησης του Συντάγματος και κάνω με πλήρη συνείδηση την ακόλουθη έκκληση και δήλωση:1. Να μην παραβιάσουν τον όρκο τους απέναντι στον Ελληνικό Λαό, ψηφίζοντας υπέρ της αντισυνταγματικής αυτής Συμφωνίας, η οποία

παραβιάζει και απειλεί ζωτικά συμφέροντα κυριαρχίας της Ελλάδας.2. Εάν, παρ' ελπίδα, υπάρξει πλειοψηφία αντιπροσώπων του Λαού, που θα υπερψηφίσουν τη Συμφωνία των Πρεσπών, παραβιάζοντας το Σύνταγμα και τον όρκο τους, η εν λόγω Συμφωνία δεν θα έχει καμιά απολύτως ισχύ και δε δημιουργεί καμιά υποχρέωση για την Ελλάδα. Την επόμενη ο Ελληνικό Λαός θα έχει το δικαίωμα και την υποχρέωση να συνεχίσει τον Αγώνα.»

Πέραν όμως των ανωτέρω , η αίσθηση αυτή της δυναμικής των γεωπολιτικών εξελίξεων στα Βαλκάνια ως προβαλλόμενο κυρίαρχο νοητικό σχήμα πρόφασης ,που δημιούργησε και τάχα επέβαλλε τη Συμφωνία των Πρεσπών, λειτούργησε εναντίων και προσβλητικά στην ιστορική μνήμη του Ελληνικού λαού και αποσυντονιστικά στην εσωτερική του αρμονία που στήριζε , όπως κατεγράφη ενδεικτικά , από την («Ελευθεροτυπία» 28 Μαρτίου 1992). «ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΨΥΧΗ ΜΑΣ». ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ - ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΞΙ ΕΛΛΗΝΩΝ. ΤΟΥ ΟΔΥΣΣΕΑ ΕΛΥΤΗ, ΤΗΣ ΜΕΛΙΝΑΣ ΜΕΡΚΟΥΡΗ, ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ ΓΛΥΚΑΤΖΗ - ΑΡΒΕΛΕΡ, ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ ΤΣΑΤΣΟΥ, ΤΟΥ ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ ΜΑΝΕΣΗ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΓΕΩΡΓΑΚΗ , μέχρι το σημερινό (επί των ημερών μας) πάνδημο των συλλαλητηρίων που συνιστά, αν όχι απόλυτη απόδειξη, τουλάχιστον απόλυτη ένδειξη ότι δεν συμπίπτει η λαϊκή βούληση (που άλλωστε δημοσκοπικά ζητούσε διακαώς δημοψήφισμα) με τα δεδομένα που ανάγει η συμφωνία των Πρεσπών και τη βούληση των μηνυομένων . Άλλωστε, ακόμα και στην Ελληνική μυθολογία με το όνομα Μακεδών είναι γνωστά τα παρακάτω δύο διαφορετικά πρόσωπα: 1. Γιος του Δία και της Θυίας, κόρης του Δευκαλίωνα (ή της Αιθυίας). Ο Μακεδών ήταν αδελφός του Μάγνητα και χαρακτηρίζεται από τον Ησίοδο ως «ιππιοχάρμης» (αυτός που μάχεται από το άρμα του). Ο Μακεδών πήρε ως σύζυγό του την Ωρείθουα, κόρη του Κέκροπα, και απέκτησαν μαζί τον Ευρωπό. Σύμφωνα όμως με άλλη παράδοση, ο Μακεδών πήρε αυτόχθονα γυναίκα της Θράκης (γυναίκα που την ονόμασαν αργότερα «Μακεδονία») και απέκτησαν μαζί δύο γιους, τον Πίερο και τον `Ημαθο ή Άμαθο. 2. Ο ένας από τους 50 γιους του Λυκάονα, πατέρα του Πίνδου και κατά μία άποψη επώνυμος ήρωας της Μακεδονίας. Σύμφωνα με άλλες παραδόσεις, ο γενάρχης και επώνυμος των Μακεδόνων ήταν γιος του Αιόλου ή «γηγενής».

Επιπροσθέτως ,η εν λόγω συμφωνία των Πρεσπών φαίνεται να αντιβαίνει και έτσι παραβιάζει σημαντικά σημεία της Συνθήκης Ειρήνης του Βουκουρεστίου (1913) και των συμφωνητικών αυτής, αφού για να υπογραφεί θα έπρεπε πρώτα να έχει κηρυχθεί άκυρη η Σύμβαση του Βουκουρεστίου, κάτι που δεν έγινε .Πρώτη

Παραβίαση: Εφόσον Ελλάδα και Σερβία μέχρι στιγμής δεν έχουν καταγγείλει ή αποκηρύξει το Πρωτόκολλο των Αθηνών την ΕλληνοΣερβική Συνθήκη Φιλίας και Αμυντικής Συμφωνίας, που προέβλεπε ρητά κοινά σύνορα, όπως και το πρακτικό υπογραφής των συγκεκριμένων κοινών συνόρων, έχουμε την πρώτη παραβίαση της συνθήκης Ειρήνης του Βουκουρεστίου 1913. Σιωπηρώς έχει καταπατηθεί από τρίτους η Συνθήκη με τη δημιουργία του κράτους των Σκοπίων, διευκρινίζοντας ότι άλλο είναι η καταπάτηση, άλλο η ισχύς ή μειωμένη ισχύς και άλλο η αποκήρυξη ή καταγγελία μίας Συνθήκης από τα υπογράφοντα μέρη. Δεύτερη Παραβίαση: Κανένα κράτος που θα παρεμβληθεί μεταξύ Ελλάδος και Σερβίας δεν μπορεί να θεωρήσει τα σύνορα του ως έγκυρα αν δεν τα προσυπογράψει – αναγνωρίσει επίσημη Διμερής ΕλληνοΣερβική Επιτροπή. Αλλά για να γίνει κάτι τέτοιο πρέπει τα Σκόπια να εγκαταλείψουν τον όρο «Μακεδονία», διότι πριν υπογραφεί η Συνθήκη του Βουκουρεστίου 1913 στην Οθωμανική Αυτοκρατορία στον χώρο των σημερινών Βαλκανικών χωρών υπήρχαν τρία Βιλαέτια αυτά του: Κοσσόβου, του Μοναστηρίου και της Θεσσαλονίκης χωρίς να υπάρχει ο όρος Οθωμανικό Βιλαέτι Μακεδονίας ή γεωγραφική Μακεδονία. Ένα παράδειγμα: πόσο «Μακεδονική» είναι η Αλβανία η μισή έκταση της οποίας ανήκε στο Βιλαέτι Μοναστηρίου; Τρίτη Παραβίαση: Βάσει των πέντε Πρωτοκόλλων και Συμφωνιών, Ελλάδα και Σερβία (άρθρα 4, 5 και του υπ. αριθμ. 9 Πρωτόκολλο της 25 Ιουλίου/ 7 Αυγούστου 1913 Συνδιασκέψεως Βουκουρεστίου), έχουν έννομο συμφέρον να καθορίσουν το όνομα και τα σύνορα του ενδιαμέσου κράτους, εάν αποφασίσουν τελικά για την ύπαρξή του, κάτι που έγινε παρεμβατικά από τη Σερβία και τώρα με την συνθήκη των Πρεσπών από την Ελλάδα. Σερβία και Ελλάδα έχουν έννομο συμφέρον να απαιτήσουν όχι μόνο ουδέτερη μία βλαπτική προς αυτές ονομασία (όνομα που θα περιλαμβάνει Μακεδονία ή Σερβία), αλλά και τροποποίηση των συνόρων, τροποποίηση του Συντάγματος, Ελεύθερο Διάδρομο – Ζώνη Ελλάδος- Σερβίας, μέτρα για την Ελληνική και Σερβική μειονότητα σε αυτό το κράτος, εκπαιδευτικά και Εκκλησιαστικά Ζητήματα. Τέταρτη Παραβίαση: Τα Σκόπια δεν έχουν ούτε νόμιμο όνομα ούτε νόμιμα σύνορα, εφόσον αυτά είναι αποτέλεσμα κεκτημένου του ελληνικού και σερβικού στρατού το 1913 (βάσει άρθρο 1, 2, 3 της Συνθήκης). Πέμπτη Παραβίαση: Υπάρχει θέμα Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας και καταστροφής του Ελληνικού Εθνικού Πολιτισμού στο κράτος των Σκοπίων που με την έκλειψη της Σερβίας και της απόσυρσης του σερβικού στρατού η Ελλάδα έχει ανυποχώρητα δικαιώματα επί Αχρίδος, Μοναστηρίου, περιχώρων Κιτσέβου, Κρουσσόβου, Πριλάπου (Περλεπές), Καβάρτασι, Στρώμνιτας, Γευγελής.

Περαιτέρω και όσον αφορά την ίδια την Συνθήκη , στο άρθρο 13 σαφέστατα αναφέρει ότι: «Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι το δεύτερο συμβαλλόμενο Μέρος», δηλαδή τα Σκόπια, «είναι περικλειστο κράτος, τα συμβαλλόμενα Μέρη θα καθοδηγούνται από τις σχετικές προβλέψεις της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της Θάλασσας, που θα έχουν και πρακτική εφαρμογή», και «Από τη θέση σε ισχύ της παρούσας Συμφωνίας, τα Μέρη θα κατευθύνονται στις σχέσεις τους από τις διατάξεις των διμερών συμφωνιών του 1959 με τη Γιουγκοσλαβία». Τούτο σαφέστατα σημαίνει ότι η χώρα μας είναι υποχρεωμένη να δώσει διέξοδο στη θάλασσα στο κράτος των Σκοπίων ,όπερ σημαίνει ότι αφορά άμεσα θέμα εθνικής μας Κυριαρχία και βάση αλυτρωτισμού

Ως προς τούτο ,το Σύνταγμα στην παράγραφο 2 του άρθρου 28 αναφέρει ότι , « για να εξυπηρετηθεί σπουδαίο εθνικό συμφέρον και να προαχθεί η συνεργασία με άλλα κράτη, μπορεί να αναγνωρισθούν, με συνθήκη ή συμφωνία, σε όργανα διεθνών οργανισμών αρμοδιότητες που προβλέπονται από το Σύνταγμα. Για την ψήφιση νόμου που κυρώνει αυτή τη συνθήκη ή συμφωνία απαιτείται πλειοψηφία των τριών πέμπτων του όλου αριθμού των βουλευτών.» Στη συγκεκριμένη περίπτωση ωστόσο οι μηνυόμενοι αποδέχτηκαν ότι δεν υπάρχει εκχώρηση αρμοδιότητας του ελληνικού κράτους σε υπερεθνικό οργανισμό (NATO , ΕΕ) ώστε να ακολουθηθεί η διαδικασία που απαιτεί για την ψήφιση την θετική ψήφο 180 Βουλευτών, στηριζόμενοι στην άποψη ότι « Αν η ΠΓΔΜ δεν καταφέρει να ενταχθεί σε προστατευτικούς υπερεθνικούς οργανισμούς, πιθανόν θα καταρρεύσει εν μέσω εμφύλιων διαιρέσεων» ,παραβλέποντας ότι η χώρα μας είναι υποχρεωμένη να δώσει διέξοδο στη θάλασσα στο κράτος των Σκοπίων ως περικλειστο κράτος , γεγονός που συνιστά θέμα Εθνικής Κυριαρχίας , και μετατρέποντας τελικά τη συμφωνία σε «διακρατική» απλοποιημένης μορφής προκειμένου να κυρωθεί με 151 ψήφους.

Χαρακτηριστικό επίσης από τη Συμφωνία αυτή, που αποτελεί λόγο ακυρότητας, είναι η παράγραφος 4 του άρθρου 1 που αναφέρει το εξής: «Το Δεύτερο Μέρος», δηλαδή τα Σκόπια, «θα ολοκληρώσει in toto τις συνταγματικές τροποποιήσεις έως το τέλος του 2018». Και οι συνταγματικές αυτές μεταρρυθμίσεις συμπληρώθηκαν στις 12 Ιανουαρίου του 2019. Είναι προφανές ότι έχει παραβιάσει το κράτος των Σκοπίων τυπικά τη συμφωνία των Πρεσπών. Προς πύρωση των ανωτέρω η πρόταση μομφής την οποία κατέθεσε το πολιτικό κόμμα , Νέα Δημοκρατία ,στις 14/6/2018, στο σημείο όπου αναφερόταν για τη Συμφωνία των Πρεσπών έλεγε: «Η ανακοίνωση της Συμφωνίας με την Κυβέρνηση της ΠΓΔΜ είναι η σταγόνα που

ξεχειλίζει το ποτήρι της αγανάκτησης του ελληνικού λαού. Η Συμφωνία αυτή συναντά την αντίθεση της συντριπτικής πλειονότητας των Ελλήνων. Επιπροσθέτως, δεν έχει καν εγκριθεί από το Υπουργικό Συμβούλιο. Είναι μια επιζήμια συμφωνία για τα εθνικά συμφέροντα. Αναγνωρίζει δήθεν «μακεδονική» εθνότητα και γλώσσα για τους βόρειους γείτονές μας»

Λόγοι ακυρότητας επίσης στηρίζουν οι διαπιστώσεις ότι 1. Υφίσταται αναρμοδιότητα του κρατικού οργάνου που σύναψε τη συμφωνία υψίστης εθνικής σημασίας για να εξυπηρετηθεί δήθεν σπουδαίο εθνικό συμφέρον. 2. Η συμφωνία: α) παραβιάζει θεμελιώδεις αρχές του Δημοσίου Διεθνούς Δικαίου, την αρχή της ορθότητας, της σαφήνειας και του καθήκοντος αληθείας και β) τα ανθρώπινα δικαιώματα των Ελλήνων πολιτών και συγκρούεται με τον Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών και της Οικουμενικής Διακήρυξης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων καθώς και με το Δίκαιο των Διεθνών Συμβάσεων. 3. Η συμφωνία: α) αντιτίθεται στις διεθνείς συμβάσεις προστασίας πολιτιστικής κληρονομιάς (Σύμβαση της Χάγης το 1954, ο Ν.360/1976, ο Ν.1126/1981, ο Ν.3028/2002 και προεχόντως η Σύμβαση της UNESCO που έχει κυρωθεί από το Ελληνικό Κοινοβούλιο - Ν.3521/2006), και β) προκαλεί σύγχυση στην πολιτιστική ταυτότητα των λαών και εθνών. 4. Η συμφωνία συγκρούεται α) με το Σύνταγμα, διότι παραβιάζει την αρχή της αμοιβαιότητας και β) με αναγκαστικούς κανόνες του Γενικού Διεθνούς Δικαίου., διότι δεν περιλαμβάνει: α) όρους λύσης, καταγγελίας, αποχώρησης, παραίτησης, ανάκλησης, β) καθορισμένο όργανο ως θεματοφύλακα της Συνθήκης. 5. Η συμφωνία συγκρούεται με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση περί Ιθαγένειας (Στρασβούργο 6 Νοεμβρίου 1997), σύμφωνα με την οποία τα συμβαλλόμενα κράτη κατά τη σύναψη συμβάσεων σε ζητήματα ιθαγένειας πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα νόμιμα συμφέροντα των κρατών όσο και των ατόμων. 6. Η Συμφωνία παραβιάζει άλλες διεθνείς συνθήκες (Πρωτόκολλο Αθηνών 1913, Συνθήκη Βουκουρεστίου, Συνθήκη της Λωζάνης) 7. Η συμφωνία α) επιτείνει την «κρίση της κρατικής κυριαρχίας», η οποία διακρίνεται σε εσωτερική και εξωτερική, δηλαδή στη νομική ικανότητα του κράτους να μην περιορίζεται παρά μόνον καθόσον το επιθυμεί και στη νομική ανεξαρτησία του κράτους έναντι των άλλων κρατών αντίστοιχα.

Κυρία Εισαγγελέα .

Βαφτίζοντας οι μηνυόμενοι «Βόρεια Μακεδονία» τα Σκόπια , αποδέχονται την τριχοτόμηση της ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ σε Βόρεια και

Νότια δίνοντας τροφή σε επικίνδυνες εντάσεις και παράλογους αλυτρωτισμούς , παραβιάζοντας έτσι και την απαγορευτική για την δημιουργία Κράτους Σκοπίων , Συνθήκη Βουκουρεστίου, αλλά και το Πρωτόκολλο Αθηνών του 1913 με άγνωστες συνέπιες τις οποίες δεν απέκλεισαν . Την ιστορική αυτή όμως Αλήθεια - ότι δεν υπήρχε το κράτος το Σκοπίων πριν της Συνθήκη του Βουκουρεστίου - που ορίζει και τη ΛΟΓΙΚΗ αντιμετώπισης του ζητήματος , όφειλαν να γνωρίζουν , να δουν και να λάβουν υπόψη τους οι ανωτέρω Έλληνες Βουλευτές αφού αυτή ,διαφύλαξε έως τώρα και διαφυλάσσει τα συμφέροντα του Ελληνισμού , για τα οποία έχουν δώσει τον προβλεπόμενο όρκο κατά το Σύνταγμα . Στα ίδια πλαίσια εις γνώση τους και προκειμένου να στηρίξουν λογικά την επιλογή τους , ήτοι να νομοθετήσουν υπέρ την αναγνώρισης του Κράτους των Σκοπίων με το όνομα «Βόρεια Μακεδονία » ,συγκρίνουν την υφιστάμενη Συμφωνία των Πρεσπών , με το διπλωματικό δεδομένο που έχει δημιουργήσει το γεγονός ότι , 140 χώρες (χωρίς τη συγκατάθεση της Ελλάδα) και εξαιτίας της διπλωματικής « αδυναμίας» των τελευταίων ετών έχουν αναγνωρίσει το Κρατίδιο των Σκοπίων με το Συνταγματικό τους όνομα «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ Με τον τρόπο αυτό όμως ,στηρίζονται εις γνώση τους στο πλαστό επιχείρημα ότι τάχα {.. η υφιστάμενη συμφωνία , ειδικά μετά και τις τροποποιήσεις που εξαναγκαστικά πέρασαν στην Σκοπιανή Βουλή , είναι καλύτερη από όσα ίσχυαν έως τώρα , όπου 140 χώρες έχουν αναγνωρίσει τα Σκόπια ως «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» } και έτσι προτάσσουν ότι ,(το "Βόρεια Μακεδονία" είναι καλύτερο από το σκέτο "ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ") και κάνουν λόγο ότι , εάν έκαναν δημοψήφισμα τούτο το δίλλημα θα έθεταν και τούτο , για να το αποφύγουν . Με απλά λόγια , παρουσιάζουν το διαφορετικό και την απόκλιση από την «ΕΘΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ » - στην ιστορική σύσκεψη πολιτικών αρχηγών που πραγματοποιήθηκε στις 13 Απριλίου του 1992, ώστε να βρεθεί μία κοινή γραμμή στο ζήτημα της ονομασίας των Σκοπίων- ως το καλύτερο προκειμένου να παραπλανήσουν. Το επιχείρημα αυτό όμως είναι πλαστό και , εκ του πονηρού τιθέμενο , αφού, η Ελληνική Εξωτερική Πολιτική είναι μία και ενιαία και έτσι η ψήφιση της Συμφωνίας των Πρεσπών , συνιστά σήμερα συνέχεια στην ουσία των , σε βάρος του Ελληνισμού έως τώρα ενεργειών της Ελληνικής εξωτερικής Πολιτικής . Έτσι , πέτυχαν ταυτόχρονα - με τη συμφωνία των Πρεσπών - μια συγκάλυψη όλων των έως τώρα ενεργειών της αποτυχημένης Ελληνικής εξωτερικής πολιτικής για το θέμα αλλά , και όσων πολιτικών θα ακολουθηθούν για το ίδιο θέμα , και ως εκ τούτου , μια συγκάλυψη που είναι πλέον αρεστή και καλοδεχούμενη και από όλους όσους (οι οποίοι έτσι προσεγγίζονται πολιτικά) πίσω από αυτήν , θέλουν να κρυφτούν από την Ιστορία. Η συλλογιστική

αυτή συνιστά υπερχειλή δόλο, δηλ. οι ανωτέρω διαπράττουν πλέον μία (παράνομη) πράξη επί σκοπώ επελεύσεως ορισμένου προσθέτου αποτελέσματος, ήτοι της συγκαλύψεως, και ως εκ τούτου δομούνται επιπλέον επιβαρυντικά στοιχεία. Για τον σκοπό αυτό δίνουν παράλληλα έμφαση στην Εθνότητα και στη γλώσσα (ως αντικείμενο διαφοράς στην βάση μιας υποκρισίας), παρουσιάζοντάς τα ως τα μέγιστα προβλήματα που εξελήφθησαν όμως τάχα, μέσα από τις τροποποιήσεις που αναγκάστηκε να κάνει λέει η κυβέρνηση των Σκοπίων, με σκοπό να επιχειρηματολογήσουν σχετικά και να μειώσουν έτσι το γεγονός ότι στο όνομα των Σκοπίων δίνεται το όνομα «ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» με τον γεωγραφικό του προσδιορισμό, που είναι και το σπουδαιότερο Έτσι, δικαιολόγησαν το γιατί στέρησαν από τους Πολίτες το δημοκρατικό τους δικαίωμα, αφού παραβίασαν το άρθρο 1 παρ 3 του Συντάγματος που ορίζει ότι. «Όλες οι εξουσίες πηγάζουν από το Λαό, υπάρχουν υπέρ αυτού και του Έθνους και ασκούνται όπως ορίζει το Σύνταγμα»

Επιπροσθέτως, τα εκφραζόμενα μέσα από τα συνεχής συλλαλητήρια για το Σκοπιανό, πατριωτικά αισθήματα Χιλιάδων Πολιτών που δεν εκφράστηκαν ποτέ, και που με τον τρόπο αυτό καταπνίγονται ακόμα περισσότερο, σε συνδυασμό με την παράβλεψη της εντολής του Ελληνικού λαού στο δημοψήφισμα του 2015, οδηγούν σε περαιτέρω απαξίωση του πολιτικού συστήματος με ό,τι αυτό συνεπάγεται για τη δημοκρατία, προδιαγράφεται μεγαλύτερη αποχή των πολιτών στις επόμενες εκλογές και οξύνει ή δίνει αφορμή για μια επικίνδυνη όξυνση μεταξύ ομάδων πολιτών που αντιπαρατίθενται μεταξύ τους ή βρίσκουν την ευκαιρία, θέτοντας έτσι σε κίνδυνο και την εσωτερική ασφάλεια της χώρας, όπως ήδη διαπιστώθηκε με τα γεγονότα που έλαβαν χώρα στις 20 /1ου 2019 σε βάρος της Βουλής των Ελλήνων

Κυρία Εισαγγελέα

«Έλληνες εθνικιστές στους δρόμους», «Εθνικιστικό μίσος», «εθνικιστικό παραλήρημα». Με αυτούς και παρόμοιους χαρακτηρισμούς υποδέχτηκαν στην διεθνή κοινή γνώμη μεταξύ αυτών και πολλές γερμανικές εφημερίδες τις μαζικές διαδηλώσεις και αντιδράσεις στην Ελλάδα αναφορικά με τη Συμφωνία των Πρεσπών. Τέτοιες γενικεύσεις που αποδίδουν χαρακτηρισμούς σε ένα ολόκληρο λαό είναι λάθος και θα μπορούσαν να αποφευχθούν με κινήσεις συναίνεσης που επιμελώς παραβλέφθηκαν. Όμως, η εγωιστική και αψυχολόγητη πέραν των προαναφερόμενων, ανάληψη της ευθύνης, ότι πρέπει επιτέλους να επιλυθεί το ζήτημα, ήδη προκαλεί τεράστιους κινδύνους για την χώρα μας. Είναι γεγονός πλέον οι επιδιώξεις του Ρώσου Προέδρου Βλάντιμιρ Πούτιν

να τοποθετήσει «εμπόδια» στην συμφωνία των Πρεσπών, στο πλαίσιο της γενικότερης τάσης της Ρωσίας να υπονομεύσει την Δύση και το Νάτο (και αντίστροφα) , υπογραμμίζει άρθρο της Washington Post με τίτλο, « Η Μακεδονία είναι μια μικρή χώρα με γιγαντιαίο ρωσικό πρόβλημα.» Έτσι, η αντιπαλότητα των δύο αυτών υπερδυνάμεων , μεταφέρεται έντονα στη γειτονιά μας με την συμφωνία των Πρεσπών αντί να κρατηθεί μακριά. Η άποψη συνεπώς ότι «Η απόφαση αυτή βάζει τέλος σε μια σειρά συγκρούσεων που είχε δηλητηριάσει επί 30 χρόνια τις σχέσεις μεταξύ των γειτόνων και ανοίγει το δρόμο για τα Σκόπια να ενταχθούν στην ΕΕ και στο ΝΑΤΟ» που προβάλλουν οι μηνυόμενοι, παραπλανεί και την διεθνή κοινή γνώμη για τον επιπλέον λόγο ότι κάνει δεκτό ,πως η Ελλάδα μέλος ΝΑΤΟ και της ΕΕ , απειλείται από το Κρατίδιο των Σκοπιών . Όλοι δεχόμαστε ότι η γεωστρατηγική θέση της περιοχής μας ως το σταυροδρόμι τριών ηπείρων (Ασία, Ευρώπη, Αφρική), και δύο υψίστης γεωπολιτικής σημασίας θαλασσών (Εύξεινος Πόντος, Μεσόγειος), είχε σαν αποτέλεσμα τον συνεχή ανταγωνισμό των εμπλεκόμενων δυνάμεων στην αέναη σύγκρουση Ανατολής - Δύσης. Βεβαίως η υπογραφή της συνθήκης των Πρεσπών κατοχυρώνει μεν τα συμφέροντα των ΗΠΑ και δευτερευόντως της ΕΕ , έρχεται όμως με μεγαλύτερη σφοδρότητα σε πλήρη αντίθεση με άλλα εξίσου μεγάλα συμφέροντα , εξέλιξη που είναι χειρότερη από την τακτική ίσων αποστάσεων που εξασφαλιζόνταν με την λεγόμενη Εθνική Γραμμή για το ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ . Έτσι , η ΥΠΟΤΙΜΗΣΗ της Εθνικής γραμμής , χωρίς να προκύψει μια νέα μέσα από το ίδιο επίπεδο - πολιτικών αρχηγών - συνιστά απόδειξη της πρόθεσης των μηνυομένων να παραβλέψουν το Εθνικό συμφέρον.

Κυρία Εισαγγελέα

Τά άρθρα 27 και 28 του Συντάγματος, παρέχουν εξουσίες που τελούν υπό τόν άπαραβάτο όρο του άρθρου 1 παρ. 1 αυτού, ότι άσκοϋνται υπέρ ... και του έθνους.

Μέ τή συμφωνία τών Πρεσπών έκχωρεΐται έθνική κυριαρχία και στό όνομα Μακεδονία, αλλά και στην πρόσβαση στό λιμάνι τής Θεσσαλονίκης και στην θάλασσα περαιτέρω, άρα έχει και τόν χαρακτηήρα δεσμευτικοϋ συμφώνου, για άσκηση δικής μας έθνικής κυριαρχίας, από τά Σκόπια, στην θάλασσα και δή και στην ΑΟΖ μας στό Αίγαίο.

1ον)

Άρθρο 27 του Συντάγματος , Έκχώρηση έθνικης κυριαρχίας. Η απόλυτη πλειοψηφία του όλου άριθμού τών βουλευτών (151 σήμερα) πού αναφέρονται στο άρθρο 27 του Συντάγματος, δέν άρκοϋν, για έκχώρηση έθνικης κυριαρχίας με τήν Συμφωνία Τσίπρα-Ζάεφ. Περί άμυντικου διαπραγματευτικου όπλου πρόκειται. Όχι για δυνατότητα Κυβερνήσεως νά φέρη στήν Βουλή, κατά βούληση, έκχώρηση έθνικης κυριαρχίος μας. Διότι τότε, δέν θά είχε νόημα τό άρ. 28 του Συντάγματος.

Δηλαδή, κατ' όρθή έρμηνεία του άρθρου 27, αυτό έχει λόγο ύπάρξεως καί είναι χρησιμοποιήσιμο, μόνο σέ περίπτωση σοβαρής ήττας σέ πόλεμο, ώστε νά μετριασθή ή άναγκαστική έκχώρηση ή συνισταμένη σέ μεταβολή τής Έπικρατείας. Τοϋτο, διά τής προβολής του άρθρου αυτού, από τούς διαπραγματευτές μας. Δηλαδή, νά δύνανται νά προβάλλουν πειστικώς, ότι έχει λόγο ό λαός στήν συμφωνία διά του άντιπροσωπευτικου του σώματος, έτσι ώστε ό,τι έκχώρηση τυχόν συμφωνηθή λόγω τής ήττας, νά είναι όσο πιο περιορισμένη γίνεται.

2ον)

Άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, Διεθνείς συνθήκες γενικώς Α) Τό άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, άφορᾶ στήν έπικύρωση γενικώς τών διεθνών συνθηκῶν, δηλαδή έχει γενικό χαρακτήρα, καί δέν άρκεϊ από μόνο του για τήν έπικύρωση τής Συμφωνίας τών Πρεσπῶν, άφοϋ μέ αυτήν έκχωροϋνται έθνικά κυριαρχικά δικαιώματα μεταξύ τών όποιων καί τό όνομα τής Μακεδονίας στό γειτονικό αύτῆς κράτος. Β) Άρθρο 28 παρ. 2 του Συντάγματος , Άναγνώριση άμροδιοτήτων από τό Σύνταγμα σέ διεθνείς όργανισμούς.

Τό άρθρο 28 παρ. 2 του Συντάγματος, άπαιτεϊ αύξημένη πλειοψηφία 3/5 του όλου άριθμού τών βουλευτών, υπό πρόσθετες είδικές προϋποθέσεις - όχι όμως για τήν έκχώρηση κυριαρχικῶν δικαιωμάτων (άλλων πλὴν τών επί τής Έπικρατείας κυριαρχικῶν δικαιωμάτων, πού καλύπτονται από το άρθρο 27 με τήν προαναφερθεϊσα έννοιά του), αλλά - για τήν άπλή «άναγνώριση άρμοδιοτήτων κατά τό Σύνταγμα» σέ διεθνείς όργανισμούς. Δέν έχει τέτοιο κύριο άντικείμενο ή Συμφωνία τών Πρεσπῶν. Γ) Άρθρο 28 παρ. 3 του Συντάγματος , Περιορισμοί στήν άσκηση έθνικης κυριαρχίας

Τό άρ. 28 παρ. 3 του Συντάγματος, δέχεται μέν ότι για τήν έξυπηρέτηση σπουδαίου έθνικου συμφέροντος είναι δυνατόν νά

άποφασισθούν περιορισμοί στην άσκηση έθνικης κυριαρχίας, μέ 151 βουλευτές, αλλά

α) όχι έκχώρηση άσκήσεως έθνικης κυριαρχίας, σέ ξένη χώρα ή σέ διεθνή όργανισμό, β) όχι άναγνώριση άρμοδιοτήτων κατά το Σύνταγμα, σέ ξένη χώρα ή σέ διεθνή όργανισμό, γ) όχι για βλάβη του έθνικου συμφέροντος, όπως αυτό άπορρέει από τό άρθρο 1 παρ. 1 του Συντάγματος, αλλά και όπως όπως αυτό έχει προσδιορισθή μέ τήν άπόφαση των πολιτικων άρχηγων του 1992. Η άπόφαση αυτή, είναι πολιτικου μέν χαρακτήρος, αλλά εύρίσκεται υπεράνω τής τρεχούσης άσκήσεως κυβερνητικης έξουσίας, έχει δεσμευτικό χαρακτήρα για τήν άσκηση τής «κυβερνητικης» έξουσίας και άποτελεί πολιτικό μούσουλα, υποχρεωτικό κατά συνταγματικό έθιμο. Πράγματι, το πολιτικό σύστημα δέν απέστη αυτής από τό 1992 μέχρι και τό 2017, δηλαδή επί 25 χρόνια, και αυτό τό συνταγματικό έθιμο δεν παραβιάσθηκε έν τέλει ούτε και υπό τις δυσμενέστατες συνθήκες των διαπραγματεύσεων του 2008 (όπότε τέθηκαν στά Σκόπια από τήν Ελλάδα προϋποθέσεις άυστηρότερες του τότε όριου υποχωρήσεως τους). δ) Υπάρχουν και άλλες προϋποθέσεις του άρθρου 28 παρ. 2 του Συντάγματος, που τίγονται από τήν συμφωνία των Πρεσπων, όπως ότι δέν υπάρχει άμοιβαιότης για τήν έκχώρηση του όνόματος τής Μακεδονίας, ούτε άμοιβαιότης για την πρόσβαση των Σκοπίων στη θάλασσα. Δεν υπήρξε ποτέ στό διεθνές δίκαιο, διαίρεση στα τρία τής Μακεδονίας, αυτό είναι διαπιστωμένα ψευδος τής προπαγάνδας τής Βουλγαρίας πρό 100 και πλέον ετών, και δέν πέρασε στην συνθήκη του Βουκουρεστίου του 1918. Τήν χρήση του όνόματος αυτού για μέρος κράτους, την Γιουγκοσλαβία, τήν άνέχθηκε μέν ή Ελλάδα, αλλά πάντα άμφισβητώντας τήν de jure αλήθεια τής όνομασίας αυτής. Συνεπως, για τή έκχώρηση του όνόματος τής Μακεδονίας σέ άνεξάρτητο κράτος, δέν μπορεί νά υπάρξει άμοιβαιότητα - πολλω μάλλον καθ' όσον στό κράτος αυτό, επί 65 έτη ήδη, προωθείται ό «άλυτρωτικός» έπεκτατισμός εις βάρος τής Μακεδονίας. Έχουν, έξ άλλου, τά Σκόπια ποτάμια που καθίστανται πλεύσιμα - τί άνταλλάγματα πήραμε; Κανένα. ε) Τό σπουδαιότερο από άπόψεως διαδικασίας: Οί 151 βουλευτές άρκουν για περιορισμούς στην άσκηση έθνικης κυριαρχίας, μόνον έφ' όσον «ή Ελλάδα προβαίνει έλεύθερα μέ νόμο...» στην λήψη τέτοιας άποφάσεως (άρ. 28 του Συντάγματος). Μία Βουλή όμως, που θά έχη τήν πίεση του ΝΑΤΟ και τής Ε.Ε., πραγματικως ή ήθικως, νά κυρώση τήν συμφωνία των Πρεσπων, δέν είναι έλεύθερη. Πολλω μάλλον, εάν τα Σκόπια έχουν ήδη εισέλθει σέ ένταξιακές διαπραγματεύσεις μέ τους έν λόγω φορείς!

Συμπέρασμα: Τά άρθρα 27 και 28 του Έλληνικού Συντάγματος, έτσι όπως έχουν τά πράγματα, δηλαδή α) ή μέχρι τώρα διαδικασία, β) ή διαδικασία που έχει αποφασισθή να ακολουθηθή περαιτέρω, γ) τό περιεχόμενό της, και δ) το θέμα τής παραχωρήσεως του Έλληνικού όνόματος τής μοναδικής ιστορικώς Έλληνικῆς Μακεδονίας σέ γειτονικό αὐτῆς κράτος, χωρίς δυνατότητα ἀμοιβαιότητας ἀπό μέρους του στό θέμα αὐτό, μέ πρόκληση ἔτσι ἀμέσου κινδύνου ἀμφισβητήσεως τῶν ὀρίων τῆς Έλληνικῆς Ἐπικρατείας, δεν ἐπιτρέπει στήν Συμφωνία τῶν Πρεσπῶν νά περάση ἐγκύρως ἀπό τήν Έλληνική Βουλή, καί νά ξεπεράση ἔτσι, το ἐπίπεδο μιᾶς ἀπλῆς «συμφωνίας κυρίων» - ἀπό ἀπόψεως Έλληνικοῦ Συνταγματικοῦ δικαίου, χωρίς προηγούμενη ἀπόφαση τῆς Βουλῆς, εἶναι ἕνα ἀνεπίσημο ἔγγραφο ἐκφράσεως προσωπικῶν προθέσεων αὐτῶν που τό ὑπέγραψαν ἀπό τήν πλευρά τῆς Ελλάδος, ἀφοῦ στεροῦνταν σχετικῆς πρὸς τοῦτο ἀρμοδιότητος ἢ ἐξουσιοδοτήσεως.

ΜΟΝΟ ΜΕ 180 ΣΥΝΕΠΩΣ Αὐτή ὅλη ἡ προοπτική τοῦ Έλληνικοῦ Συνταγματικοῦ δικαίου, ἀληθῆς και ἀκριβῆς, δέν εἶναι δυνατόν νά ἀγνοηθῆ ἀπό τό διεθνές δίκαιο χωρίς παραμόρφωση τῶν ἀρχῶν του.

Ὡς ἝΛΛΗΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΣ, που ὅπως εκθέσαμε , εἶδαμε την κατάλυση του Συντάγματός μας, και την ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗΣ ΣΗΜΑΣΙΑΣ (καταστροφική για την Πατρίδα μας) ΠΑΡΑΔΟΣΗΣ ΠΛΕΟΝ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ με την ψήφισή της Συμφωνίας των Πρεσπῶν -με τον τρόπο που αναφερθήκαμε στην παρούσα πως ἔγινε - ἀπό τους μνησόμενους την 25/1ου 2019, ως απολύτως καταστροφική για την Ιστορία, το μέλλον και την εδαφική ακεραιότητα της Πατρίδας μας, απευθυνόμαστε ΣΕ ΕΣΑΣ αλλά και στους εισαγγελικούς και δικαστικούς λειτουργούς της χώρας ,ως το τελευταίο ανάχωμα για την προσβολή και ἔτσι την ἀκύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπῶν , να προβείτε στα νόμιμα ΣΕ ΒΑΡΟΣ των μνησόμενων :

1) Για το ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΕΣΧΑΤΗΣ ΠΡΟΔΟΣΙΑΣ (που εἶναι το μοναδικό ἀδίκημα που τιμωρεῖται ἀκόμα και σε μορφή προπαρασκευαστικῶν πράξεων, ΠΚ 135) , της ἀμεσης συνέργειας σε ἐπιβουλή της εδαφικῆς ακεραιότητας της χώρας και γενικά των διατάξεων περί προδοσίας της χώρας .

2) Για παραβίαση του ὄρκου τους , ἀρθρο 59 του Συντάγματος .

Το πολίτευμά μας ως Δημοκρατία, ὅπως το Σύνταγμά μας το ορίζει, οφείλει να παραμείνει ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ , η δικαιοσύνη ακοίμητος φρουρός της και εμεῖς ως απλοί πολίτες να ενεργοποιηθούμε

δυνάμει του άρθρου 120 παρ 4 αυτού , που ορίζει ότι « Η τήρηση του Συντάγματος επαφίεται στον πατριωτισμό των Ελλήνων, που δικαιούνται και υποχρεούνται να αντιστέκονται με κάθε μέσο εναντίον οποιουδήποτε επιχειρεί να το καταλύσει με τη βία.».

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ ΑΙΤΟΥΜΕΘΑ

Να διερευνηθεί η παρούσα Μηνυτήρια Αναφορά ως προς την πιθανή εμπλοκή μη πολιτικών προσώπων, όπως αυτό του κου George Soros και συνεργατών του .

Να αποσταλεί η παρούσα Μηνυτήρια Αναφορά αμελητί προς την Ελληνική Βουλή, λόγω της ευθείας εμπλοκής πολιτικών προσώπων.

Να ασκηθούν οι δέουσες ποινικές διώξεις.

Εν Αθήναι 29/1ου 2019

ΜΕΤΑ ΤΙΜΗΣ

ΟΜΑΔΑ ΥΨΗΛΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΗΣ. * τέθηκαν οι υπογραφές
(ακολουθεί το παράρτημα)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Α-ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΕΠ. ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ, ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ, ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΛΥΣΗ ΤΟΥ ΣΚΟΠΙΑΝΟΥ

Προς τον Εξοχότατο Πρόεδρον της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Εξοχότατε και σεβαστέ κε Πρόεδρε, ως διατελέσας πρόεδρος του Αρείου Πάγου, του αρχαιότερου οργανωμένου δικαστηρίου ολόκληρης της Ευρώπης, ως Έλληνας δικαστής με υπερτεσσαρακονταετή υπηρεσία και συνακολουθούσα με την από αυτήν πείρα, αλλά και ως απλός Έλληνας πολίτης με πλήρη συναίσθηση των δικαιωμάτων και υποχρεώσεών μου, απευθύνομαι τούτη την κρίσιμη ώρα, κατά την οποία διέρχεται άμεσον κίνδυνον η ίδια η εθνική μας υπόσταση λόγω της διαφαινομένης ενδοτικής στάσης της Ελληνικής Κυβέρνησης στην επίλυση του προβλήματος της ονοματοδοσίας του κρατιδίου των Σκοπίων το οποίο σφετερίζεται προκλητικότερα και εξοφθάλμως ανιστόρητα το όνομα Μακεδονία, προς την εξοχότητά σας και τολμώ να σας παρακαλέσω και ως παλαιός σας γνώριμος και περιστασιακός συνεργάτης σας, όταν εσείς κατά την δική μου θητεία στον Άρειο Πάγο ήσασταν υπουργός Δημοσίας διοίκησης, περιβαλλόμενοι τότε

αμοιβαίως με ιδιαίτερη εκτίμηση, όχι μόνο λόγω των αξιωμάτων μας αλλά κυρίως λόγω των εντίμων και ειλικρινών προσωπικοτήτων μας για τα εξής:

Εξοχότατε κε Πρόεδρε, διερχόμεθα κρισιμότερες εθνικές στιγμές κατά τις οποίες διακυβεύεται η ίδια η εθνική μας υπόσταση. Όλα δείχνουν ότι η Ελλάδα είναι έτοιμη να παραχωρήσει το όνομα Μακεδονία με ή χωρίς προσδιορισμούς στο γειτονικό κρατίδιο. Η Ελληνική Κυβέρνηση φαίνεται πως συμφωνεί με την λύση αυτή του προβλήματος. Αυτό εάν παρ' ελπίδα συμβεί θα είναι ΕΣΧΑΤΗ ΠΡΟΔΟΣΙΑ η οποία μπορεί να μην εμπίπτει στη νομοτυπική μορφή του γνωστού εγκλήματος που προβλέπει ο ποινικός κώδικας πλην όμως εμπίπτει εξ ολοκλήρου στην Εθνική και Ηθική υπόσταση της επαίσχυντης και αξιοκατάκριτης αυτής Εθnikοπροδοτικής πράξης. Ο μόνος που θα μπορούσε να αποτρέψει το επερχόμενο αυτό Εθνικό κακό είστε εσείς Εξοχότατε κε Πρόεδρε. Με ποιόν τρόπο θα κάνετε τούτο το γνωρίζετε εσείς καλύτερα από εμένα. Θα ήταν δε αναίδεια εκ μέρους μου να σας υποδείκνυε η ελαχιστότητά μου τον τρόπο. Εγώ το μόνο που μπορώ να κάνω δίχως να παρεξηγηθώ εκ μέρους σας είναι να σας υπενθυμίσω το άρθρο 44 παρ. 2 του Συντάγματος το οποίο ορίζει ότι: Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας προκηρύσσει με διάταγμα δημοψήφισμα για κρίσιμα Εθνικά θέματα. Ομιλώ ως δικαστής προς καθηγητή του Δημοσίου Δικαίου και ερωτώ κε Πρόεδρε. Κρισιμότερο Εθνικό Θέμα από αυτό που αντιμετωπίζουμε τώρα υπάρχει; Ζητήστε να γίνει δημοψήφισμα για το τεράστιο αυτό και κρισιμότερο εθνικό ζήτημα και αν η Κυβέρνηση αρνηθεί, ΠΑΡΑΙΤΗΘΕΙΤΕ κε Πρόεδρε. Θα προσφέρετε έτσι την μεγαλύτερη υπηρεσία στο Έθνος και την Πατρίδα. Φανείτε αντάξιος των Μεγάλων Ανδρών του Γένους μας και του πρώτου κυβερνήτη Ιωάννη Καποδίστρια και τέλος ΔΕΝ ΘΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΟΣ ΣΕ ΜΙΑ ΤΟΣΟ ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΔΟΣΙΑ. Σας ευχαριστώ, με ιδιαίτερη εκτίμηση

Βασίλειος Νικόπουλος, πρόεδρος Αρείου Πάγου εν τιμή.

B-«Αιωρείται (από τα παρακάτω) η υπόνοια ότι μέλη του υπουργικού συμβουλίου ή του Ελληνικού κοινοβουλίου κατέστησαν αργυρώνητα και διοχέτευσαν συγκεκριμένο και κατονομαζόμενο μετά βεβαιότητας ποσό χρημάτων - ότι ο Τζώρς Σόρος χρηματοδότησε με 50 εκατ. ευρώ την Ελληνική Κυβέρνηση με σκοπό της εξαγορά πολιτικών προσώπων στην χώρα μας και τα Σκόπια- προκειμένου να επιτευχθεί το μείζον πολιτικό αποτέλεσμα

της επισημείωσης της Συνθήκης των Πρεσπών το οποίο ήτο αμφίβολο, εν όψει της ισχυρής έως αμφίβολης πλειοψηφίας στα κοινοβούλια των δύο συμβαλλομένων κρατών, έτσι:

Την 28/1/2019 στην Εκπομπή «Καλημέρα Ελλάδα» με το Δημοσιογράφο Γιώργο Παπαδάκη και παρουσία των δημοσιογράφων, Σ Ζαχαράτο (Action24) και ο Γ Αγουρίδη (ΑΥΓΗ) , ο πρώην Υπουργός Εθνικής Αμύνης Πάνος Καμμένος και πρόεδρος του πολιτικού κόμματος "ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ", είπε επαναλαμβάνοντας ότι : « Όλη η συμφωνία των Σκοπίων ήταν μια μπίζνα » , «ο Ζάεφ χθες φώναζε ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» , «Κάτι δεν πάει καλά με τη δικαιοσύνη», «Αποστασία με ανταλλάγματα ... παράδειγμα η Κουντουρά κράτησε την καρτέκλα ,ενώ πριν φώναζε η ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ είναι Ελληνική » , «η Συνθήκη των Πρεσπών θα φέρει πολύ αίμα στα Βαλκάνια ... Κοσσυφοπέδιο , Βοσνία -Ερζεγοβίνης» , «παρέδωσαν τις βίζες σε εταιρίες μαϊμού που πίσω ήταν εταιρείες του Σόρος »

Μερικές ημέρες πριν την ψήφιση της Συμφωνίας των Πρεσπών από την Ελληνική Βουλή , η Παμμακεδονική Συνομοσπονδία ζητεί να ερευνηθούν εάν με τη Συμφωνία των Πρεσπών έχουν διαπραχθεί τα αδικήματα της δωροληψίας πολιτικών, παθητική και ενεργητική δωροδοκία, όπως και ξέπλυμα βρώμικου χρήματος . Ως προς τούτο κατέθεσε μηνυτήρια αναφορά στην Εισαγγελία του Αρείου Πάγου δια του προέδρου της κ. Ιωάννη Αθανασιάδη κατά παντός υπευθύνου ο οποίος εμπλέκεται στην υπόθεση των Πρεσπών και έχει διαπράξει τα αδικήματα της δωροληψίας πολιτικών, παθητική και ενεργητική δωροδοκία, όπως και ξέπλυμα βρώμικου χρήματος (βλέπε τη μήνυση παρακάτω)

Γ- ΜΗΝΥΤΗΡΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ

Της Παμμακεδονικής Συνομοσπονδίας, που εδρεύει στην Αθήνα, οδός ..... και εκπροσωπείται νομίμως

ΚΑΤΑ

Παντός προσώπου εμπλεκομένου εις την διάπραξη των καταγγελομένων αδικημάτων.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΜΕΝΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ: Δωροληψία πολιτικών Αξιωματούχων (159 ΠΚ), Παθητική Δωροδοκία (235 ΠΚ), Ενεργητική Δωροδοκία (236 ΠΚ), Νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα

Αθήνα, 17/01/2019 Η Παμμακεδονική Συνομοσπονδία εκπροσωπεί όλες τις νόμιμα αναγνωρισμένες μη κερδοσκοπικές οργανώσεις των.....

Καταστατικός σκοπός της και αποκλειστικός λόγος της συγκροτήσεώς της είναι η προστασία της ελληνικότητας, του πολιτισμού και της ιστορίας της Μακεδονίας, της ιστορικής συνέχειας των Μακεδόνων, ως αναπόσπαστο τμήμα του καθόλου Ελληνισμού.

Εις τα πλαίσια των καθηκόντων της και των σκοπών της η Παμμακεδονική, εν όψει της εισαγωγής της λεγόμενης «Συμφωνίας των Πρεσπών» εις την Ελληνική Βουλή προς κύρωσή της ως Διεθνούς Συνθήκης, επισημαίνει τα ακόλουθα, τα οποία προδήλως εμπίπτουν εις την δικαιοδοσία της Ανώτατης Εισαγγελικής Αρχής της χώρας μας, δεδομένης της κρίσιμης σημασίας της αρχομένης κοινοβουλευτικής διαδικασίας για την εθνική μας υπόσταση:

Ι. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ .Κατά την συζήτηση στο Υπουργικό Συμβούλιο της 20/10/2018 φέρεται ότι ο πρώην Υπουργός Εθνικής Αμύνης (ΥΠΕΘΑΜ) κος Πάνος Καμμένος κατήγγειλε εις επήκοον του Πρωθυπουργού και όλων των Υπουργών, που συμμετείχαν εις το ανώτατο κυβερνητικό όργανο, ότι ο διεθνώς γνωστός επιχειρηματίας και χρηματιστής Τζώρτζ Σόρος χρηματοδότησε με το ποσόν των 50 εκ. (50.000.000) ΕΥΡΩ την Ελληνική Κυβέρνηση, με σκοπό την εξαγορά πολιτικών προσώπων στην Ελλάδα και τα Σκόπια.

Κατ' ουσίαν, ο απώτερος σκοπός της εν λόγω χρηματοδότησης φέρεται ότι είναι η εξαγορά συνειδήσεων βουλευτών των δύο Κοινοβουλίων, ώστε να υλοποιηθεί η επιψήφιση της λεγόμενης «Συμφωνίας των Πρεσπών» από τα κοινοβούλια και των δύο κρατών. Τούτο δεν θα είχε καταστεί πανελληνίως γνωστόν, λόγω του απορρήτου των τηρουμένων πρακτικών του Υπουργικού Συμβουλίου, εάν ο πρώην Υπουργός Εξωτερικών κος Νίκος Κοτζιάς δεν είχε προβεί κατά την διάρκεια δύο διαδοχικών συνεντεύξεών του σε ΜΜΕ σε ρητές επιβεβαιωτικές δηλώσεις περί των λεχθέντων εντός του Υπουργικού Συμβουλίου εκ μέρους του πρώην ΥΠΕΘΑΜ.

Συγκεκριμένα:

1. Α) Ο πρώην ΥΠΕΞ στην τηλεοπτική εκπομπή της 23/10/2018 στο ΚΡΗΤΗ TV, με παρουσιαστή τον Δημοσιογράφο Γιώργο Σαχίνη, ανέφερε επί λέξει τα ακόλουθα:

«Δημ: Δηλαδή έθεσε θέμα μυστικών κονδυλίων ο ίδιος (ενν. ο Πάνος Καμμένος) ;

ΝΚ: Όχι μόνο. Είπε ότι ο Σόρος χρηματοδοτεί την ελληνική κυβέρνηση για να αγοράζει ξένους κοκ και έθεσε αυτά τα θέματα.

Δημ: Αυτά είναι βαριά. Αλλά δεν είναι βαριά για τον Νίκο Κοτζιά μόνον.

ΝΚ: Αυτό είναι το ζήτημα; Ουδείς απάντησε πλὴν εμού.

Δημ: Ουδείς ;;;

ΝΚ: Πλην εμού !!!

Δημ: Δεν βρέθηκε ένας Υπουργός να πεί με θίγεις και εμένα ;;;

ΝΚ: Όχι !!!

Δημ: Όχι ;;; Ούτε ο Πρωθυπουργός ;;;

ΝΚ: Ούτε ο Πρωθυπουργός !!! Και εγώ είπα τότε, ότι σε μία κυβέρνηση που ανέχεται να παραβιάζεται η πολιτική της και η παραβίαση να καλύπτεται από ένα τόνο λάσπης, δεν μπορώ να συνεχίσω να είμαι !!!».

Το σχετικό λινκ με το επίμαχο απόσπασμα της συνέντευξης:

https://www.youtube.com/watch?time_continue=6&v=Gy9ldoValEo

1. Β) Ο πρώην ΥΠΕΞ στην τηλεοπτική εκπομπή της 6/11/2019 στο OPEN TV, με παρουσιάστρια την Δημοσιογράφο Ελλη Στάη, ανέφερε επί λέξει τα ακόλουθα:

«Αυτό που ειπώθηκε είναι, και ειπώθηκε και τις επόμενες ημέρες σε συνέντευξη, ότι ο Σόρος έδωσε 50 εκ για να αγοράσουμε ανθρώπους στα Σκόπια προκειμένου να κάνουμε τις πολιτικές μας δουλειές.

Είναι ολοφάνερο πως το επιχείρημα αυτό αποσκοπεί:

1. Να εκφοβίσει ότι κάποιος μπορεί να εκβιάζουν. Αλλά εγώ δεν έχω πάρει από κανένα τίποτα. Ξέρετε ότι προέρχομαι από πολύ πλούσια οικογένεια και αποποιήθηκα την περιουσία μου.

2. Για να τρομάξουν την ΦΥΡΟΜΙΑ. ....

Εχουν ειπωθεί τρία πράγματα

1. Έδωσε 50 εκ ο Σόρος ας το αποδείξουν ότι ο Σόρος έδωσε 50 εκ. Κάπου θα υπάρχει κάποια ροή δεν ξέρω πως μεταφέρονται τέτοια ποσά. ....»

Το σχετικό λινκ με το επίμαχο απόσπασμα της συνέντευξης:

<https://www.youtube.com/watch?v=KukvTj9ENxA>

Με βάση τις ως άνω συνεντεύξεις του πρώην ΥΠΕΞ κου Νίκου Κοτζιά επιβεβαιώνεται πλήρως και αδιαμφισβητήτως ότι ο πρώην ΥΠΕΘΑΜ κος Πάνος Καμμένος κατήγγειλε εντός του Υπουργικού Συμβουλίου της 20/10/2018 ότι ο Σόρος έδωσε, με άγνωστο προς το παρόν τρόπο, στην Ελληνική Κυβέρνηση ή σε μέλη αυτής το ποσόν των 50 εκ ΕΥΡΩ , με σκοπό να χρησιμοποιηθούν για την εξαγορά βουλευτών του Κοινοβουλίου των Σκοπίων.

Οι εν λόγω καταγγελίες του κου Καμμένου, από την βαρύνουσα θέση του Υπουργού Εθνικής Αμυνας και υπό την νευραλγική ιδιότητα του συμπράττοντος εταίρου στην Κυβερνητική πλειοψηφία, αποτελούν θρυαλίδα για την πλήρη κατάρρευση του πολιτικού βίου της χώρας μας και την έκπτωση των κοινοβουλευτικών θεσμών.

Αιωρείται η υπόνοια ότι μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου ή του Ελληνικού Κοινοβουλίου κατέστησαν αργυρώνητα και διοχέτευσαν συγκεκριμένο και κατονομαζόμενο μετά βεβαιότητας ποσό χρημάτων, προκειμένου να επιτευχθεί το μείζον πολιτικό αποτέλεσμα της επισηφίσεως της Συνθήκης των Πρεσπών, το οποίο άλλως θα ήτο αμφίβολο, εν όψει της ισχνής έως αμφίβολης πλειοψηφίας στα Κοινοβούλια των δύο συμβαλλομένων Κρατών.

Είχε προηγηθεί το tweeter της 19/10/2018 και ώρα 9.34 μμ, εις το οποίο ο πρώην ΥΠΕΘΑΜ ανέφερε επί λέξει τα ακόλουθα: «Panos Kammenos@PanosKammenos

Ποιός θα φανταζόταν ότι στην Ευρώπη των αξιών και της δημοκρατίας οποίος δεν ψηφίζει κατά τις εντολές προφυλακίζεται και οποίος συμμορφώνεται παίρνει μπόνους 2.000.000€ μαύρο χρήμα. Ντρέπομαι

305 9:34 μ.μ. - 19 Οκτ 2018»

Σύμφωνα με το tweeter αυτό ο πρώην ΥΠΕΘΑΜ καταγγέλει χωρίς περιστροφές και επιφυλάξεις ότι συγκεκριμένοι βουλευτές του κοινοβουλίου των Σκοπίων είχαν λάβει το ποσόν των 2.000.000 ΕΥΡΩ έκαστος για την επισηφίση της Συμφωνίας των Πρεσπών, ώστε να συμπληρωθεί ο ελλείπον μέχρι την στιγμή της ψηφοφορίας αριθμός των 80 αναγκαίων, κατά το Σύνταγμα των Σκοπίων, βουλευτών, ώστε να κυρωθεί η «Συμφωνία των Πρεσπών από το Κοινοβούλιο των Σκοπίων.

Άξιον σχολιασμού τυγχάνουν συνδυαστικός τα κάτωθι αποσπάσματα εκ των συνεντεύξεων του πρώην ΥΠΕΞ κου Κοτζιά:

Εκ της πρώτης συνεντεύξεως:

«...Ούτε ο Πρωθυπουργός !!! Και εγώ είπα τότε, ότι σε μία κυβέρνηση που ανέχεται να παραβιάζεται η πολιτική της και η παραβίαση να καλύπτεται από ένα τόνο λάσπης, δεν μπορώ να συνεχίσω να είμαι !!!...».

Εκ της δευτέρας συνεντεύξεως:

«...Αυτό που ειπώθηκε είναι, και ειπώθηκε και τις επόμενες ημέρες σε συνέντευξη, ότι ο Σόρος έδωσε 50 εκ για να αγοράσουμε ανθρώπους στα Σκόπια προκειμένου να κάνουμε τις πολιτικές μας δουλειές ...».

Εκ των αποσπασμάτων τούτων προκύπτει ότι ο πρώην ΥΠΕΞ παρητήθη διότι προεχόντως ο Πρωθυπουργός της χώρας εσιώπησε, πέραν όλων των σιωπησάντων Υπουργών, εις τις ευθείες καταγγελίες (τόνος λάσπης κατά τον ΥΠΕΞ) του πρώην ΥΠΕΘΑΜ εντός του Υπουργικού Συμβουλίου περί χρηματισμού με το ποσό των 50 εκ ΕΥΡΩ της Κυβερνήσεως για την εξαγορά πολιτικών προσώπων εις τα Σκόπια, ενώ επήλθε και παραβίαση της πολιτικής της Κυβερνήσεως.

Η τοποθέτηση του πρώην ΥΠΕΞ ότι, κατά την καταγγελία του ΥΠΕΘΑΜ, διενεργήθηκε εξαγορά συνειδήσεων με τα χρήματα του Σόρος, η οποία περιορίζεται αυστηρώς και μόνον επί πολιτικών προσώπων εις τα Σκόπια, προδήλως γεννά εύλογα ερωτηματικά για το εάν ο πρώην ΥΠΕΞ συγκαλύπτει την ενδεχόμενη καταγγελία Καμμένου περί του εάν εξαγοράσθησαν συνειδήσεις και εντός του Ελληνικού Κοινοβουλίου.

Παρατηρείται ότι δύο πρώην Υπουργοί της Κυβερνήσεως, εκ της νευραλγικής Υπουργικής θέσεως που και οι δύο κατείχαν, ο είς πρώην Υπουργός Αμύνης καταγγέλλει εντός του Υπουργικού Συμβουλίου την διάπραξη παθητικής δωροδοκίας υπό προσώπων της Ελληνικής Κυβερνήσεως ανερχομένη εις το ποσόν των 50 εκ ΕΥΡΩ, και, ακολούθως, την διάπραξη ενεργητικής δωροδοκίας εκ μέρους των εν λόγω αργυρώνητων παραληπτών των μετρητών Σόρος, ενώ αντιστοίχως διαπράττεται παθητική δωροδοκία, τουλάχιστον ορισμένων βουλευτών του Κοινοβουλίου των Σκοπίων, κατά την κοινή διατύπωση τόσο του αποκαλύψαντος όσον και του καταγγείλαντος.

Ο έτερος πρώην Υπουργός Εξωτερικών συνομολογεί ότι πράγματι εξετοξεύθη από τον ΥΠΕΘΑΜ εντός του Υπουργικού Συμβουλίου η εν λόγω καταγγελία περί χρηματοδοτήσεως με 50 εκ ΕΥΡΩ της

Ελληνικής Κυβερνήσεως για την επίτευξη πολιτικών σκοπιμοτήτων, παραπονούμενος ότι τούτο εγένετο χωρίς την οιαδήποτε αντίδραση, προεχόντως του Πρωθυπουργού της χώρας, αλλά και των λοιπών παρισταμένων Υπουργών του Υπουργικού Συμβουλίου.

Αλλά εάν ο πρώην ΥΠΕΞ δεν ήτο ο τελικός αποδέκτης της καταγγελίας προφανώς δεν θα είχε παραιτηθεί και δεν θα παρεπονείτο δημοσίως για την αιδήμονα σιγή του Πρωθυπουργού του.

Κατόπιν τούτων, μάλιστα, ο πρώην ΥΠΕΞ παρητήθη από τη θέση του και απέστειλε πολυσέλιδη επιστολή προς τον Πρωθυπουργό της χώρας, η οποία τηρείται παραδόξως εισέτι απόρρητη, αντιθέτως προς τα κοινοβουλευτικά ήθη της διαφάνειας περί τα δημόσια πράγματα, προφανώς διατυπώσας εις αυτήν την δυσαρέσκειά του για την μη κάλυψη από τον Πρωθυπουργό της χώρας, όπως προφορικώς επανέλαβε εις την δημόσια συνέντευξή του εις ΜΜΕ.

Σημειωτέον ότι ο πρώην ΥΠΕΞ παρότι αποδέκτης των καταγγελιών του πρώην ΥΠΕΘΑΜ δεν προσέφυγε μέχρι τούδε εις την Δικαιοσύνη, με τον επικείμενο κίνδυνο απωλείας της προθεσμίας της 3μήνου Εγκλήσεως, όπως επιβάλλει αυτονόητως μία τοσούτον βαρύνουσας σημασίας εις βάρος του καταγγελία ενώπιον του ανωτάτου κυβερνητικού οργάνου, όπως είναι το Υπουργικό Συμβούλιο.

Με βάση τις ως άνω καταγγελίες εγείρεται ευθέως ζήτημα σεβασμού και προστασίας της κοινοβουλευτικής τάξεως και των δημοκρατικών θεσμών.

Πολλώ μάλλον τίθεται ζήτημα νομιμότητος της Συμφωνίας των Πρεσπών, η οποία ήδη επισηφίσθηκε από το Κοινοβούλιο των Σκοπίων και έρχεται προς επισηφίσειν εις το Ελληνικό Κοινοβούλιο.

Τούτο διότι, σύμφωνα με το άρθρο 50 της Σύμβασης περί του δικαίου των Συνθηκών: «Άρθρον 50.- Δωροδοκία αντιπροσώπου κράτους

Οσάκις εξησφαλίσθη η έκφρασις της συναινέσεως του κράτους όπως δεσμευθή συμβατικώς διά δωροδοκίας του αντιπροσώπου του, αμέσως ή εμμέσως επελθούσης δι' ενεργειών ετέρου κράτους έχοντος συμμετάσχει εις τας διαπραγματεύσεις, τούτο δύναται να επικαλεσθή την δωροδοκίαν ως ακυρούσαν την συναίνεσίν του όπως δεσμευθή διά της συνθήκης».

Περαιτέρω, ως προς την ποινική διάσταση της ως άνω υποθέσεως συντρέχουν οι κάτωθι ποινικές διατάξεις: «Άρθρον 159 – Δωροληψία πολιτικών Αξιωματούχων

1. Ο Πρωθυπουργός, το μέλος της κυβέρνησης, ο υφυπουργός, ο περιφερειάρχης, ο αντιπεριφερειάρχης ή ο δήμαρχος, που ζητεί ή λαμβάνει, άμεσα ή μέσω τρίτου, για τον εαυτό του ή για άλλον, οποιασδήποτε φύσης ωφέλημα ή αποδέχεται την υπόσχεση παροχής τέτοιου ωφελήματος, ως αντάλλαγμα για ενέργειά του ή παράλειψη, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στην εκτέλεση των καθηκόντων του, τιμωρείται με κάθειρξη και χρηματική ποινή από 15.000 έως 150.000 ευρώ.

2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται το μέλος της Βουλής, των συμβουλίων τοπικής αυτοδιοίκησης και των επιτροπών τους που σχετικά με κάποια εκλογή ή ψηφοφορία η οποία διενεργείται από τα ως άνω σώματα ή επιτροπές δέχεται την παροχή ή υπόσχεση οποιασδήποτε φύσης ωφελήματος, για τον εαυτό του ή για άλλον, ή ζητεί τέτοιο ως αντάλλαγμα για να μη λάβει μέρος στην εκλογή ή ψηφοφορία, για να υποστηρίξει ορισμένο θέμα προς ψήφιση ή για να ψηφίσει με ορισμένο τρόπο.

3. Οι παράγραφοι 1 και 2 εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται από μέλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ή του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

4. Οι διατάξεις των άρθρων 238, 263 παρ. 1 και 263B παράγραφοι 2 έως 5 έχουν εφαρμογή και στα εγκλήματα των προηγούμενων παραγράφων.

Η εν λόγω διάταξις αποτελεί ειδική περίπτωση των κάτωθι άρθρων 235 ΠΚ και επ.

«Άρθρο 235.- Παθητική δωροδοκία

1. Υπάλληλος, ο οποίος, κατά παράβαση των καθηκόντων του ζητεί ή λαμβάνει, άμεσα ή με τη μεσολάβηση τρίτου, για τον εαυτό του ή για τρίτο, ωφέλημα οποιασδήποτε φύσης ή δέχεται υπόσχεση τούτων, για ενέργεια ή παράλειψη του μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στα καθήκοντα του ή αντίκειται σε αυτά, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους, καθώς και υποχρεωτική χρηματική ποινή ίση με το πενήνταπλάσιο του ωφελήματος και μέχρι το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ. Σε περίπτωση ωφελήματος μη αποτιμητού σε χρήμα, η χρηματική ποινή δεν μπορεί να είναι κατώτερη από δέκα

χιλιάδες (10.000) ευρώ ούτε ανώτερη από εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) ευρώ.

2. Αν η αξία των ωφελημάτων υπερβαίνει το ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ ή αν ο δράστης έχει την ιδιότητα του υπαλλήλου του Υπουργείου Οικονομικών επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών, καθώς και υποχρεωτική χρηματική ποινή, η οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερη από πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ ούτε ανώτερη από πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) ευρώ.

3. Δεν συνιστά δωροδοκία η απλή υλική παροχή προς έκφραση ευγνωμοσύνης.»

«Άρθρο 236.- Ενεργητική δωροδοκία

1. Όποιος υπόσχεται ή παρέχει σε υπάλληλο, άμεσα ή με τη μεσολάβηση τρίτου, οποιασδήποτε φύσης ωφελήματα για τον εαυτό του ή για τρίτο, για ενέργεια ή παράλειψη του μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στα καθήκοντα του ή αντίκειται σε αυτά, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους, καθώς και υποχρεωτική χρηματική ποινή ίση με το πενήνταπλάσιο του ωφελήματος και μέχρι το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ. Σε περίπτωση ωφελήματος μη αποτιμητού σε χρήμα, η χρηματική ποινή δεν μπορεί να είναι κατώτερη από δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ ούτε ανώτερη από εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) ευρώ. 2. Αν η αξία των ωφελημάτων υπερβαίνει το συνολικό ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών, καθώς και υποχρεωτική χρηματική ποινή, η οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερη από πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ ούτε ανώτερη από πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) ευρώ.»

ΚΑΤΟΠΙΝ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ

Τίθεται ενώπιον της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου αμείλικτον μείζον ζήτημα, το οποίο αφορά την προστασία των κοινοβουλευτικών θεσμών και αυτής τούτης της Δημοκρατίας στην χώρα μας και δέον να διερευνηθεί:

1) Εάν μεν ο ΥΠΕΘΑΜ κος Πάνος Καμμένος αληθώς κατήγγειλε ενεργητική δωροδοκία διαπραχθείσα εκ μέρους των παραληπτών του ποσού των 50 εκ ΕΥΡΩ και παθητική δωροδοκία αυτών τούτων των παραληπτών, καθώς και, περαιτέρω, βουλευτών του Σκοπιανού Κοινοβουλίου, και ενδεχομένως και του Ελληνικού Κοινοβουλίου.

Εις την περίπτωση τούτη η Συμφωνία των Πρεσπών είναι απολύτως άκυρη, διότι η έκφραση της διεθνούς συναινέσεως των δύο κρατών, όπως δεσμευθούν συμβατικώς διά της εν λόγω Διεθνούς Συνθήκης, μετά την κύρωση και από τα δύο Κοινοβούλια των συμβαλλομένων μερών, φαλκιδεύεται διά της εικαζομένης ή πράγματι διαπραχθείσης δωροδοκίας ορισμένων κρισίμων αριθμητικώς μέλων των Κοινοβουλίων αυτών, κατά το άρθρο 50 της Σύμβασης περί του δικαίου των Συνθηκών, η οποία κατέστη εσωτερικόν δίκαιον με το ΝΔ 402/1974 (ΦΕΚ Α'141/1974).

2) Εάν δεν αποδειχθεί η διάπραξις του εγκλήματος της κακουργηματικής δωροδοκίας, είτε υπό την ενεργητική ή την παθητική μορφή αυτής, τότε δέον να διερευνηθεί εάν ο πρώην ΥΠΕΘΑΜ διέπραξε το αδίκημα της συκοφαντικής δυσφημήσεως κατά του ΥΠΕΞ κου Κοτζιά για τον προσπορισμό πολιτικού οφέλους με απολύτως αθέμιτη μεθόδευση εντός του Υπουργικού Συμβουλίου.

Να διερευνηθεί η διάπραξις και άλλων συναφών εγκλημάτων κατά των θεσμών της Ελληνικής Πολιτείας και της Συνταγματικής τάξεως της πατρίδος μας.

Εις πάσαν περίπτωση επειδή δεν είναι δυνατόν να εκμαυλίζεται η πολιτική ζωή της χώρας και να δηλητηριάζεται με φήμες ή υπόνοιες περί δωροδοκίας αναφορικώς προς ένα μείζονος εθνικής σημασίας ζήτημα, η έκβαση του οποίου θα προσδορίσει το μέλλον των επομένων γενεών.

Επειδή διά της υποβολής της παρούσης Μηνυτηρίου Αναφοράς μας δηλώνουμε ενεργώς ότι κηδόμεθα της προστασίας του δημοκρατικού πολιτεύματος, των κοινοβουλευτικών θεσμών και του ομαλού δημοκρατικού μας βίου.

Επειδή αποτελεί καταστατικό σκοπό μας και λόγο υπάρξεώς μας η προστασία της ελληνικότητας, του πολιτισμού και της ιστορίας της Μακεδονίας, της ιστορικής συνέχειας των Μακεδόνων ως αναπόσπαστο τμήμα του καθόλου Ελληνισμού.

Επειδή θεωρούμε ότι η Συμφωνία των Πρεσπών θίγει και προσβάλλει ευθέως την τιμή και την αξιοπρέπεια των Ελλήνων, αποτελεί άφρονα εκχώρηση ενός τεράστιου κομματιού της πολιτιστικής μας κληρονομιάς.

Επειδή φρονούμε ότι η Συμφωνία των Πρεσπών δεν πρέπει επ' ουδενί να κυρωθεί από το Ελληνικό Κοινοβούλιο.

Επειδή η περίπτωση της διαπράξεως δωροδοκίας εκ μέρους ξένων συμφερόντων, τα οποία απεργάζονται τον διαμελισμό της ιστορικής και καθόλα Ελληνικής Μακεδονίας, δεν αποτελεί απομακρυσμένη εκδοχή, πρέπει να διερευνηθεί από την Εισαγγελία η διάπραξη του αδικήματος της κακουργηματικής δωροδοκίας, υπό την παθητική και την ενεργητική μορφή του, η οποία συνεπιφέρει αυτοθρόως την απόλυτη ακυρότητα της Συνθήκης των Πρεσπών, λόγω ακριβώς της πιθανής δωροδοκίας εκ μέρους παντός υπευθύνου, μεταξύ των οποίων και ενδεχομένως προσώπων, τα οποία με τη ψήφο τους καθορίζουν ανεπιστρεπτί και εσαεί την προστασία και την συνέχεια της ελληνικότητας, του πολιτισμού και της ιστορίας της Μακεδονίας, της ιστορικής συνέχειας των Μακεδόνων ως αναπόσπαστο τμήμα του καθόλου Ελληνισμού.

Επειδή η προσφυγή μας στην Δικαιοσύνη της χώρας μας αποτελεί το ύστατο καταφύγιο για την προάσπιση της ακεραιότητας και της αριτιμέλειας της Μακεδονίας, για την προστασία των δικαιωμάτων των Ελλήνων απανταχού της γής.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ ΑΙΤΟΥΜΕΘΑ

Να διερευνηθεί η παρούσα Μηνυτήρια Αναφορά ως προς την πιθανή εμπλοκή μη πολιτικών προσώπων, όπως αυτό του κου George Soros.

Να αποσταλεί η παρούσα Μηνυτήρια Αναφορά αμελητί προς την Ελληνική Βουλή, λόγω της ευθείας εμπλοκής πολιτικών προσώπων.

Να ασκηθούν οι δέουσες ποινικές διώξεις.

Να αρθεί το απόρρητο της επιστολής του πρώην ΥΠΕΞ προς τον Πρωθυπουργό και να προσκομισθεί ως έγγραφο της δικογραφίας άλλως να κατασχεθεί ως πειστήριο.

Μάρτυρες προτείνουμε τους:

Αλέξιο Τσίπρα, Πρωθυπουργό της Ελλάδος

Νικόλαο Κοτζιά, πρώην ΥΠΕΞ

Παναγιώτη Καμμένο, πρώην ΥΠΕΘΑΜ

Τα μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου της 20/10/2018

Ελλη Στάη, Δημοσιογράφος

Γεώργιο Σαχίνη Δημοσιογράφος

Δημήτριο Καμμένο, Βουλευτή

Ευστάθιο Παναγούλη, Βουλευτή

Πληρεξούσιους Δικηγόρους μας ορίζουμε τους:

Στυλιανό Γρηγορίου (ΑΜΔΣΑ 12269), Λεωφ. Αλεξάνδρας 6, Αθήνα

Ιωάννη Μαλταμπέ (ΑΜ ΔΣΑ.....)

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΣ ΤΗΣ ΠΑΜΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ

Ιωάννης Αθανασιάδης , Ιατρός

Δ- Την προ ετών απόφαση του ανώτατου δικαστηρίου της χώρας, που κρίνει πως «δεν υπάρχει μακεδονικό έθνος και κατά συνέπεια μακεδονικός πολιτισμός και μακεδονική γλώσσα» .Στη σύνθεση του Α.Π., και μάλιστα ως εισηγήτρια, συμμετείχε τότε και η κ. Βασιλική Θάνου-Χριστοφίλου, πρώην υπηρεσιακή πρωθυπουργός της Ελλάδας (27.8.2015-21.9.2015) και πρώην πρόεδρος του Αρείου Πάγου (1.7.2015-30.6.2017

Απόφαση 1448 / 2009 (Δ, ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ)

Αριθμός 1448/2009

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Δ' Πολιτικό Τμήμα

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τους Δικαστές: Γεώργιο Πετράκη, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Αθανάσιο Πολυζωγόπουλο, Ελευθέριο Μάλλιο, Γεωργία Λαλούση και Βασιλική Θάνου-Χριστοφίλου, Αρεοπαγίτες.

ΣΥΝΗΛΘΕ σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του, στις 19 Δεκεμβρίου 2008, με την παρουσία και του Γραμματέα Γεωργίου Φιστούρη για να δικάσει μεταξύ:

Του αιτούντος: Σωματείου "ΣΤΕΓΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ" που εδρεύει στη Φλώρινα και εκπροσωπείται νόμιμα από την προσωρινή διοικούσα επιτροπή που αποτελείται από τους: 1) Χ1, 2) Χ2, 3) Χ3, 4) Χ4, 5) Χ5, 6) Χ6, 7) Χ7, κατοίκους ..., το οποίο εκπροσωπήθηκε από την πληρεξούσια δικηγόρο του Ευτυχία Τελλή και κατέθεσε προτάσεις.

Της καθ' ης η αίτηση: 243/2005 απόφασης του Εφετείου Δυτικής Μακεδονίας.

Η ένδικη διαφορά άρχισε με την από 24/7/2003 αίτηση του αιτούντος, που κατατέθηκε στο Μονομελές Πρωτοδικείο Φλώρινας. Εκδόθηκαν οι αποφάσεις: 243/2003 οριστική του ίδιου Δικαστηρίου και 243/2005 του Εφετείου Δυτικής Μακεδονίας. Την αναίρεση της τελευταίας απόφασης ζητεί το αιτών με την από 22/6/2007 αίτησή του.

Κατά τη συζήτηση της αίτησης αυτής, που εκφωνήθηκε από το πινάκιο, το αιτών παραστάθηκε όπως σημειώνεται πιο πάνω. Η Εισηγήτρια Αρεοπαγίτης Βασιλική Θάνου-Χριστοφίλου, ανέγνωσε την από 11/12/2008 έκθεσή της, με την οποία εισηγήθηκε την απόρριψη της από 22/6/2007 αίτησης αναίρεσης κατά της 243/2005 απόφασης του Εφετείου Δυτικής Μακεδονίας.

Η πληρεξούσια του αιτούντος ζήτησε την παραδοχή της αιτήσεως.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Κατά τη διάταξη του άρθρου 12 παρ.1 του Συντάγματος, με την οποία κατοχυρώνεται το δικαίωμα της συνένωσης, "οι Έλληνες έχουν το δικαίωμα να συνιστούν ενώσεις και μη κερδοσκοπικά σωματεία, τηρώντας τους νόμους, που ποτέ όμως δεν μπορούν να εξαρτήσουν την άσκηση του δικαιώματος αυτού από προηγούμενη άδεια". Επίσης, με την από 4 Νοεμβρίου 1950 Σύμβαση της Ρώμης "δια την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών" (ΕΣΔΑ), ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα εξής: α) Στο άρθρο 9 παρ. 1 εδαφ. α' ότι κάθε πρόσωπο δικαιούται στην ελευθερία σκέψης, συνείδησης και θρησκείας. Στην παρ. 2 δε του ίδιου άρθρου ότι η ελευθερία εκδήλωσης της θρησκείας ή των πεποιθήσεων δεν επιτρέπεται να αποτελέσει αντικείμενο άλλων περιορισμών πέρα από αυτούς που προβλέπονται από το νόμο και αποτελούν αναγκαία μέτρα σε δημοκρατική κοινωνία, για τη δημόσια ασφάλεια, την προάσπιση της δημόσιας τάξης, υγείας και ηθικής, ή την προάσπιση των δικαιωμάτων και ελευθεριών των άλλων), β) Στο άρθρο 10 παρ. 1 εδάφ. α' και β' ότι κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην ελευθερία έκφρασης και ότι το δικαίωματούτο περιλαμβάνει την ελευθερία γνώμης ως και την ελευθερία λήψης ή μετάδοσης πληροφοριών ή ιδεών, χωρίς επέμβαση δημοσίων αρχών και ασχέτως συνόρων και στην παρ. 2 του ίδιου άρθρου ότι η άσκηση των ελευθεριών τούτων, συνεπαγόμενη καθήκοντα και ευθύνες, δύναται να υπαχθεί σε ορισμένες διατυπώσεις, όρους και περιορισμούς που προβλέπονται από το νόμο και αποτελούν αναγκαία μέτρα σε δημοκρατική κοινωνία για την εθνική ασφάλεια, την εδαφική ακεραιότητα ή δημόσια ασφάλεια, την προάσπιση της

τάξης και πρόληψη του εγκλήματος, την προστασία της υγείας και της ηθικής, την προστασία της υπόληψης ή των δικαιωμάτων των τρίτων γ) Στο άρθρο 11 παρ. 1 ότι κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην ελευθερία του συνέρχεσθαι ειρηνικώς και στην ελευθερία συνεταιρισμού, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος ίδρυσης μετ' άλλων συνδικάτων και προσχώρησης σε συνδικάτα με σκοπό την προάσπιση των συμφερόντων τους. Στη δε παρ. 2 εδαφ. α' του ίδιου άρθρου, ότι η άσκηση των δικαιωμάτων αυτών δεν επιτρέπεται να υπαχθεί σε άλλους περιορισμούς πέρα από αυτούς που προβλέπονται από το νόμο και αποτελούν αναγκαία μέτρα, σε δημοκρατική κοινωνία, για την εθνική ασφάλεια, τη δημόσια ασφάλεια, την προάσπιση της τάξης και πρόληψη του εγκλήματος, την προστασία της υγείας και της ηθικής ή την προστασία των δικαιωμάτων και ελευθεριών των τρίτων. Από τις προπαρατιθέμενες διατάξεις των εν λόγω άρθρων 9, 10 και 11 της ΕΣΔΑ συνάγεται, ότι η δημόσια τάξη είναι θεμιτός περιορισμός των δικαιωμάτων που προβλέπονται από τις διατάξεις αυτές. Η δημόσια δε τάξη, η προς την οποία αντίθεση του σκοπού του σωματείου δημιουργεί λόγο μη αναγνώρισης του από το δικαστήριο, αποτελείται από θεμελιώδεις κανόνες και αρχές, που κρατούν σε ορισμένο χρόνο στη χώρα και απηχούν τις δικαιοκτικές, κοινωνικές, οικονομικές πολιτειακές, πολιτικές, θρησκευτικές, ηθικές και άλλες αντιλήψεις, οι οποίες διέπουν τον έννομο βιοτικό ρυθμό αυτής. Αντίθεση προς τη δημόσια τάξη υπάρχει, όταν προσβάλλονται οι αντιλήψεις αυτές και διαταράσσεται ο βιοτικός ρυθμός (ΟΛΑΠ 6/1990, 17/1999, 4/2005). Ας σημειωθεί ότι το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ενόψει της πιο πάνω διάταξης του άρθρου 11 της ΕΣΔΑ, με την απόφαση του της 17-2-2004, που εκδόθηκε στην υπόθεση Gorzelik και λοιπών κατά της Πολωνίας, μετά από ατομική προσφυγή κατά του Πολωνικού Κράτους, για άρνηση των αρχών αυτού να προβούν στην επίσημη καταχώρηση του σωματείου των ασκούντων την προσφυγή, υπό την επωνυμία "Ένωση των προσώπων Σιλεσιανής ιθαγενείας", έκρινε ότι: Η ελευθερία συνεταιρισμού δεν είναι απόλυτη και πρέπει να γίνει δεκτό, ότι όταν ένα σωματείο, δια των δραστηριοτήτων του ή των προθέσεων, τις οποίες δηλώνει ρητώς ή σιωπηρώς στο πρόγραμμα του, θέτει σε κίνδυνο τους θεσμούς του Κράτους ή τα δικαιώματα και τις ελευθερίες άλλων, το άρθρο 11 (της ΕΣΔΑ) δεν αποστερεί από τις αρχές ενός Κράτους την εξουσία προστασίας των εν λόγω θεσμών και προσώπων και ότι τούτο απορρέει και από την παρ. 2 του άρθρου 11 και από τις θετικές υποχρεώσεις του Κράτους, δυνάμει του άρθρου 1 της Συμβάσεως, να αναγνωρίζει τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των προσώπων, τα οποία

εξαρτώνται από τη δικαιοδοσία του (σκέψη 94 της απόφασης αυτής). Στην προκειμένη περίπτωση, το Εφετείο, που δίκασε επί της ασηκθείσας από τους αιτούντες - νυν αναιρεσειόντες έφεσης, της στρεφόμενης κατά της απόφασης του Πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, με την οποία είχε απορριφθεί η από 24-7-2003 αίτηση αυτών, περί αναγνώρισης του Σωματείου "Στέγη Μακεδονικού Πολιτισμού", δέχθηκε τα εξής: Οι αιτούντες είναι μέλη της προσωρινής διοικούσας επιτροπής του υπό σύσταση σωματείου, με έδρα την πόλη της ... και με την επωνυμία " ΣΤΕΓΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ". Για την ευδοκίμηση της αιτήσεώς τους, περί αναγνώρισεως του προαναφερόμενου σωματείου, προσκομίζουν όλα τα απαιτούμενα από το νόμο (άρθρα 78-80 ΑΚ) στοιχεία, μεταξύ των οποίων και το από 19-6-2003 καταστατικό του, που αποτελείται από 25 άρθρα, με τα οποία ορίζονται τα σχετικά με την ίδρυση και τη λειτουργία του. Στο άρθρο 2 του καταστατικού ορίζεται ότι σκοπός του σωματείου είναι, μεταξύ άλλων, "η πολιτιστική αποκέντρωση και η προστασία των πνευματικών και καλλιτεχνικών εκδηλώσεων και παραδόσεων των μνημείων πολιτισμού και γενικά η διάσωση και διάδοση Μακεδονικού πολιτισμού. Η διατήρηση και καλλιέργεια της μακεδονικής γλώσσας- "ΜΑΚΕΔΟΝΣΚΙ", ως μέσα δε για την επίτευξη του άνω σκοπού αναφέρεται ότι είναι, οι ομιλίες, τα δημοσιεύματα, τα διαβήματα κάθε μορφής, καθώς και η συνεργασία του σωματείου με άλλα σωματεία που έχουν κοινούς σκοπούς, την τοπική αυτοδιοίκηση και τους άλλους αρμόδιους δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς. Ο προαναφερόμενος σκοπός του σωματείου αποτελεί αντικείμενο έρευνας, για να διαπιστωθεί, εάν είναι σύννομος, ή αντιβαίνει στη δημόσια τάξη, υπό την αναλυθείσα παραπάνω έννοια αυτής, ή δημιουργεί σύγχυση αναφορικά με τη σωματειακή δράση των μελών του. Προς τούτο, κρίσιμα είναι τα σημεία που αφορούν στην επικαλούμενη "διάσωση και διάδοση Μακεδόνικου πολιτισμού", όπως και τη " διατήρηση και καλλιέργεια της μακεδονικής γλώσσας "ΜΑΚΕΔΟΝΣΚΙ".

Όπως είναι γνωστό, τα τελευταία χρόνια η Ελλάδα βρίσκεται σε αντιπαράθεση με το Κράτος των Σκοπίων (FYROM), εξ αιτίας της αυθαίρετης και ιστορικά ατεκμηρίωτης αξιώσεως του τελευταίου να αναγνωρισθεί διεθνώς ως Κράτος, με το όνομα "Μακεδονία". Προκειμένου να αποκατασταθεί η ιστορική αλήθεια ως προς το σφετερισμό του ονόματος της Μακεδονίας από το νεοσυσταθέν Κράτος των Σκοπίων (FYROM), το οποίο επιχειρεί να αποκτήσει εθνική ταυτότητα με όνομα που αποτελεί ιστορική, πολιτιστική και εθνική κληρονομιά της Ελλάδας, είναι αναγκαίο να επισημανθούν

συνοπτικά τα ακόλουθα ιστορικά δεδομένα. Ο όρος Μακεδονία, από αρχαιοτάτων χρόνων είναι όρος ιστορικός και γεωγραφικός και όχι εθνολογικός. Οι Μακεδόνες δεν είναι, ούτε υπήρξαν κατά το πρόσφατο και το απώτερο παρελθόν, ιδιαίτερος εθνολογικός σχηματισμός. Απλώς, ως Μακεδόνες, ονομάζονται ανέκαθεν οι κάτοικοι της γνωστής από την αρχαιότητα περιοχής της Ελληνικής Μακεδονίας, όπως αντίστοιχα ονομάζονται, Θράκες, οι κάτοικοι της Θράκης, Θεσσαλοί, οι κάτοικοι της Θεσσαλίας κ.ο.κ., χωρίς να υπάρχει αντίστοιχα Θρακική ή Θεσσαλική Εθνικότητα. Επομένως, Μακεδόνες κατά την εθνικότητα δεν υπάρχουν και ούτε μπορούν να "δημιουργηθούν", στα πλαίσια του συλλογικού αυτοπροσδιορισμού των κατοίκων της ευρύτερης γεωγραφικής περιοχής της Μακεδονίας, όπως πιο κάτω αναφέρεται. Επιπλέον, οι αρχαίοι Μακεδόνες, ήταν αναμφισβήτητα Έλληνες, δωρικό ή κατ' άλλη έκδοση, αιολικό φύλο. Το όνομα Μακεδονία αναφέρεται για πρώτη φορά από τον Ηρόδοτο, έχει δε γνήσια Ελληνική, δωρικής προέλευσης, ρίζα, "Μακεδνός ή Μακεδανός", που σημαίνει μακρύς, υψηλός, λόγω του ύψους των Μακεδόνων, όπου μάκος = μήκος (Ηροδότου Ιστορία Α, 56). Ήδη από τον 1^ο π.Χ. αιώνα ο μεγάλος γεωγράφος της αρχαιότητας Στράβων, διαπίστωνε : "Εστίν ούν Ελλάς και η Μακεδονία" (Στράβων, Γεωγραφικά, VII.9). Ως Έλληνες, οι αρχαίοι Μακεδόνες, χρησιμοποιούσαν την ίδια, με τους Έλληνες της νομίμου Ελλάδας γλώσσα, πίστευαν στους ίδιους θεούς και είχαν τον ίδιο (Ελληνικό) πολιτισμό. Ο αρχαίος Έλληνας φιλόσοφος Αριστοτέλης υπήρξε δάσκαλος του Μεγάλου Αλεξάνδρου και τα ευρήματα της Βεργίνας αποτελούν σταθμούς της παγκόσμιας ιστορίας και στοιχεία του παγκόσμιου πολιτισμού που αποδεικνύουν την ελληνικότητα της Μακεδονίας. Αντίθετα, οι Σλάβοι, δηλαδή τα διάφορα σλαβικά φύλα που εμφανίσθηκαν στην περιοχή των Βαλκανίων, βορείως της Μακεδονίας, κατά τον 7^ο μ.Χ. αιώνα, δεν έχουν καμία σχέση με τους αρχαίους Έλληνες Μακεδόνες. Μετά τους Βαλκανικούς Πολέμους των ετών 1912-1913, που είχαν ως αποτέλεσμα την απελευθέρωση, πλην άλλων περιοχών, και της Μακεδονίας, από την Οθωμανική κυριαρχία και το τέλος του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, οριοθετήθηκαν οριστικώς τα σύνορα μεταξύ Ελλάδας αφενός και Σερβίας και Βουλγαρίας αφετέρου. Κατόπιν Διεθνών Συμφωνιών και ιδίως της συνθήκης του NEUILLY, που ίσχυσε από το 1919, το μεγαλύτερο τμήμα της Μακεδονίας, με τη γεωγραφική του έννοια, περιήλθε στην Ελλάδα, ήτοι το 51,5%, ενώ στη Σερβία περιήλθε το 38,4% και στη Βουλγαρία το 10,1% αυτής. Έτσι, η αρχαία (κλασική) Μακεδονία, η επονομαζόμενη από γεωγραφική άποψη "Μείζων Μακεδονία", που περιλαμβάνονταν μεταξύ Αιγαίου Πελάγους και των ορέων

Καμβούνια, Πιέρια και Όλυμπος προς νότο, των λιμνών Αχρίδα και Πρέσπες, και των ορέων Μπαμπούνα, Σκόμιον, Ροδόπη προς Βορρά, του ποταμού Νέστου, ανατολικά και των ορέων Γράμμος και Πίνδος, δυτικά, κατατμήθηκε εν μέρει, μεταξύ των παραπάνω Κρατών, όπως έχει εκτεθεί. Πρέπει να σημειωθεί ότι λόγω της ελευθέρως διακίνησης των πληθυσμών, κατά τους χρόνους της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, είχαν εγκατασταθεί στην Ελλάδα, ιδίως στην περιοχή της Δυτικής Μακεδονίας, Βούλγαροι, σλαβόφωνοι, που είχαν σλαβική εθνική συνείδηση. Μετά την οριστικοποίηση των συνόρων, κατά τα προεκτεθέντα, οι περισσότεροι απ' αυτούς διασκορπίστηκαν στην περιοχή των Σκοπίων, ή μετανάστευσαν σε διάφορα Κράτη. Οι ολίγοι εναπομείναντες στην Ελλάδα και συγκεκριμένα, στους νομούς Φλώρινας και Έδεσσας, εδήλωσαν Ελληνική Εθνικότητα και έτσι, από την εποχή εκείνη έπαυσε να υπάρχει θέμα σλαβικής μειονότητας. Πριν από το 1944 "Μακεδονία" ως σλαβικό κράτος και "Μακεδονικό Έθνος", ως ιδιαίτερη εθνότητα ήταν έννοιες παντελώς άγνωστες. Στις 2-8-1944, κατά τη διάρκεια της Γερμανικής Κατοχής, ο Κροάτης Τίτο δημιούργησε το Γιουγκοσλαβικό ομόσπονδο κράτος (ένα από τα έξι της τότε Σοσιαλιστικής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας που προέκυψε ως ενιαίο Κράτος το 1918), της λεγόμενης Δημοκρατίας της Μακεδονίας, με πρωτεύουσα τα Σκόπια. Έως τότε, οι κάτοικοι της περιοχής των Σκοπίων δεν είχαν ούτε σερβική, ούτε βουλγαρική, παρά τα φιλοβουλγαρικά αισθήματα των περισσότερων κατοίκων της και πολύ περισσότερο, δεν είχαν "μακεδονική" εθνική συνείδηση. Την τελευταία, τους έπεισε να την αποκτήσουν ο Τίτο, προκειμένου να αποκολλήσει τους Σκοπιανούς από το άρμα των Βουλγάρων, έχοντας ως απώτερο σκοπό, την σύσταση ενιαίου μακεδονικού κράτους, υπό σλαβικό μανδύα και την έξοδο της χώρας του στο Αιγαίο. Είναι χαρακτηριστικό ότι, στην περίοδο του μεσοπολέμου, η κυβέρνηση του Βελιγραδίου υποστήριζε, ότι οι κάτοικοι της περιοχής Σκοπίων ήταν Σέρβοι. Αργότερα, όμως, για να υποβοηθηθεί η προσπάθεια "μακεδονοποίησης" του πληθυσμού της Λ. Δ. Μακεδονίας, που κατοικείτο τότε από ακαθόριστης εθνικότητας πληθυσμούς, με υπεροχή των σλαβόφωνων, αλβανόφωνων και τουρκόφωνων, έπρεπε να αναπτυχθούν όλα εκείνα τα στοιχεία που χαρακτηρίζουν ένα λαό, ως διαφορετικό έθνος, δηλαδή η γλώσσα, η ιστορία και ο πολιτισμός. Καταρχήν, ιδιαίτερη φροντίδα δόθηκε στη λεγόμενη "μακεδονική" γλώσσα, που αποτελείτο κατά βάση από λέξεις σλαβικής προέλευσης, εμπλουτισμένη και με ελληνικές αυτούσιες ή παραλλαγμένες, καθώς επίσης και λέξεις τουρκικές, βλάχικες, αλβανικές κ.λ.π. Το

ιδίωμα αυτό στην ουσία ήταν η δυτική διάλεκτος της βουλγαρικής γλώσσας, την οποία ομιλούσαν οι κάτοικοι της περιοχής των Σκοπίων. Μετά το 1944, Σκοπιανοί γλωσσολόγοι προσπάθησαν να αφαιρέσουν όλα τα βουλγαρικά στοιχεία από τη διάλεκτο αυτή και να τα αντικαταστήσουν με λέξεις σερβοκροατικές, ώστε να μπορεί η λεγόμενη "μακεδόνικη" γλώσσα, έτσι όπως εξελίχθηκε, να γίνει πλέον κατανοητή από τους σερβοκροατικούς πληθυσμούς της βόρειας Γιουγκοσλαβίας. Ακόμη δόθηκε ιδιαίτερη σημασία στην εκ των υστέρων "κατασκευή" της ιστορίας του "Μακεδονικού" έθνους. Το Δεκέμβριο του 1948 ιδρύθηκε στα Σκόπια το Ινστιτούτο Εθνικής Ιστορίας του Μακεδονικού Λαού. Το ενδιαφέρον των Σκοπιανών ιστορικών επικεντρώθηκε στην απόδειξη της υπάρξεως ενός ξεχωριστού "μακεδονικού" έθνους, έστω και αν το "έθνος" τούτο, στο παρελθόν, δεν είχε δώσει σημεία ζωής. Στη συνέχεια, οι πολιτικοί των Σκοπίων δεν περιορίστηκαν στην προσπάθεια τους "μακεδονοποίησης" του πληθυσμού της περιοχής. Για να ευαισθητοποιήσουν τα πλήθη, αλλά και τη Διεθνή Κοινότητα, δημιούργησαν μία "Μεγάλη ιδέα" περί πλήρους εθνικής αποκατάστασης του "Μακεδονικού" έθνους, διακηρύσσοντας ότι η Μακεδονία στο σύνολο της, δηλαδή τα τρία Βιλαέτια (περιφέρειες) της αυθαίρετης τότε διαίρεσης της τουρκικής Διοίκησης στη Μακεδονία, κατά τους χρόνους της Οθωμανικής κυριαρχίας, που είχαν ως πρωτεύουσες τη Θεσσαλονίκη, το Μοναστήρι και τα Σκόπια, είναι χώρα σλαβική, και ως προς την ιστορική της προέλευση και ως προς την εθνική της σύσταση. Γι' αυτό (κατά τη "Μεγάλη Ιδέα"), πρέπει να ενωθεί και να αποτελέσει ένα ενιαίο κράτος, δεδομένου ότι μετά το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο μόνο το Γιουγκοσλαβικό Τμήμα της Μακεδονίας αποκαταστάθηκε εθνικά, στα πλαίσια της Γιουγκοσλαβικής Ομοσπονδίας (θεωρία του "αλυτρωτισμού"). Η προβολή αυτής της "Μεγάλης Ιδέας" στα Σκόπια και στο εξωτερικό δημιούργησε τις σημερινές προστριβές με την Ελλάδα, η οποία δεν είναι δυνατό να ανεχθεί αυτή την έστω "ακαδημαϊκή", καταρχήν, προσβολή της ακεραιότητας του εδάφους της και της ομοιογένειας του πληθυσμού της, που επιχειρείται από την πλευρά των Σκοπίων. Εξάλλου, ουδείς πολιτισμένος λαός μπορεί να ανεχθεί την πλαστογράφηση της Ιστορίας του. Στην προσπάθεια αυτή των Σκοπίων που άρχισε μετά τη διάσπαση της Γιουγκοσλαβίας, αφότου το κράτος των Σκοπίων απέκτησε οντότητα, το έτος 1991, εντάσσεται η διάδοση των παραπάνω ιδεών από διάφορους εθνικιστές μετανάστες, οι οποίοι, μέσω οργανώσεων και σωματείων, που δρουν κυρίως στο εξωτερικό (Αυστραλία, Καναδά, ΗΠΑ), με ομιλίες, συγκεντρώσεις, εκδηλώσεις πολιτιστικές κλπ παραπληροφρούν το κοινό, δημιουργώντας

εσφαλμένες περί υπάρξεως "Μακεδονικού" έθνους και πολιτισμού, "μακεδονικής" γλώσσας και συνείδησης. Παράλληλα, καλλιεργούν και την ιδέα του "αλυτρωτισμού", όπως προεκτέθηκε επιχειρώντας να δημιουργήσουν αποσχιστικές τάσεις, θέτοντας και το ανύπαρκτο θέμα της λεγόμενης "μακεδονικής μειονότητας" που ζεί στην Ελλάδα. Μάλιστα για το θέμα αυτό προσέφυγαν στο Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ στη Γενεύη, το Μάιο του 1990, ενώ, τον Ιούνιο του ίδιου έτους, έθεσαν και πάλι το ίδιο θέμα στα πλαίσια της Συνδιάσκεψης της ΔΑΣΕ στην Κοπεγχάγη. Αρωγοί της προσπάθειας αυτής των Σκοπιανών ιθυνόντων στην Ελλάδα είναι οι αιτούντες. Οι τελευταίοι, συμπλέοντας με τις παραπάνω θέσεις των Σκοπίων, δημιουργούν ανύπαρκτα ζητήματα ιδιαίτερου μακεδονικού πολιτισμού και μακεδονικής γλώσσας ("ΜΑΚΕΔΟΝΣΚΙ"), μέσω δε του υπό σύσταση Σωματείου, επιδιώκουν την υλοποίηση των παραπάνω σκοπών. Συγκεκριμένα, ένα από τα ιδρυτικά μέλη του εν λόγω Σωματείου, ο ΑΑ, μαζί με άλλους ομοϊδεάτες του, όπως ο ΒΒ, που πρωτοστατούσε παλαιότερα στην ίδρυση όμοιου Σωματείου, εμφανίσθηκαν στη Συνδιάσκεψη της ΔΑΣΕ στην Κοπεγχάγη όπου αμφισβήτησαν την ελληνικότητα της (Ελληνικής) Μακεδονίας (βλ. και Εφ. Θεσ. 1558/1991 αδημ). Επίσης, τα ιδρυτικά μέλη του υπό σύσταση Σωματείου, ήτοι οι ΓΓ, Χ1 και ΔΔ, όπως και ο προαναφερόμενος ΒΒ, συναντήθηκαν κρυφά, στις 28 Ιουλίου 1991, στην πόλη Μοναστήρι, με τον πρώην Πρόεδρο του Κράτους των Σκοπίων, Κύρο Γκλιγκόρωφ. Ακόμη, τα ίδια πρόσωπα είχαν αλληπάλληλες συναντήσεις στη Θεσσαλονίκη με τον υποπρόξενο των Σκοπίων, προφανώς, για να προωθήσουν την επίτευξη των παραπάνω σκοπών τους (βλ. Στεφ. Τσαπάρια, όπ. π. σελ. 34). Σύμφωνα με όλα όσα προεκτέθηκαν, δεν υπάρχει Μακεδονικό Έθνος και κατά συνέπεια, μακεδονικός πολιτισμός και μακεδονική γλώσσα "ΜΑΚΕΔΟΝΣΚΙ". Ούτε φυσικά υφίσταται στην Ελλάδα "μακεδονική μειονότητα". Είναι αυτονόητο ότι ένα μωσαϊκό εθνοτήτων δεν μπορεί, σε εξήντα χρόνια, να αποκτήσει εθνολογική οντότητα, στηριζόμενο σε χαλκευμένα ιστορικά στοιχεία. Με βάση τις παραδοχές αυτές, το δικάσαν Εφετείο έκρινε "ότι ο σκοπός του υπό αναγνώριση Σωματείου αντίκειται προς τη δημόσια τάξη και ασφάλεια, αφού θέτει σε κίνδυνο τους θεσμούς του Ελληνικού Κράτους, με τις εξαγγελόμενες ρητώς και σιωπηρώς δραστηριότητες των μελών του, ότι, με την εμμονή του στη γενική αναφορά του όρου "μακεδονικός-ική" πολιτισμός - γλώσσα προκαλεί σύγχυση τόσο στο εσωτερικό της Χώρας και, ιδίως, στους ενδιαφερομένους να συμμετάσχουν στο Σωματείο ως μέλη, αποδεχόμενοι το σκοπό αυτό, όσο και διεθνώς, στα Κράτη και στους λοιπούς φορείς, με τους οποίους θα συναλλαχθεί αυτό,

ενόψει της πραγμάτωσης του σκοπού του, μέσω διαβημάτων, συνεργασιών κλπ, καθώς και ότι αναγνώριση του Σωματείου προσκρούει στην ανάγκη ειρηνικής συμβίωσης των πολιτών της περιοχής και κατ' επέκταση της γαλήνης της Χώρας", και ότι η αίτηση ήταν απορριπτέα, ως αβάσιμη κατ' ουσία και στη συνέχεια, απέρριψε την ασκηθείσα έφεση, επικυρώνοντας την απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, που είχε αποφανθεί ομοίως.

Με τους πρώτο, τρίτο, τέταρτο και πέμπτο, από το άρθρο 559 αριθ. 1 Κ.Πολ.Δ, λόγους αναίρεσης, προβάλλεται η αιτίαση ότι το δικάσαν Εφετείο, με το να κρίνει ότι ο σκοπός του σωματείου, του οποίου την αναγνώριση ζητούσαν οι αιτούντες - νυν αναιρεσεύοντες, αντίκειται στη δημόσια τάξη και ασφάλεια, διότι θέτει σε κίνδυνο τους θεσμούς του Ελληνικού Κράτους, παρεβίασε κανόνες ουσιαστικού δικαίου και ειδικότερα τις διατάξεις των άρθρων. 2, 4, 5, 14, 25 και 12 του Συντάγματος, 9,10 και 11 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΣΔΑ) και των άρθρων 78 έως 84 ΑΚ. Οι λόγοι αυτοί είναι απορριπτέοι, προεχόντως, ως αόριστοι, καθόσον ουδόλως προσδιορίζεται στο αναιρετήριο ποιό είναι το νομικό σφάλμα του δικάσαντος δικαστηρίου ερμηνευτικό ή υπαγωγικό και στη δεύτερη περίπτωση σε τι συνίσταται η παράβαση κατά την εφαρμογή των ως άνω διατάξεων, αλλά και σε κάθε περίπτωση, ως αβάσιμοι, διότι, σύμφωνα με τα εκτεθέντα στην προηγηθείσα μείζονα νομική σκέψη, η προστασία της δημόσιας τάξης, της εθνικής ασφάλειας και των δικαιωμάτων και ελευθεριών των τρίτων, αποτελούν νόμιμους και επιτρεπτούς περιορισμούς της ελευθερίας και των δικαιωμάτων των προστατευομένων από τις ως άνω διατάξεις και κατά συνέπεια το δικάσαν Εφετείο δεν παρεβίασε τις προαναφερθείσες διατάξεις του Συντάγματος και της ΕΣΔΑ τις σχετικές με τα δικαιώματα αυτά, αλλά ούτε και τις λοιπές ως άνω διατάξεις, που προστατεύουν τα αντίστοιχα δικαιώματα (ελευθερία έκφρασης και γνώμης, ελευθερία προσωπικότητας, ίση μεταχείριση, ελευθερία του συνέρχεσθαι), ούτε τέλος, τη διάταξη του άρθρου 25 του Συντάγματος (αρχή της αναλογικότητας), δεδομένου, ότι το μέτρο της μη αναγνώρισης του Σωματείου είναι αναγκαίο, για την αποφυγή της προσβολής της δημόσιας τάξης και της εθνικής ασφάλειας και των δικαιωμάτων και ελευθεριών τρίτων. Επί πλέον, ο πέμπτος λόγος αναίρεσης, κατά το μέρος αυτού, με το οποίο προβάλλεται η αιτίαση της παραβίασης των διατάξεων των άρθρων 9, 10, 11 και 14 της ΕΣΔΑ, εκ του ότι, το δικάσαν Εφετείο, με την προσβαλλομένη απόφασή του, απέρριψε την αίτηση λόγω της εθνικής καταγωγής και των πεποιθήσεων των αιτούντων, είναι

σε κάθε περίπτωση απορριπτέος και ως στηριζόμενος επί εσφαλμένης προϋπόθεσης και ως εκ τούτου αβάσιμος, δεδομένου ότι ουδόλως περιέχονται παρόμοιες παραδοχές στην προσβαλλομένη απόφαση, όπως προκύπτει από το περιεχόμενο αυτής.

II. Με τον δεύτερο, από το άρθρο 559 αριθ. 11 ΚΠολΔ, λόγο αναίρεσης προβάλλεται η αιτίαση ότι το δικάσαν Εφετείο έλαβε υπόψη αποδεικτικά μέσα μη επιτρεπόμενα και αποδείξεις που δεν προτάθηκαν και δεν προσκομίσθηκαν από τους αιτούντες. Ο λόγος αυτός είναι απορριπτέος, ως αόριστος, διότι ουδόλως προσδιορίζεται στο αναιρετήριο ποια είναι τα αποδεικτικά μέσα στα οποία αναφέρεται η αιτίαση του προκείμενου λόγου και για ποια αιτία είναι μη επιτρεπτά.

Η διάταξη του άρθρου 744 ΚΠολΔ, ορίζει ότι το δικαστήριο, όταν δικάζει κατά τη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας, μπορεί και αυτεπαγγέλτως να διατάζει κάθε μέτρο για την εξακρίβωση πραγματικών γεγονότων, ακόμη και εκείνων που δεν έχουν προταθεί και ιδιαίτερα γεγονότων που συντελούν στην προστασία των ενδιαφερομένων ή της έννομης σχέσης ή του γενικότερου κοινωνικού συμφέροντος. Η διάταξη του άρθρου 759 παρ.3 ΚΠολΔ ορίζει ότι το δικαστήριο, κατά την ίδια ως άνω διαδικασία, ακόμη και αποκλίνοντας από τις διατάξεις που ρυθμίζουν την απόδειξη, διατάσσει αυτεπαγγέλτως κάθε τι, που κατά την κρίση του είναι απαραίτητο για την εξακρίβωση της αλήθειας των πραγματικών ισχυρισμών. Με τις διατάξεις αυτές εισάγεται απόκλιση από τη ρύθμιση του άρθρου 106 ΚΠολΔ (συζητητικό σύστημα) και καθιερώνεται, για τις υποθέσεις της εκουσίας δικαιοδοσίας, το ανακριτικό σύστημα, το οποίο παρέχει στο δικαστήριο ελευθερία αυτεπάγγελτης ενέργειας και συλλογής του αποδεικτικού υλικού και εξακρίβωσης πραγματικών γεγονότων, ακόμη και μη προταθέντων, που ασκούν ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης. Κατά συνέπεια, αφού στη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας ισχύει η ελεύθερη απόδειξη και ο δικαστής αποδεσμεύεται από τους αποδεικτικούς τύπους της αυστηρής απόδειξης, δικαιούται, για τη διαμόρφωση της δικανικής του πεποίθησης, να λαμβάνει υπόψη του κάθε πρόσφορο αποδεικτικό μέσο, ακόμη και μη πληρούντα τους όρους του νόμου αποδεικτικά μέσα ή αποδεικτικά μέσα εκτός του καταλόγου του άρθρου 339 ΚΠολΔ. Επίσης, η διάταξη του άρθρου 336 παρ.1 ΚΠολΔ, ορίζει ότι πραγματικά γεγονότα, τα οποία είναι τόσο πασίγνωστα, ώστε να μην υπάρχει εύλογη αμφιβολία ότι είναι αληθινά, λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως και χωρίς απόδειξη, ενώ η παράγρ. 2 της ίδιας διάταξης ορίζει ότι πραγματικά

γεγονότα γνωστά στο δικαστήριο από άλλη δικαστική ενέργειά του, λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως και χωρίς απόδειξη, αν η αλήθεια τους ισχύει απέναντι σε όλους.

Εν προκειμένω με τον έκτο λόγο αναίρεσης προβάλλεται η αιτίαση ότι το δικάσαν Εφετείο υπέπεσε στις πλημμέλειες, τις προβλεπόμενες α) από το άρθρο 559 αριθμ. 10 ΚΠολΔ (δέχθηκε, ως αληθινά, πράγματα που ασκούν ουσιώδη επιρροή στην έκβαση της δίκης, χωρίς απόδειξη) και β) από το άρθρο 559 αριθμ.11 ΚΠολΔ, (έλαβε υπόψη αποδεικτικά μέσα μη επιτρεπτά και αποδεικτικά μέσα, που δεν προσκομίσθηκαν από τους αιτούντες) και ειδικότερα ότι το δικάσαν Εφετείο, για να καταλήξει στο αποδεικτικό του πόρισμα ότι ο σκοπός του υπό αναγνώριση Σωματείου αντίκειται στη δημόσια τάξη και ασφάλεια και θέτει σε κίνδυνο τους θεσμούς του Ελληνικού Κράτους, δέχθηκε, κατά παράβαση των ως άνω διατάξεων, τα αναφερόμενα στο αναιρετήριο πραγματικά περιστατικά, τα σχετικά με την Ελληνική Ιστορία και την ταύτιση των αρχαίων Μακεδόνων με τους Έλληνες, καθώς επίσης τα σχετικά με την κίνηση του νεοσυσταθέντος (1991) κράτους των Σκοπίων (FYROM) να σφετερισθεί το όνομα "Μακεδονία" και με τη προσπάθεια αυτού να αποδείξει δια μέσου σωματείων, οργανώσεων και εκδηλώσεων τη δήθεν ύπαρξη χωριστού "Μακεδονικού" έθνους και χωριστής "Μακεδονικής" γλώσσας, όπως και την ύπαρξη "Μακεδονικής" μειονότητας, που ζει στην Ελλάδα και τέλος τα περιστατικά τα σχετικά με συγκεκριμένες δραστηριότητες ορισμένων εκ των μελών του υπό ίδρυση Σωματείου, οι οποίοι, για να υποβοηθήσουν τις ως άνω κινήσεις του Κράτους των Σκοπίων, συμμετείχαν στη Συνδιάσκεψη της ΔΑΣΕ, στην Κοπεγχάγη (1990) και αμφισβήτησαν την ελληνικότητα της Ελληνικής Μακεδονίας και επίσης προσέφυγαν, για τον ίδιο λόγο και το ίδιο έτος (1990) στο Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΟΗΕ. Επίσης, με τον όγδοο, από το άρθρο 559 αριθμ.11 ΚΠολΔ λόγο αναίρεσης, προβάλλεται η αιτίαση ότι το δικάσαν Εφετείο υπέπεσε στην ίδια ως άνω πλημμέλεια, της λήψης υπόψη αποδεικτικών μέσων μη επιτρεπτών, προς απόδειξη των ιδίων ως άνω περιστατικών των σχετικών με τις ως άνω δραστηριότητες ωρισμένων μελών και επί πλέον των περιστατικών των σχετικών με τις κρυφές συναντήσεις ωρισμένων μελών του υπό ίδρυση Σωματείου με τον τότε Πρόεδρο του Κράτους των Σκοπίων Κύρο Γκλιγκόρωφ, την 28-6-1991, στην πόλη Μοναστήρι και στη Θεσσαλονίκη, κατ' επανάληψη, με τον υποπρόξενο των Σκοπίων, προς προώθηση και επίτευξη των ιδίων ως άνω σκοπών. Οι δύο αυτοί λόγοι (έκτος και όγδοος), πέραν του ότι είναι απορριπτέοι, ως αόριστοι, διότι ουδόλως προσδιορίζεται

στο αναιρετήριο ποία είναι τα αποδεικτικά μέσα, στα οποία αναφέρονται οι ως άνω αιτιάσεις και για ποιο λόγο αυτά είναι μη νόμιμα και μη επιτρεπτά, είναι επίσης, απορριπτέοι, ως απαράδεκτοι, διότι, όπως ήδη αναφέρθηκε στην προηγηθείσα νομική σκέψη, το Δικαστήριο, δικάζον κατά τη διαδικασία της εκουσίας δικαιοδοσίας, όπως στην προκειμένη περίπτωση, δικαιούται να λαμβάνει υπόψη και αυτεπαγγέλτως, κάθε πρόσφορο αποδεικτικό μέσο, για την εξακρίβωση πραγματικών γεγονότων, ακόμη και μη προταθέντων, που συντελούν στην προστασία του γενικώτερου κοινωνικού συμφέροντος. Εξ άλλου, κατά το από άρθρο 559 αριθμ. 10 ΚΠολΔ, σκέλος αυτού, ο έκτος λόγος αναίρεσης, είναι, σε κάθε περίπτωση, απορριπτέος ως αβάσιμος, διότι, από την προσβαλλομένη απόφαση προκύπτει, ότι το δικάσαν Εφετείο, δέχθηκε τα ως άνω περιστατικά, όχι χωρίς απόδειξη, αλλά με βάση τα μνημονευόμενα στην απόφαση αποδεικτικά μέσα, δηλαδή με βάση τα προσκομισθέντα έγγραφα και ειδικότερα το περιεχόμενο του καταστατικού του υπό ίδρυση σωματείου, τα γεγονότα τα οποία, κατά την εκτίμηση του Εφετείου, είναι πασίγνωστα, τα ιστορικά κείμενα και τα δημοσιεύματα νεώτερων εντύπων, τα αναφερόμενα στην απόφαση, και με βάση το περιεχόμενο της επίσης μνημονευόμενης απόφασης του ίδιου Εφετείου (1558/1991) η οποία έχει αποφανθεί επί προηγούμενης, ίδιας με την υπό κρίση αίτησης, του αιτούντος ΒΒ κλπ.

IV. Με τον έβδομο, από το άρθρο 559 αριθμ. 11 ΚΠολΔ, λόγο αναίρεσης, προβάλλεται η αιτίαση ότι το δικάσαν Εφετείο υπέπεσε στην πλημμέλεια της μη λήψης υπόψη αποδεικτικού μέσου και ειδικότερα της μη λήψης υπόψη της 57/1997/841/1047 10 Ιουλίου 1998 απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, με την οποία έγινε δεκτή αίτηση - προσφυγή των μελών προσωρινής διοίκησης σωματείου, όμοιου με το κρινόμενο. Ο λόγος αυτός, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος, διότι, από τη διαλαμβανομένη στην προσβαλλομένη απόφαση διαβεβαίωση, ότι το Εφετείο, για να σχηματίσει τη δικανική του πεποίθηση, έλαβε υπόψη και "όλα τα μετ' επίκληση προσκομιζόμενα έγγραφα", ουδεμία καταλείπεται αμφιβολία ότι το δικάσαν δικαστήριο έλαβε υπόψη και το ως άνω έγγραφο, έστω και εάν δεν μνημονεύεται ειδικώς.

V. Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, πρέπει να απορριφθεί η υπό κρίση αίτηση αναίρεσης.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 19-6-2007 αίτηση των Χ1 κλπ για αναίρεση της 243/2005 απόφασης του Εφετείου Δυτικής Μακεδονίας.
www.slideshare.net/taxalia/macedonia-2714013

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 19 Μαΐου 2009. Και

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 11 Ιουνίου 2009.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Ε- ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ, ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΩΝ,
 ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΚΛΠ

Αυτά τα ψηφίσματα είναι αμέτρητα ,ενδεικτικά και μόνο, μερικά που δημοσιεύθηκαν πολύ πρόσφατα:

17/01/2019 ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΗΜΟΥ ΝΕΣΤΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΤΩΝ ΠΡΕΣΠΩΝ

17/01/2019 Σύλλογος Δασκάλων – Νηπιαγωγών Πύργου: Ψήφισμα κατά της Συμφωνίας των Πρεσπών

18/01/2019 Περιφερειακό συμβούλιο Δυτικής Μακεδονίας: νέο ψήφισμα για τη Συμφωνία των Πρεσπών

και μερικά παλιότερα:

2016 Το ιστορικό ψήφισμα της ΕΜΣ για τη Μακεδονία – Ποιοί είναι οι 1500 που το υπογράφουν

2018 Ψηφίσματα 43 Δημοτικών Συμβουλίων Δήμων της Μακεδονίας – «ΔΕΝ ΠΑΡΑΧΩΡΟΥΜΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΜΑΣ»

ΣΤ -ΝΟΜΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΓΙΝΕΙ (Ενδεικτικά)

26/02/2018 ΕΞΩΔΙΚΟΣ ΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΝΟΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΣΚΟΠΙΩΝ – ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗ ΕΔΑΦΟΥΣ της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Πολιτιστικών Συλλόγων Μακεδόνων και των Παμμακεδονικών Ενώσεων των ΗΠΑ, Αυστραλίας, Καναδά και Αφρικής, προς τον Πρωθυπουργό Αλέξη Τσίπρα, τον Υπουργό Εξωτερικών Νικόλαο Κοτζιά και τον .....Υπουργό Εθνικής Άμυνας Πάνο Καμμένο

05/03/2018 εξώδικη διαμαρτυρία της δικηγόρου Αθηνών Αικατερίνης – Βεατρικής Κίμωνος Παντελίδου, προς τον πρόεδρο της δημοκρατίας Προκόπη Παυλόπουλο

19/03/2018 Εξώδικα ΠΟΠΣΜ σε βουλευτές

29/05/2018 Μήνυση κατά του υπουργού Εξωτερικών Νίκου Κοτζιά για «Εσχάτη Προδοσία» από φορείς Μακεδόνων οι οποίοι μιλάνε για τετελεσμένο το αδίκημα της έσχατης προδοσίας με σφετερισμό της εξουσίας που απονέμει το Σύνταγμα στο κρατικό αξίωμα του υπουργού Εξωτερικών, για κατάλυση δημοκρατικών θεσμών, της έκφρασης του ελληνικού λαού μέσω δημοψηφίσματος και της λαϊκής κυριαρχίας, ως και του κοινοβουλευτικού πολιτεύματος (η βουλή, σε καμία περίπτωση δεν αντικαθιστά την αυθεντική βούληση του ελληνικού λαού).

06/06/2018 Μηνυτήρια αναφορά της συντονίστριας των Παμμακεδονικών Οργανώσεων Υψηλίου Νίνας Γκατζούλη κατά του υπουργού Εξωτερικών Νίκου Κοτζιά για προπαρασκευαστικές πράξεις εσχάτης προδοσίας. Η Ελληνοαμερικανίδα συνταξιούχος καθηγήτρια από το Πεντάλοφο Κοζάνης, η οποία δίδαξε Νεοελληνική Γλώσσα και Ιστορία στο πανεπιστήμιο New Hampshire, στην αναφορά που θέτει στην κρίση της εισαγγελέως λέει ότι η δραστηριότητα του κ. Κοτζιά στο Σκοπιανό ζήτημα μέχρι στιγμής δείχνει ότι «είναι αποφασισμένος να παραχωρήσει το όνομα της Μακεδονίας για χρήση στο κράτος των Σκοπίων, παρά την εκπεφρασμένη, αντίθετη προς τούτο, λαϊκή βούληση». Συμπληρώνει, δε, πως όλες οι τοποθετήσεις του υπουργού Εξωτερικών της Ελλάδας, «με σημαντικότερη την τελευταία, στην οποία δήλωσε ότι “κλείδωσε η συμφωνία”, παραχωρεί το όνομα της Μακεδονίας στα Σκόπια και αυτό εξ ονόματος του ελληνικού λαού, χωρίς να έχει την ειδική προς τούτο εξουσιοδότηση». Γι' αυτούς τους λόγους η κυρία Γκατζούλη ζήτησε να διερευνηθεί από την δικαιοσύνη αν υπάρχουν ενδείξεις τέλεσης και αν στοιχειοθετείται το αδίκημα της εσχάτης προδοσίας από τον κ. Κοτζιά για τον καταλογισμό ποινικών ευθυνών και από τον ίδιο ζήτησε να λάβει υπ' όψιν του τον ελληνικό λαό και τις προσπάθειες των Ελλήνων Μακεδόνων, οι οποίες εκδηλώθηκαν όχι μόνο στα μεγαλειώδη συλλαλητήρια της Θεσσαλονίκης και των Αθηνών, αλλά και στις δημόσιες διαβουλεύσεις και στις αποφάσεις που έλαβαν περίπου 50 δήμοι στη Μακεδονία εναντίον της σύνθετης ονομασίας».

16/06/2018 δεύτερη εξώδικη διαμαρτυρία της δικηγόρου Αθηνών Αικατερίνης - Βεατρικής Κίμωνος Παντελίδου, προς τον πρόεδρο της δημοκρατίας Προκόπη Παυλόπουλο

17/06/2018 Ο Νίκος Κοτζιάς υπογράφει για λογαριασμό της Ελληνικής Δημοκρατίας και κατ'έπекταση για λογαριασμό

ολόκληρου του Ελληνικού Λαού, την ύψιστης εθνικής σημασίας “Συμφωνία των Πρεσπών”.

27/06/2018 και 29/06/2018, παρόμοιες μηνύσεις του Παναγιώτη Σταμάτη του Δημητρίου, Πλωτάρχη του Πολεμικού Ναυτικού ε.α και της Κωσταντινιάς Ντέμου του Δημητρίου, πτυχιούχου Σ.Α.Ν – Σχολή Αξιωματικών Νοσηλευτικής, κατά Νίκου Κοτζιά για εσχάτη προδοσία, απιστία κατά την υπηρεσία, παράβαση καθήκοντος, επιβουλή της ακεραιότητας της χώρας και ηθική αυτουργία του πρωθυπουργού Α. Τσίπρα στα αδικήματα αυτά (ΠΚ 14, 26, 27, 42, 45, 46, 47, 48, 134, 138, 256, 259)

28/06/2018 Η πρώτη αίτηση ακύρωσης της συμφωνίας των Πρεσπών και η σχετική αίτηση αναστολής της εκτέλεσής της .Η αίτηση κατατέθηκε από 14 Παμμακεδονικές Ενώσεις που ισχυρίζονται ότι η μεταμφίεση διεθνούς συνθήκης, και μάλιστα του άρθρου 27 του Συντάγματος σε κυβερνητική πράξη, παραβιάζει κατάφωρα το Σύνταγμα, οδηγεί σε διάλυση την Ελλάδα, με γρήγορα βήματα. Αναλυτικότερα οι προσφεύγοντες επικαλούνται ως λόγους ακυρότητας α) τη παραβίαση του άρθρου 27 του Συντάγματος, σύμφωνα με το οποίο, πριν την υπογραφή της συμφωνίας, απαιτείται προηγούμενη ψήφισή του από την Βουλή, με αυξημένη μάλιστα πλειοψηφία, επειδή περιλαμβάνει αλλαγή γεωγραφικών όρων (της περιοχής της Μακεδονίας εν προκειμένω), οι οποίοι ανάγονται σε αρχαίους χρόνους (αρχικά), επειδή τροποποιεί προηγούμενες συνθήκες (Ελληνοσερβικό σύμφωνο και συνθήκη Βουκουρεστίου 1913), με βάση τις οποίες καθορίστηκαν τα σημερινά σύνορα της Ελλάδας, προκαλώντας σύγχυση αναφορικά με τα πραγματικά σημερινά σύνορα, διότι στις συνθήκες αυτές, γεωγραφικός χώρος (Διοικητική Περιφέρεια) Μακεδονία υπήρχε μόνον ένας και αυτός ήταν μόνον στην Ελληνική επικράτεια, επειδή στην πραγματικότητα νομιμοποιεί τις εδαφικές βλέψεις των γειτόνων μας, διά της παραχάραξης της ιστορίας και της επιγενόμενης σύγχυσης, που αποτελούν συνέχεια και συνέπεια της παραχώρησης του ονόματος της Μακεδονίας, επειδή δημιουργεί τις προϋποθέσεις για την αναθεώρηση των συνόρων της Ελλάδας. β) επειδή η συμφωνία δεν έγινε αντικείμενο επεξεργασίας από τους υπηρεσιακούς φορείς του Υπουργείου Εξωτερικών ως όφειλε. γ) τη παραβίαση της αρχής της λαϊκής κυριαρχίας, του άρθρου 1 παρ. 3 Σ, επειδή υπογράφηκε παρά την αντίθεση σύσσωμου του ελληνικού λαού στην οποιαδήποτε παραχώρηση ονόματος, χωρίς διεξαγωγή δημοψηφίσματος με ταυτόχρονη παραβίαση της αρχής της δεδηλωμένης για το θέμα της παραχώρησης του ονόματος της Μακεδονίας. δ) Διότι αντιτίθεται στην έννοια του ΈΘΝΟΥΣ και

προκαλεί σε αυτό ανεπανόρθωτη βλάβη. Του έθνους των Ελλήνων του οποίου εμείς οι Μακεδόνες είμαστε αναπόσπαστο μέρος. Του έθνους, υπέρ του οποίου οφείλει να είναι η συμφωνία (ως εκδήλωση άσκησης της εξουσίας του υπουργού εξωτερικών της Ελλάδος, εξουσίας που πηγάζει από τον λαό, και υπάρχει υπέρ αυτού και του έθνους), σύμφωνα με το άρθρο 1 παρ. 3 Σ. ε) Προσβάλλει την προσωπικότητά μας, ως Μακεδόνων, επειδή μας αφαιρεί το δικαίωμα να ονομαζόμαστε Μακεδόνες (αναγκαζόμενοι να επεξηγούμε τις υποσημειώσεις της συμφωνίας του υπουργού εξωτερικών, ότι εμείς είμαστε οι αρχαίοι και οι άλλοι οι εκ σλάβων προερχόμενοι! που μιλούν την μακεδονική την σλαβική, ενώ εμείς την μακεδονική την αρχαία, δηλαδή την ελληνική! Δηλαδή Γελοιότητες!). Με την απόφαση 199/2018 η Επιτροπή Αναστολών ΣΤΕ απέρριψε το αίτημα αναστολής λόγω έλλειψης κίνδυνου πρόκλησης άμεσης βλάβης (άρθρο 20 παρ. 4 της συμφωνίας και άλλα)

22/07/2018 Αθανάσιος Καρανάσιος κατά Τσίπρα, Κοτζιά, Καμμένο για κατάφωρη παραβίαση του Συντάγματος, παράβαση καθήκοντος και εσχάτη προδοσία κατά των εμπλεκόμενων φυσικών, ηθικών και έμμεσων αυτουργών στην σύναψη της Συμφωνίας των Πρεσπών

03/09/2018 Μήνυση κατά Τσίπρα-Κοτζιά για Προδοσία της Χώρας (ΠΚ138), Εθνική Αναξιοσύνη (Α.Ν.533/1945), Κατάχρηση Πληρεξίτης (ΠΚ151) και Πλαστογραφία Εγγράφου (ΠΚ 216) Μηνυτής είναι ο Δημήτρης Αντωνίου

12/09/2018 Συλλαλητήριο: Μήνυση των Παμμακεδονικών Ενώσεων Υψηλίου κατά του αστυνομικού διευθυντή Δομζαρίδη, της Υφυπουργού Προστασίας του Πολίτη Αικατερίνης Παπακώστα και του αρχισυντάκτη της Εφημερίδας των Συντακτών Ανδρέα Πετρόπουλου

17/09/2018 Η δεύτερη αίτηση ακύρωσης της “συμφωνίας των Πρεσπών”. Η αίτηση είναι της Κίνησης ακομμάτιστων πολιτών Αγρινίου - κ.α.π.α., του δικηγόρου Γιώργου Κόκκα του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΑΜΕΣΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ (Ε.Κ.Α.Δ.) και του ΔΗΜΟΒΟΥΛΙΟΥ ΠΟΛΙΤΩΝ και αφορά: την παραβίαση του άρθρου 82 Σ, την έκθεση της χώρας σε «ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΚΙΝΔΥΝΟΥΣ» ΔΙΑΜΕΛΙΣΜΟΥ και τελικής ολοκληρωτικής ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ της, την υπέρβαση εξουσίας - παραβίαση της αρχής διάκρισης των εξουσιών (άρθρων 26 και 36 του Συντάγματος), την παραχώρηση του ονόματος, της γλώσσας και της ιθαγένειας των πολιτών της

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ στους Σλάβους , και τέλος, την παραβίαση του άρθρου 2 παρ 1 του συντάγματος

05/10/2018 Συμφωνία των Πρεσπών: Εξώδικο στο υπουργείο Πολιτισμού λόγω μη προστασίας της αϋλης πολιτιστικής κληρονομιάς, όπως υποχρεούται βάσει της Σύμβασης της UNESCO

14/01/2019 Αναφορά της ΕΙΡΗΝΗΣ ΜΑΡΟΥΠΑ στην Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων για 2 παράνομες προσαγωγές τις για το Μακεδόνικο

16/01/2019 Αναφορά Ι.Λαμπρόπουλου στον πρόεδρο της δημοκρατίας και στον πρόεδρο της βουλής

16/01/2019 Μήνυση Κάντζια για εσχάτη προδοσία κατά πρόεδρου της δημοκρατίας, πρωθυπουργού, όλων των υπουργών, όλων των βουλευτών και παντός υπευθύνου

17/01/2019 Μήνυση της Παμμακεδονικής Συνομοσπονδίας κατά παντός υπευθύνου για τα αδικήματα της δωροληψίας πολιτικών, παθητική και ενεργητική δωροδοκία, ξέπλυμα βρώμικου χρήματος κ.α

20/01/2019 Εξώδικο στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας για την συμφωνία των Πρεσπών, το συλλαλητήριο της 20ης Ιανουαρίου και τα χημικά

21/01/2019 Ο Ιατρικός Σύλλογος Αθηνών μήνυσε τις Δυνάμεις Δημόσιας Τάξης για τη χρήση επικίνδυνων χημικών ουσιών στο χθεσινό ειρηνικό συλλαλητήριο για τη ΜακεδονίαΣ

22/01/2019 Δεύτερη μήνυση για τα αέρια, τα χημικά και τα καπνογόνα στο Συλλαλητήριο για τη Μακεδονία της 20ης Ιανουαρίου (BINTEO)

23/01/2019 Εξώδικο προειδοποιητικό στον ΠτΔ για ενέργειες κατά της Συμφωνίας των Πρεσπών

Z- ΣΗΜΑΝΤΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ

22/03/2018 ΒΑΡΥΣΗΜΑΝΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΕΠ. ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΝΙΚΟΠΟΥΛΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΠΡΟΚΟΠΗ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΛΥΣΗ ΤΟΥ ΣΚΟΠΙΑΝΟΥ "ΔΕΝ ΘΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΟΣ ΣΕ ΜΙΑ ΤΟΣΟ ΜΕΓΑΛΗ ΠΡΟΔΟΣΙΑ."

27/06/2018 επιστολή δικηγόρου Αθηνών Αικατερίνης - Βεατρίκης Κίμωνος Παντελίδου προς ΕΕ, ΝΑΤΟ, και ΟΗΕ για την «ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΠΡΕΣΠΩΝ»

03/07/2018 Ανοιχτή επιστολή στον Πάνο Καμμένο (συμφωνία των Πρεσπών, δημοψήφισμα, εκλογές)

07/07/2018 Επιστολή των Μακεδονικών Οργανώσεων στον Ντόναλντ Τραμπ για τα Σκόπια

28/09/2018 E. Billis to the EU Parliament: The "Greek" government, will be written in history, as The "Hellenic" government that turned Alexander the Great who carried the Greek civilization from ancient Egypt until Indian, as Slav, speaking Serbo-Bulgarian.

09/01/2019 18 πρώην πρέσβεις διακηρύσσουν σε ανοιχτή επιστολή τους την αντίθεσή τους στην ετεροβαρή, λεόντεια συμφωνία των Πρεσπών που βλάπτει τα εθνικά μας συμφέροντα, Καλούν τους βουλευτές να μη συμβάλουν στην αποδοχή της συμφωνίας αυτής και πεπεισμένοι ότι αυτο επιθυμεί η πλειοψηφία του ελληνικού λαού καλουν την κυβέρνηση να εξετάσει την δυνατότητα δημοψηφίσματος επί του κεφαλαιώδους σημασίας εθνικού αυτού θέματος.

10/01/2018 Επιστολή Παμμακεδονικών Ενώσεων στους Έλληνες Βουλευτές για τη Συμφωνία των Πρεσπών Συνηγορούν ο Γεώργιος Ν. Ρωμανός (MSc) / Συγγραφέας, Ιστορικός Ερευνητής και ο Ανδρέας Σταλίδης (MSc, MA, MPhil) Μαθηματικός Αναλυτής

18/01/2019 Επιστολή 12 Πανεπιστημιακών προς τα μέλη του Ελληνικού Κοινοβουλίου με την οποία αναλύουν τα γκρίζα σημεία της συμφωνίας για το «Μακεδονικό» Στην επιστολή οι πανεπιστημιακοί αναφέρονται στο όνομα «Βόρεια Μακεδονία», στα λάθη της ελληνικής διπλωματίας και στις αντιφάσεις της εξωτερικής πολιτικής.

19/01/2019 Ανοιχτή επιστολή του Μίκη Θεοδωράκη προς τους βουλευτές για το Μακεδονικό: Μην προχωρήσετε σε αυτό το έγκλημα

19/01/2019 Δήλωση-έκκληση του καθηγητή Γιώργου Κασιμάτη: Η Συμφωνία των Πρεσπών είναι ανυπόστατη, περιέχει παραχώρηση κυριαρχικού δικαιώματος, δεν μπορεί, σύμφωνα με το Σύνταγμα, να είναι αντικείμενο διεθνούς σύμβασης και άσκησης κυβερνητικής και νομοθετικής εξουσίας

22/01/2019 Επιστολή του Προέδρου της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων προς τον Πρόεδρο της Βουλής εν όψει της κύρωσης της Συμφωνίας των Πρεσπών: Κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών με 180 ψήφους ζητούν οι Δικηγορικοί Σύλλογοι

 Η -Ολόκληρη η ομιλία του Πρωθυπουργού, Αλέξη Τσίπρα, στη συζήτηση για την κύρωση της Συμφωνίας των Πρεσπών στη Βουλή <http://www.avgi.gr/article/10811/9534318/e-istorike-omilia-tou-prothypourgou-alexe-tsipra-ste-syzetese-gia-ten-kyrose-tes-symphonias-ton-prespon-video->

Κύριε Μητσοτάκη, μιλήσατε πάνω από μια ώρα για άλλη μια φορά με έναν λόγο προσβλητικό και απαξιωτικό απέναντι στους Βουλευτές και στην Κυβέρνηση για ένα κρίσιμο εθνικό θέμα, με έναν λόγο διχαστικό, με έναν λόγο που θα μπορούσε να πει κανείς ότι δίνει τη δυνατότητα σε ακραίους όλες αυτές τις ημέρες να προσβάλλουν τους Βουλευτές.

Ενοχληθήκατε, διότι οι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ ήταν ιδιαίτερα ήσυχοι, όταν εσείς καταφερόσασταν εναντίον τους με προσβλητικό τρόπο. Ήταν και θα παραμείνουν ήσυχοι, κύριε Μητσοτάκη, διότι στη στρατηγική της έντασης εμείς δεν θα σας ακολουθήσουμε. Ελπίζω να είναι ήσυχοι και οι Βουλευτές σας τώρα που θα ακούν επιχειρήματα.

Και μιας και χαμογελάτε γι' αυτό, δεν μπορώ να μην ξεκινήσω λέγοντας ότι όλες αυτές τις μέρες τόσο στο Κοινοβούλιο όσο και στον δημόσιο λόγο έχουμε γίνει όλοι μάρτυρες μιας ακραίας ρητορικής, μιας ακραίας στοχοποίησης συγκεκριμένων προσώπων. Έχουμε γίνει μάρτυρες μιας τακτικής εκφοβισμού και κατατρομοκράτησης Βουλευτών, στην αρχή με μηνύματα, ακολούθως με αφίσες των προσώπων τους. Στη συνέχεια, έχουμε γίνει μάρτυρες ταγμάτων εφόδου που προσπαθούσαν να μπουν στην Ελληνική Βουλή και τις τελευταίες μέρες έχουμε γίνει μάρτυρες εμπρησμών στο σπίτι του κ. Καστόρη, της κ. Τζάκρη και τούτη την ώρα που μιλάμε, έξω από το σπίτι δύο Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ, της κ. Σκούφα και του κ. Καραγιαννίδη ομάδες ακραίων τραμπούκων και παρακρατικών βρίσκονται, για να εκφοβίσουν και να τρομοκρατήσουν Βουλευτές του Ελληνικού Κοινοβουλίου.

Μιλήσατε, λοιπόν, πάνω από μία ώρα, αλλά δυστυχώς δεν βρήκατε ούτε μία λέξη, για να καταδικάσετε αυτές τις ακραίες ενέργειες,

αυτό το κλίμα τρομοκράτησης και εκφοβισμού των Βουλευτών του Ελληνικού Κοινοβουλίου.

Σε αντίθεση -και οφείλω να το ομολογήσω- με τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του κόμματός σας, τον κ. Δένδια, ο οποίος, προς τιμήν του, χθες πήρε τον λόγο, είχε το θάρρος της γνώμης του, έβαλε τη διαχωριστική γραμμή εκεί που έπρεπε, απέναντι στους ακραίους, στους τραμπούκους, αυτούς που αποκαλούν τους Βουλευτές που έχουν διαφορετική άποψη «προδότες», ενώ πράγματι ήταν αυτοί οι οποίοι ιστορικά έχει αποδειχθεί ότι βρέθηκαν σε κρίσιμες στιγμές στην Ιστορία με την πλευρά του κατακτητή, των ναζί ή των φασιστών Βουλγάρων στο βόρειο τμήμα της Μακεδονίας μας.

Δεν βρήκατε ούτε μια λέξη, κύριε Μητσοτάκη, γι' αυτό, ούτε μια λέξη. Παρά μονάχα αυτό το οποίο επιχειρήσατε να κάνετε ήταν για άλλη μια φορά να απευθυνθείτε με έναν λόγο πολλές φορές ακραίο, άλλες φορές συναισθηματικό, στοχοποίησης και πάλι αυτών που έχουν διαφορετική άποψη στο Ελληνικό Κοινοβούλιο για ένα κρίσιμο εθνικό θέμα.

Πράγματι, σήμερα είναι μια κρίσιμη συνεδρίαση και αύριο μια κρίσιμη ψηφοφορία μετά από σχεδόν από τριάντα χρόνια αδράνειας και απανωτών εθνικών υποχωρήσεων σ' ένα κρίσιμο θέμα. Μετά από έναν ολόκληρο χρόνο διαπραγματεύσεων, συζητήσεων και εξαντλητικού διαλόγου, φτάνουμε στο τέλος μιας δύσκολης επίμονης, επίπονης και ιστορικής διαδικασίας. Εγώ, όμως, κύριε Μητσοτάκη, σήμερα δεν έχω έρθει εδώ, δεν έχω ανεβεί σ' αυτό το Βήμα, για να αναμετρηθώ κυρίως με τους πολιτικούς μου αντιπάλους. Θα απαντήσω σε όλα όσα είπατε, αλλά δεν έχω έρθει γι' αυτό. Έχω έρθει, κυρίως, για να αναμετρηθώ με αυτό που εγώ αισθάνομαι ιστορική ευθύνη, με αυτό που εγώ αισθάνομαι εθνική ευθύνη, με την ιστορική και την εθνική ευθύνη που έχουν ο καθένας και η καθεμιά από τους τριακόσιους της Εθνικής Αντιπροσωπείας, που δεν εκβιάζονται, που δεν εκφοβίζονται, δεν τρομοκρατούνται και μιλούν μονάχα με τη συνείδησή τους.

Το έθνος μας πρέπει να μάθει να θεωρεί εθνικό ό,τι είναι αληθές, είχε πει ο εθνικός μας ποιητής, ο Διονύσιος Σολωμός. Και θεωρώ ότι σ' ένα μείζον εθνικό πρόβλημα οφείλουμε να πούμε αλήθειες σήμερα. Να πούμε αλήθειες που δεν ξεκινάνε από το τι έγινε χθες, προχθές, έναν χρόνο τώρα. Γιατί ώρες-ώρες ακούγοντάς σας και εσάς, αλλά και την κ. Μπακογιάννη, που νομίζω ότι έθεσε και πολύ ουσιαστικά θέματα στην ομιλία της, τα επιχειρήματά σας, ζούσαμε σε άλλη χώρα τριάντα χρόνια.

Το κρίσιμο θέμα τριάντα χρόνια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ό,τι αφορά την εθνική θέση και στάση και διαπραγμάτευση για το ονοματολογικό με τον βόρειο γείτονά μας δεν ήταν να αποδεχθούν σύνθετη ονομασία με τον όρο «Μακεδονία», με γεωγραφικό προσδιορισμό έναντι όλων, αλλά το κρίσιμο θέμα της διαπραγμάτευσης που έκαναν οι προηγούμενες κυβερνήσεις ήταν η γλώσσα και το εάν θα έχουμε nationality ή citizenship.

Πραγματικά, δηλαδή, έχω την αίσθηση ότι ζούμε σε άλλη χώρα. Κι επειδή δεν ζούμε σε άλλη χώρα, σας προκαλώ, κύριε Μητσοτάκη. Προχθές, πράγματι, συγκεντρώθηκαν χιλιάδες διαδηλωτές. Στην πλειοψηφία τους δεν είχαν σχέση με τους ακραίους, οι οποίοι επιτέθηκαν στο Κοινοβούλιο. Αλήθεια -πολλά στελέχη σας ήταν εκεί, εσείς απουσιάζατε- εάν ρωτούσατε έναν από αυτούς «ποιο είναι το θέμα, γιατί διαμαρτύρεστε;», θα σας έλεγαν για το όνομα, το «Μακεδονία». Δεν θα σας έλεγαν ούτε για το citizenship και το nationality, ούτε θα σας έλεγαν για τη γλώσσα, ούτε για τα ροδάκινα βεβαίως.

Ούτε, βεβαίως, θα σας έλεγαν, κύριε Μητσοτάκη, όλοι αυτοί τα απίστευτα επιχειρήματα που έχουμε ακούσει όλες αυτές τις μέρες. Προσπαθείτε να δημιουργήσετε εδώ εντυπώσεις, αναδεικνύοντας εξαιρετικώς δευτερεύοντα και περίπλοκα νομικά ζητήματα ως κεντρικά επιχειρήματα κατά της Συμφωνίας. Αυτό αναδεικνύει την ένδεια των επιχειρημάτων σας εναντίον της Συμφωνίας. Όταν ασχολείστε με τόσο λεπτά θέματα Διεθνούς Δικαίου, που δεν μπορούν να τα κατανοήσουν οι μη ειδικοί, σημαίνει ότι αδυνατείτε να βρείτε έστω και ένα θολό σημείο σ' αυτήν τη Συμφωνία.

Ήρθατε σήμερα εδώ να μας πείτε ότι δεν έχουμε, λέει, το Σύνταγμα, διότι έχουμε μόνο τις τροποποιήσεις του Συντάγματος. Και δεν ξέρετε, δεν γνωρίζετε ότι σε μία σειρά από χώρες, μεταξύ των οποίων και οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής, αν κανείς προστρέξει στο επίσημο siteπου αφορά το Σύνταγμα κάθε χώρας, θα δείτε το Σύνταγμα στην αρχική του μορφή και τις τροποποιήσεις, τα amendments, όλα να παρατίθενται ακολούθως στην αρχική μορφή του Συντάγματος.

Τέτοιες ανοησίες μας λέτε όλες αυτές τις μέρες. Ασχολείστε με απολύτως δευτερεύοντα ζητήματα και όχι με τα ουσιαστικά.

Το καταθέτω στα Πρακτικά.

Γιατί ασχολείστε με τα δευτερεύοντα και όχι με τα ουσιαστικά; Διότι έχετε ένδεια επιχειρημάτων.

Κύριε Μητσοτάκη, ένα μεγάλο μέρος της ομιλίας σας -μάλιστα, στην αρχή έτσι ξεκινήσατε- το καταναλώσατε στην αντιπαράθεσή σας με τον κ. Καμμένο. Αντιλαμβάνομαι τη δυσκολία σας εκεί τώρα, στη δεξιά πολυκατοικία. Τώρα που θα τελειώσουμε με τις Πρέσπες, αντί να αντιπολιτεύεστε εμένα, θα αντιπολιτεύεστε τους άλλους της δεξιάς πολυκατοικίας, γιατί υπάρχει μεγάλος συνωστισμός και δεν μπορείτε να χωρέσετε στο ποιος θα πάρει το καλύτερο διαμέρισμα. Σας εύχομαι «καλή τύχη»!

Δεν πρόκειται, όμως, να αναλωθώ σε άμεσες απαντήσεις σε μια σειρά από ανακριβή επιχειρήματα. Θα προσπαθήσω, όπως είπα αρχικά, σήμερα απ'αυτήν την παρέμβασή μου σε μία κρίσιμη συνεδρίαση να αναμετρηθώ με αυτό που εγώ αισθάνομαι ως ευθύνη, με επιχειρήματα, χωρίς κραυγές, χωρίς συνθήματα και χωρίς να προσπαθήσω να κινητοποιήσω το συναίσθημα, τον θυμό ή τα φοβικά -πολύ περισσότερο- αντανακλαστικά.

Και θα προσπαθήσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακολουθώντας αυτήν την προτροπή ότι εθνικό είναι το αληθές να μιλήσω για μια σειρά αλήθειες. Και η αλήθεια είναι, ξεκινώντας από την αρχή, ότι η διαφορά μας με τους βόρειους γείτονές μας για την ονομασία τους ταλαιπώρησε τη χώρα μας, ταλαιπώρησε και τους γείτονές μας, ταλαιπώρησε τα Βαλκάνια, τη διεθνή κοινότητα για τρεις δεκαετίες και μας στέρησε όλα αυτά τα χρόνια ένα κρίσιμο διπλωματικό κεφάλαιο, που μας απέσπασε πολλές φορές από τους πραγματικούς κινδύνους που αντιμετωπίζει η χώρα και οι οποίοι -μην γελιόμαστε- δεν βρίσκονται στα βόρεια, αλλά στα ανατολικά σύνορά μας.

Η αλήθεια είναι ότι η αδράνεια, η ατολμία, η αναβλητικότητα που είχε γίνει δόγμα εξωτερικής πολιτικής για χρόνια είχε ως αποτέλεσμα -και συνεχίζει-συνεχείς, διαρκείς διπλωματικές ήττες από την ελληνική πλευρά και εν τέλει, την αναγνώριση των γειτόνων μας με τη συνταγματική τους ονομασία από περισσότερες από εκατόν τριάντα χώρες σε όλον τον κόσμο, μεταξύ των οποίων οι μεγαλύτερες, οι σημαντικότερες, οι Ηνωμένες Πολιτείες, η Ρωσία, η Κίνα. Και η αλήθεια είναι ότι ακόμη και χώρες που επισήμως δεν αναγνωρίζουν τη γείτονα με τη συνταγματική τους ονομασία, το σύνολο του Τύπου, το σύνολο της κοινής γνώμης, την αποκαλούν «Μακεδονία» χωρίς άλλο προσδιορισμό. Το γνωρίζετε καλά αυτό. Ακόμα και ο κ. Γεωργιάδης έτρεχε να σβήσει το «Macedonian» από ένα site, το οποίο ο ίδιος διαχειρίζεται.

Η αλήθεια, επίσης, είναι ότι αυτή η αδράνεια δεν είχε τελικά ως αποτέλεσμα να χάσουμε το όνομα «Μακεδονία», αφού σε οποιονδήποτε διαδικτυακό τόπο, εάν ανατρέξει κανείς σήμερα στο εν λόγω λήμμα, δυστυχώς δεν θα βρει τη δική μας κουλτούρα ή παράδοση, τον Λευκό Πύργο, αλλά θα δει τα Σκόπια. Αυτή είναι η αλήθεια.

Όμως, δεν χάσαμε εξαιτίας της αδράνειας μόνο το όνομα. Κινδυνεύαμε να χάσουμε και ένα μεγάλο κομμάτι της ιστορίας μας, αφού η επικράτηση εθνικιστών στη βόρεια γείτονά μας, του VMRO, για πάρα πολλά χρόνια τους είχε οδηγήσει έναν πρωτοφανή παροξυσμό παραχάραξης και σφετερισμού της ιστορίας, της πολιτισμικής κληρονομιάς και των συμβόλων της Μακεδονίας, που αποτελούσε και αποτελεί ιστορικά αναπόσπαστο κομμάτι της αρχαίας ελληνικής κληρονομιάς.

Η αλήθεια, επίσης, είναι ότι και στην Ελλάδα επικράτησε στις αρχές της δεκαετίας του '90 εθνικιστικός παροξυσμός, που διαμόρφωσε το κλίμα στην κοινή γνώμη, δημιουργώντας στη διεθνή κοινή γνώμη την εικόνα μιας χώρας φοβικής, χωρίς εθνική αυτοπεποίθηση, με τον λαό της χωρίς επίγνωση του μεγαλείου της ιστορίας της και, ως εκ τούτου, χωρίς αυτοπεποίθηση, αλλά και χωρίς επίγνωση της σύγχρονης δυναμικής της χώρας. Και την έδειχνε ως μία χώρα και έναν λαό που βρίσκεται σε διαρκή εγρήγορση απέναντι σε μία χώρα που έχει το 6% του ΑΕΠ της και δύο εκατομμύρια κατοίκους.

Αποκορύφωμα αυτού του παροξυσμού υπήρξε η μαξιμαλιστική θέση που συμφωνήθηκε στο περίφημο Συμβούλιο των Πολιτικών Αρχηγών το 1992 -πλην του ΚΚΕ, εάν δεν κάνω λάθος- περί μη χρήσης του όρου «Μακεδονία» ή παραγώγου της από τη γειτονική χώρα.

Η αλήθεια, όμως, επίσης είναι ότι αυτή η θέση, ενώ για πολλά χρόνια έτρεφε τις φαντασιώσεις αρκετών και μεγάλου μέρους της κοινής γνώμης, ουδέποτε εφαρμόστηκε από οποιαδήποτε κυβέρνηση στην άσκηση εξωτερικής πολιτικής. Και αναφέρομαι στις διπλωματικές διεργασίες και τα ονόματα, που οι ελληνικές κυβερνήσεις διαπραγματεύτηκαν τα επόμενα χρόνια.

Η αλήθεια, επίσης, είναι ότι τον όρο «Μακεδονία» στην ονομασία των γειτόνων μας, προφανώς, και δεν τον αποδεχθήκαμε πρώτοι ο κ. Κοτζιάς και εγώ, αλλά τον απεδέχθη πρώτος ο κ. Σαμαράς, ο μέγας μακεδονομάχος, που έβαλε φαρδιά-πλατιά την υπογραφή του στον Κοινοτικό Κανονισμό 3567 για εμπορικές συμφωνίες στις 2 Δεκεμβρίου του 1991, με τον οποίο για πρώτη φορά

αναγνωρίζονταν ως Δημοκρατία της Μακεδονίας και ας μας λείπει σήμερα ότι ήταν άλλη μια εμπορική συμφωνία, σαν όλες τις υπόλοιπες.

Επίσης, ο κ. Σαμαράς στο Συμβούλιο της 16ης Δεκεμβρίου, σύμφωνα με τα λεγόμενα του αείμνηστου Κωνσταντίνου Μητσοτάκη, υποχώρησε στις πιέσεις. «Τα έκανε μούσκεμα», έλεγε τότε ο Μητσοτάκης, δεν τα λέω εγώ αυτά και δεν ζήτησε οριστική λύση του θέματος με αντάλλαγμα την αναγνώριση της Κροατίας, όπου μπορούσε να ασκήσει βέτο η ελληνική πλευρά. Βέβαια, μετά ήταν ο πρώτος που επένδυσε σ' αυτόν τον παροξυσμό, στον οποίο αναφέρθηκα πιο πριν, στην κινητοποίηση του κόσμου κατά της σύνθετης ονομασίας, που υπερασπιζόνταν τότε η κυβέρνηση, προκειμένου να ρίξει την ίδια την κυβέρνηση στην οποία συμμετείχε και να κάνει πολιτική καριέρα.

Η αλήθεια, επίσης, είναι ότι η Ελλάδα είναι αυτή που πρώτη πρότεινε επισήμως σε διαπραγματεύσεις στον κ. Γκλιγκόρφ τη σύνθετη ονομασία με τον όρο «Μακεδονία», με Πρωθυπουργό τον Κωνσταντίνο Μητσοτάκη, το 1993.

Η αλήθεια, επίσης, είναι ότι τον όρο «Μακεδονία» τον αποδεχτήκαμε, έστω και ως προσωρινό όνομα -που κράτησε όμως είκοσι πέντε χρόνια αυτή η προσωρινότητα-, με τη λεγόμενη «Ενδιάμεση Συμφωνία», που συνήφθη μόλις τρία χρόνια μετά από το περίφημο εκείνο Συμβούλιο Εξωτερικής Πολιτικής που έλεγε «κανένα παραγωγό». Και τότε ήταν η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, η Κυβέρνηση του Ανδρέα Παπανδρέου. Αποδεχτήκαμε τι τότε; Πρώην Γιουγκοσλαβική Δημοκρατία της Μακεδονίας! Και από δειλία να αναμετρηθούμε με την αλήθεια ως έθνος και ως πολιτικό σύστημα τι κάναμε; Εφηύραμε τη φαινή αυτή ιδέα, όταν όλοι αναφερόμαστε σ' αυτήν τη χώρα, να λέμε μόνο τα αρχικά, ποτέ να μην το λέμε ολόκληρο. ΠΓΔΜ ή FYROM, λες και το «Μ» ήταν μια άλλη λέξη και όχι η λέξη «Μακεδονία». Και όταν αναφερόμασταν στους ανθρώπους που ζουν, δεν τους λέγαμε ΠΓΔΜιανούς ή FYROMίτες, τους λέγαμε Σκοπιανούς, με την ονομασία της πρωτεύουσάς τους. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Η αλήθεια, επίσης, είναι ότι ειδικά μετά την αναγνώριση της γειτονικής χώρας από τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής το 2004 επιδεινώθηκε σημαντικά η διαπραγματευτική θέση της χώρας μας. Στα μάτια της διεθνούς κοινής γνώμης άρχισε να φαίνεται η Ελλάδα μέρος του προβλήματος για την αστάθεια στην περιοχή. Κι εμείς είχαμε θέμα γι' αυτό και έχουμε θέμα γι' αυτό. Διότι η

αστάθεια στην περιοχή θα δημιουργήσει τις προϋποθέσεις μιας μεγάλης Αλβανίας, που δεν το θέλουμε, και η αστάθεια στην περιοχή θα δημιουργήσει τις προϋποθέσεις εντάσεων, που δεν τις θέλουμε στα βόρεια σύνορά μας.

Έτσι, φτάσαμε σιγά-σιγά στις Κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ που διαπραγματεύτηκαν, όχι με την αρχή του Συμβουλίου Αρχηγών του 1992, αλλά με αυτό που ονομάζουμε σήμερα «εθνική γραμμή» και πολύ αργότερα αυτή η εθνική γραμμή αποκρυσταλλώθηκε, με την Κυβέρνηση Καραμανλή, και ξεκαθαρίστηκε ως η γραμμή της σύνθετης ονομασίας με τον όρο «Μακεδονία», με γεωγραφικό προσδιορισμό έναντι όλων.

Ήταν μια θέση που υποστήριξαν όλες οι κυβερνήσεις, τουλάχιστον από το 2007 έως σήμερα. Όλες ανεξαιρέτως. Την αναγγείλατε σε δεκάδες προγραμματικές δηλώσεις σ' αυτήν την Αίθουσα, σε δεκάδες διεθνή φόρα -έτσι είναι- όπως και η Κυβέρνηση του κ. Σαμαρά, οι Υπουργοί του και ο κ. Αβραμόπουλος, ο οποίος άλλα ψηφίζει στο Κολέγιο των Επιτρόπων για την τωρινή Συμφωνία, όπου είχε ομόφωνη απόφαση υπέρ της Συμφωνίας των Πρεσπών, και άλλα δηλώνει δημόσια. Αυτή είναι η σταθερότητα που σας διακρίνει, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας!

Και, βεβαίως, και η Κυβέρνηση του κυρίου Σαμαρά. Όλοι θυμόμαστε, το γνωρίζουμε ότι ο κ. Βενιζέλος, Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, το 2014 στη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ ανήγγειλε αυτήν τη θέση. Επίσης, όλοι έχουμε δει και τη συνέντευξη του ίδιου του κ. Σαμαρά, ο οποίος έλεγε «εάν δεχτούν το erga omnes, να το σκεφτούμε». Βεβαίως, φαντάζομαι ότι το έκανε -γιατί δεν θέλω να τον υποτιμώ-, έχοντας στο μυαλό του ότι δεν θα το δεχτούν.

Σήμερα, όμως, μας είπε απ' αυτό το Βήμα της Βουλής, παραχαράσσοντας κι αυτός, όπως οι γείτονές μας, την ιστορία της δικής μας πολιτικής ζωής του τόπου, την ιστορία των ελληνικών κυβερνήσεων, αλλά και της παράταξής σας, ότι η παράταξή σας και άρα η εξωτερική πολιτική της χώρας -τους έβαλε όλους μέσα- ήταν πάντα με τη λογική, με την έννοια ότι η Μακεδονία είναι μία και ελληνική. Προσέξτε, δεν αναφέρθηκε σε κάτι το οποίο θα μπορούσαμε να συμφωνήσουμε όλοι μας, δηλαδή στην αρχαία ελληνική Μακεδονία, αλλά αναφέρθηκε στη σύγχρονη ως γεωγραφικό χώρο. Δεν υπήρξε ποτέ στη δική τους γραμμή, λέει, της παράταξης και της εξωτερικής πολιτικής, η έννοια των πολλών Μακεδονιών.

Θυμάμαι εγώ ότι ο Κώστας Καραμανλής ως Πρωθυπουργός είχε αναφερθεί με σαφήνεια πως «ο όρος Μακεδονία χρησιμοποιήθηκε πάντα για τον καθορισμό μιας ευρύτερης γεωγραφικής περιοχής»- διαβάζω απόσπασμα από παρέμβασή του- «το μεγαλύτερο μέρος της οποίας βρίσκεται εκτός συνόρων της Πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας, εξ ου και το όνομα», έλεγε, «θα μπορούσε να συμπεριλαμβάνει τον όρο Μακεδονία, αλλά να προηγείται ένα προσδιοριστικό επίθετο, προκειμένου να διακρίνεται από την ευρύτερη γεωγραφική περιοχή. Και είναι σαφές ότι οιαδήποτε σύνθετη ονομασία πρέπει να αντανακλά αυτήν τη γεωγραφική πραγματικότητα». Ποια γεωγραφική πραγματικότητα; Ότι στη σύγχρονη γεωγραφική περιοχή της Μακεδονίας, λίγο πάνω από το μισό κατέχει η Ελλάδα, ένα άλλο μεγάλο μέρος κατέχει η Βουλγαρία και ένα άλλο μέρος είναι αυτή η ΠΓΔΜ με τους Σκοπιανούς και ΠΓΔΜίτες, οι οποίοι κατά 70% είναι Σλάβοι, σλαβόφωνοι, Σλαβομακεδόνες, διότι μένουν στην περιοχή της Μακεδονίας και ένα 30% αλβανικής εθνοτικής καταγωγής.

Βέβαια, ο κ. Μητσοτάκης σήμερα, για να είμαι ειλικρινής απέναντί του, να μην τον αδικώ, διαφοροποιήθηκε από τον κ. Σαμαρά. Μην του πάρει και όλο το κόμμα, του έχει πάρει τα 2/3!

Είπε ότι ποτέ δεν μονοπώλησε το σύνολο της Μακεδονίας η εξωτερική πολιτική του κόμματός του και της Ελλάδας. Τα σωστά να τα λέμε.

Η αλήθεια, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι αυτή ήταν η εθνική γραμμή, μια θέση την οποία δεν παρήγαγε η δική μας Κυβέρνηση. Η δική μας Κυβέρνηση τη βρήκε από εσάς. Τη βρήκε και συνέχισε με αυτή.

Έρχομαι τώρα και σε άλλες ωραίες αλήθειες. Η αλήθεια είναι ότι το 2008 στο Βουκουρέστι η Κυβέρνηση Καραμανλή, με την κ. Μπακογιάννη τότε Υπουργό, προσπάθησε και κατάφερε να αποσπάσει τη συναίνεση των εταίρων στο NATO, ώστε να μην ενταχθεί η γειτονική χώρα με την προσωρινή της ονομασία στο NATO -αυτή της Ενδιάμεσης Συμφωνίας, το FYROM δηλαδή- χωρίς ωστόσο να ασκήσει βέτο, όπως φημολογείται. Διότι αυτή είναι η αλήθεια. Δεν υπήρξε ποτέ βέτο. Και αυτό πράγματι, θα πω εγώ, γιατί θέλω να λέω όλες τις αλήθειες, ήταν μια επιτυχία στον βαθμό που η ίδια η ενδιάμεση συμφωνία προέβλεπε ότι η Ελλάδα δεν έχει το δικαίωμα να ασκήσει βέτο στην ένταξη γειτονικής χώρας, με την προσωρινή της ονομασία σε οποιονδήποτε διεθνή οργανισμό.

Επίσης, η αλήθεια είναι ότι ο χειρισμός αργότερα αυτής της επιτυχίας -από την ίδια την Κυβέρνηση που το πέτυχε, αλλά και από επόμενες- υπήρξε καταστροφικός, διότι η ίδια η Κυβέρνηση και στελέχη της τότε, με δημόσιες δηλώσεις τους πανηγύριζαν -πάλι προς θρέψη της διαρκώς παραπλανημένης κοινής γνώμης που είχε μείνει ακόμα στο '92, στο Συμβούλιο των Αρχηγών- ότι η Ελλάδα έβαλε βέτο στο Βουκουρέστι. Και έτσι ήρθε το 2011 η δυσμενής απόφαση για τη χώρα, για την Ελλάδα, του Δικαστηρίου του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών που αναφερόταν σε παραβίαση της ενδιάμεσης συμφωνίας του '95 κατά τη Σύνοδο του Βουκουρεστίου.

Περαιτέρω, η αλήθεια είναι ότι και η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είχε επανειλημμένως προτείνει την έναρξη διαπραγματεύσεων για την ένταξη της πρώην Γιουγκοσλαβικής Δημοκρατίας της Μακεδονίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αλλά με αυτά τα ευνοϊκά για την ίδια δεδομένα, για τη πΓΔΜ, η γειτονική χώρα ουδέποτε είχε καν ζητήσει, ουδέποτε είχε καν συζητήσει, ουδέποτε είχε δεχθεί καν να συζητήσει την αλλαγή του ονόματός της έναντι όλων, erga omnes δηλαδή, και σε όλες τις διαπραγματεύσεις στο διεθνές και ευρωπαϊκό πλαίσιο προσέρχονταν αποδεχόμενη μόνο τη διπλή ονομασία. Δηλαδή η συνταγματική της ονομασία στο εσωτερικό. Και τώρα σας φταίει ο αυτοπροσδιορισμός. Τότε δεν μας έφταιγε το ότι κάποιες κυβερνήσεις διαπραγματεύονταν τη διπλή ονομασία, δηλαδή να λέγονται «Μακεδονία», «Δημοκρατία της Μακεδονίας» στο εσωτερικό. Δεν θέλω εγώ να βγάλω ούτε τηλεγραφήματα ούτε επιστολές. Δεν έχει νόημα, γιατί αισθάνομαι την εθνική ευθύνη.

Εγώ δεν θα βγάλω, κύριε Μητσοτάκη. Αλλά θα πω την αλήθεια σήμερα εδώ και αναγνωρίζει ο ελληνικός λαός. Αν θέλετε, διαψεύστε με.

Τότε λοιπόν, οι γείτονες μας έλεγαν τη συνταγματική τους ονομασία στο εσωτερικό, την οποία είχαν αναγνωρίσει όλες οι σημαντικές χώρες -δεν είχαν κανέναν λόγο να διατηρήσουν μια άλλη στάση- και βεβαίως μια υπόλοιπη την οποία διαπραγματεύονταν για τον υπόλοιπο κόσμο, από την οποία ποτέ βεβαίως δεν είχαν βγάλει τον όρο «Μακεδονία», διότι αυτή ήταν η βάση της διαπραγμάτευσης. Και βεβαίως, ουδέποτε υπήρξε οποιαδήποτε συζήτηση-γιατί δεν άνοιγαν τη συζήτηση- για αλλαγή του Συντάγματός τους. Καμία συζήτηση.

Αυτή είναι η αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για το τι έγινε το '92 μέχρι σήμερα, πόσο ταλαιπωρήθηκε η χώρα, πόσο μεγάλο

βάρος είχε η χώρα στην εξωτερική της πολιτική, χωρίς να μπορεί να λύσει ένα θέμα που -δυστυχώς, λέω εγώ- οι εταίροι μας δεν κατανοούσαν ούτε ακόμα κατανοούν. Και πόσο κεφάλαιο προσπαθειών καταναλώναμε από το να προσανατολιστούμε στα πραγματικά μεγάλα εθνικά ζητήματα που δεν είναι στο Βορρά. Τελείωσε αυτό το δόγμα. Έχει μείνει σε αυτό το δόγμα ο κ. Βορίδης φαίνεται, αλλά τελείωσε.

Ήταν την εποχή του Ψυχρού Πολέμου αυτό το δόγμα, ότι από Βορρά είναι η απειλή. Δεν είναι από Βορρά η απειλή.

Έρχεται λοιπόν, η δική μας Κυβέρνηση. Και βεβαίως, όλα αυτά τα τριάντα σχεδόν χρόνια, επαναλαμβάνω, είχαμε αυτόν τον απίστευτο δεισμό, ένα μεγάλο μέρος της κοινής γνώμης να νομίζει ότι το μεγάλο πρόβλημά μας είναι ο όρος «Μακεδονία»- ακόμα και σήμερα το νομίζει-, όλες οι κυβερνήσεις να παλεύουν για σύνθετη ονομασία, με τον όρο «Μακεδονία» και φυσικά, μη μας τρελάνετε κιόλας, κανείς δεν έθετε ως κύριο θέμα τη γλώσσα και την εθνότητα. Και θα εξηγήσω μετά γιατί.

Και ερχόμαστε, λοιπόν, εμείς και βρίσκουμε μπροστά μας μία ευκαιρία. Αλλάζει η Κυβέρνηση εκεί. Αλλάζει η εθνικιστική Κυβέρνηση του κυρίου Γκρούεφσκι το VMRO, που λέει τα ακριβώς αντίθετα από αυτά που λέτε εσείς. Είστε η διαφορετική όψη του ίδιου νομίσματος. Τι λένε όλοι αυτοί; Λένε του Ζάεφ «μας πρόδωσες», λένε του Ζάεφ «ξεπούλησες τη Μακεδονία μας στους Έλληνες», λένε του Ζάεφ «έδωσες και γλώσσα και εθνότητα, όλα τα έδωσες». Και τα ίδια λέτε κι εσείς σε μας. Ξέρετε γιατί; Διαβάστε την ανακοίνωση που έκανε το VMRO για τη ρηματική διακοίνωση. Διαβάστε την! «Εξευτέλισε τη Μακεδονία. Δεν υπάρχει πια Μακεδονία. Μας έκανε Βόρεια Μακεδονία, δώσαμε το όνομα μας, δώσαμε τη γλώσσα μας, δώσαμε τα πάντα».

Οι εθνικισμοί και στις δύο πλευρές έχουν ένα βασικό χαρακτηριστικό: την πατριδοκαπηλία. Όμως, οι εθνικισμοί ιδίως στο χώρο των Βαλκανίων έχουν οδηγήσει σε μεγάλες, σε οδυνηρές περιπέτειες τους λαούς.

Και πιστεύω ότι τώρα ήρθε η ώρα να ξεφύγουμε από αυτόν το φαύλο κύκλο των εθνικισμών και να δούμε το μέλλον της ευημερίας, της ειρήνης, της προόδου, της συνεργασίας.

Ερχόμαστε, λοιπόν, εμείς και πραγματικά αρπάζουμε αυτήν την ευκαιρία. Άλλαξε η εθνικιστική κυβέρνηση, ήρθε ένας προοδευτικός ηγέτης, ένα προοδευτικό κόμμα -σοσιαλιστικό, κυρία

Γεννηματά, σοσιαλιστικό πράγματι- και ξεκινάμε μια προσπάθεια δύσκολη να βρούμε μία αμοιβαία αποδεκτή λύση. Όχι να πάμε να τους καταλάβουμε, όχι να πάμε να τους καταρρακώσουμε. Με βάση αυτά που μας λέτε, που ψάχνετε να βρείτε την υποπερίπτωση της υποπερίπτωσης, θα έπρεπε να είχαμε κάνει πόλεμο και να τους είχαμε κατακτήσει. Δεν κάναμε αυτό. Κάναμε μία συμφωνία, έναν συμβιβασμό. Και τι βάλουμε εμείς ως κορυφαία σε αυτόν το συμβιβασμό; Όλα όσα πολεμούσατε εσείς ως κεντρικά ζητήματα είκοσι πέντε χρόνια και δεν τα καταφέρατε. Και τα πετύχαμε. Και τώρα, μας λέτε «είστε προδότες που τα πετύχατε».

Τι πετύχαμε, λοιπόν εμείς; Πετύχαμε, πρώτον, σύνθετο όνομα με γεωγραφικό προσδιορισμό. Αυτό, δηλαδή, που υποχρεώσαμε τους γείτονές μας να αλλάξουν το συνταγματικό τους όνομα, με το οποίο είχαν ήδη αναγνωριστεί από πάνω από εκατόν τριάντα φορές και από «Δημοκρατία της Μακεδονίας» σκέτο να το κάνουν «Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας», ώστε αύριο τα παιδιά μας όταν μπαίνουν στο ίντερνετ και πατούν το λήμμα «Μακεδονία», να βγαίνει ο Λευκός Πύργος και να μην βγαίνουν τα Σκόπια. Αυτό πετύχαμε εμείς!

Δεύτερον, πετύχαμε αυτό που ούτε καν συζητούσαν επί των κυβερνήσεων σας, κυρία Μπακογιάννη, κύριε Καραμανλή, κυρία Γεννηματά, ούτε καν συζητούσαν, το «erga omnes»έναντι όλων και για κάθε χρήση.

Τούτο σημαίνει ότι η χρήση αυτή δεν θα χρησιμοποιείται μόνο στις διεθνείς σχέσεις της χώρας με άλλες χώρες και με διεθνείς οργανισμούς, αλλά θα αφορά και το εσωτερικό της χώρας όπου αναγκάζονται, αλλάζουν το σύνταγμα τους, κατεβάζουν τις πινακίδες από τα αεροδρόμια τους, από τους δρόμους τους, δεν θα μπορούν να έχουν κρατικό θέατρο Μακεδονικό, θα έχουν της Βόρειας Μακεδονίας, δεν μπορούν να έχουν εθνική ομάδα Μακεδονική, θα έχουν εθνική ομάδα της Βόρειας Μακεδονίας. Αυτά τα λίγα.

Τρίτον, καταφέραμε οι γείτονες μας, αναθεωρώντας το Σύνταγμά τους να τροποποιήσουν τις διατάξεις εκείνες που περιείχαν αναφορές αλυτρωτισμού και αναθεωρητισμού. Ευθυγραμμίζουν μάλιστα, το Σύνταγμά τους με ό,τι λέει το ελληνικό Σύνταγμα στις σχετικές του διατάξεις περί διασποράς. Και πέραν της συνταγματικής αναθεώρησης, στην ίδια συμφωνία, οι γείτονές μας δεσμεύονται να μην υποκινούν οποιεσδήποτε πράξεις μη φιλικού χαρακτήρα εναντίον της χώρας μας. Δεσμεύονται να μην

προβαίνουν σε αλυτρωτικές δηλώσεις, δεσμεύονται να μην υιοθετούν τέτοιου είδους δηλώσεις από όποιον φέρεται να δρα για το συμφέρον τους, δεσμεύονται να σέβονται τα υφιστάμενα σύνορα, δεσμεύονται με δυο λόγια να εγκαταλείψουν κάθε είδους αλυτρωτική ρητορική, κάθε είδους αλυτρωτικές δράσεις από οποιονδήποτε κι αν προέρχονται αυτές.

Τέταρτον, καταφέραμε η χρήση του όρου «Μακεδονία», «μακεδονικό», σε σχέση με τις κρατικές δομές και τα όργανα του κράτους να αφήνεται μόνο στην ελληνική πλευρά, δηλαδή αυτό που σας έλεγα πιο πριν ότι δεν μπορούν να έχουν πανεπιστήμιο Μακεδονίας. Η Ελλάδα μπορεί να έχει και θα έχει προφανώς.

Βεβαίως, δεν θέλω καν να απαντήσω στις ανακρίβειες τις οποίες είπατε, δηλαδή ότι δήθεν εμείς θα πρέπει αναγκαστικά να τους λέμε «Μακεδόνες» και «μακεδονικό» κ.λπ. Δεν έχετε διαβάσει καν τη Συμφωνία. Το άρθρο 7.5. τα λέει με πολύ μεγάλη σαφήνεια.

Εγώ θα ήθελα να σας ρωτήσω: Πώς ακριβώς θέλετε να τους λέμε; Σκοπιανούς; Θα ήθελα να σας ρωτήσω ποια είναι η θέση σας σ' αυτό. Διότι σε μια ερώτηση που κάνατε, κύριε Κουμουτσάκο, όταν δεν είχε ανοίξει η κόντρα για λόγους μικροκομματικής αντιπαράθεσης ακόμα και θέλατε να απευθυνθείτε στον κ. Καμμένο για να του κάνετε κριτική, που πάντα είχε αυτήν τη θέση της δεξιάς άκρης της «πολυκατοικίας», αναφερθήκατε από μόνοι σας, όταν κάνατε ανάλυση του πληθυσμού της γειτονικής χώρας, σε Αλβανούς και Σλαβομακεδόνες. Εσείς μόνοι σας το λέγατε.

Το πέμπτο που κερδίσαμε και θεωρώ ότι είναι το πιο σημαντικό απ' όλα, είναι ότι κατοχυρώνεται η ελληνική παράδοση και η ιστορική κληρονομιά της αρχαίας ελληνικής Μακεδονίας με τον πιο σαφή, με τον πιο νομικά δεσμευτικό τρόπο.

Γιατί σε αντίθεση με ορισμένους που θεωρούν ότι το όνομα είναι η ψυχή μας, εγώ θεωρώ ότι η ψυχή μας είναι η ιστορία μας. Η ιστορία μας είναι η ψυχή μας και την παίρνουμε πίσω. Δεν θα μπορεί πια κανείς να τη σφετερίζεται.

Μετά απ' όλα αυτά έρχεται η Αντιπολίτευση -και ιδίως τα κόμματα που είχαν ευθύνη για όλα όσα συνέβησαν τα τελευταία χρόνια- και μας λένε τι; «Δεν πειράζει που κερδίσατε όλα όσα εμείς είχαμε θέσει ως εθνική γραμμή. Η Συμφωνία αυτή δεν είναι επωφελής για τα εθνικά συμφέροντα». Μα, αν αυτή η Συμφωνία, που καλύπτει πλήρως όλες τις εθνικές «κόκκινες» γραμμές που βάλατε κι εμείς τις βρήκαμε, που αποτρέπει επιπλέον σημαντικούς

κινδύνους που εσείς ουδέποτε καταφέρατε στις διαπραγματεύσεις να διασφαλίσετε, όπως το ζήτημα τού να εγερθεί θέμα μειονότητας, αν αυτή η Συμφωνία -λέτε- είναι εθνικά επιζήμια, τότε η εθνική γραμμή και η δική σας στρατηγική, αυτή που οικοδομήσατε εσείς τόσα χρόνια, ήταν εθνικά επιζήμια. Τότε εσείς ήσασταν επιζήμιοι για τη χώρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η άρνηση και καταψήφιση αυτής της Συμφωνίας από τα κόμματα και τα πολιτικά πρόσωπα που κυβέρνησαν τη χώρα -εγώ δεν λέω για κάποιους οι οποίοι δεν κυβέρνησαν και είχαν αυτήν τη θέση- ήταν μ' αυτό το κομμάτι της εθνικής κοινής γνώμης, μ' αυτό το κομμάτι της εθνικής συλλογικής συνείδησης που είχε μείνει στο '92. Δεν είχε παρακολουθήσει ότι η γραμμή της χώρας ήταν άλλη. Η καταψήφιση, λοιπόν, αυτής της Συμφωνίας από τα κόμματα και τα πολιτικά πρόσωπα που κυβέρνησαν τη χώρα από το '90 και μετά αποτελεί μια πρωτοφανή αυτοακύρωση και αυτοϋπονόμευσή τους, των δικών τους πολιτικών πεπραγμένων. Με δυο λόγια θα το πω: Είναι μια στάση πολιτικής υποκρισίας με κεφαλαίο «Υ». Όλοι, όμως, κρινόμαστε.

Εγώ θα ήθελα να πω μια ακόμα αλήθεια, για να πάω μετά στα επιχειρήματα, τα οποία αναδεικνύετε το τελευταίο διάστημα.

Θεωρώ -και νομίζω ότι είναι μια αλήθεια που δεν μπορεί να κρυφτεί- ότι το βασικό σας πρόβλημα, κύριε Μητσοτάκη και κυρία Γεννηματά, δεν είναι η Συμφωνία. Το βασικό σας πρόβλημα είναι ο ΣΥΡΙΖΑ. Το βασικό σας πρόβλημα είναι ότι αυτήν τη Συμφωνία τη φέρνω εγώ ως Πρωθυπουργός, τη φέρνει ο Κοτζιάς ως Υπουργός που ήταν.

Το βασικό σας πρόβλημα είναι ότι εσείς κάνετε αυτό για το οποίο μάς κατηγορείτε, δηλαδή εργαλειοποίηση ενός εθνικού ζητήματος. Εσείς κάνατε αυτό για το οποίο μας κατηγορείτε.

Βεβαίως, το κάνετε για έναν και βασικό λόγο, διότι αυτήν τη Συμφωνία τη φέρνουν αυτοί τους οποίους εσείς δεν αναγνωρίζετε παρά ως προσωρινούς ενοίκους της εξουσίας, ενώ εσείς θεωρείτε τους εαυτούς σας ως μόνιμους ιδιοκτήτες.

Δεν έχουμε παρά να δούμε την υποκριτική στάση που κράτησε η Νέα Δημοκρατία από την πρώτη στιγμή κατά τη διάρκεια της διαπραγμάτευσης, όταν εκκινούσε η διαδικασία αυτή. Ο κ. Μητσοτάκης αρχικά είχε δηλώσει ότι στηρίζει την επιδίωξη για επίτευξη συμφωνίας με σύνθετη ονομασία που θα ισχύει *erga omnes*. Γιατί; Διότι προφανώς είχε την εντύπωση ότι δεν θα το

καταφέρουμε αυτό. Όταν είδε ότι το καταφέρνουμε αυτό, άλλαξε γνώμη, άλλαξε τοποθέτηση και έθεσε ως απαραίτατο όρο να κατοχυρωθεί η Συμφωνία αυτή και με αναθεώρηση της συνταγματικής ονομασίας. Όταν είδε ότι το πετυχαίνουμε και αυτό, όπως επιδιώκαμε από την αρχή, ανέβασε κι άλλο τον πήχη και έβαλε μία ακόμα προϋπόθεση, να ολοκληρωθεί η συνταγματική αναθεώρηση στη γείτονα πριν κυρωθεί αυτή από το Ελληνικό Κοινοβούλιο. Μάλιστα, θυμάμαι ότι ήταν τόσο σίγουρος τότε ο κ. Κουμουτσάκος που έλεγε «τώρα αυτός ο όρος ο απαραίτατος και δεν κάνουμε βήμα παραπέρα απ' αυτόν τον όρο» και την επόμενη μέρα διαψεύστηκε.

Όμως, εκείνες τις μέρες, ξέρετε, στέλνατε την κυρία Σπυράκη να πηγαίνει να συναντά σε κρυφά καφέ στις Βρυξέλλες τον κ. Ζάεφ και να του λέει: «Σταμάτα, μην πας με αυτούς. Εμείς θέλουμε να προχωρήσουμε, αλλά μην πας με αυτούς. Θα αλλάξουν τα πράγματα στην Ελλάδα και θα κάνουμε εμείς τη Συμφωνία». Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Τώρα, λοιπόν, όταν διαπιστώσατε ότι όλες οι καίριες και κομβικές διαπραγματευτικές μας θέσεις έχουν υλοποιηθεί, αρχίσατε να μιλάτε για εκχώρηση γλώσσας και εθνότητας, ακόμα και όταν οι ίδιοι οι γείτονές μας έχουν διευκρινίσει ότι η Συμφωνία αναγνωρίζει ιθαγένεια και η γλώσσα τους είναι σλαβική. Μάλιστα, όταν ήρθε και η διευκρινιστική δήλωση, αρχίσατε να λέτε κάτι άρρητα ρήματα ότι το πρόβλημά σας είναι ότι τη διευκρινιστική δήλωση στη σφραγίδα πάνω δεν την έχουν αλλάξει και έχει «Macedonia». Μα, πώς; Αφού πρέπει να κυρωθεί στην Ελληνική Βουλή και να τεθεί σε ισχύ η αλλαγή του Συντάγματός τους. Τέτοια μας λέτε. Φτάσατε βεβαίως στο σημείο να μας πείτε ότι ανακαλύψατε και κάτι ακόμα, ότι δηλαδή δεν εκχωρούμε -λέει- μόνο γλώσσα και εθνότητα, αλλά εκχωρούμε και λαό.

Καταρχάς τη λέξη «εκχώρηση» - κύριε Μητσοτάκη, το έχετε σκεφτεί αυτό;- τη χρησιμοποιείτε διαρκώς χωρίς να κατανοείτε τι ακριβώς κάνετε. Παραπέμπει μάλλον σ' ένα παραλήρημα μεγαλείου, που προφανώς προκύπτει από την στροφή σας στην εθνικιστική πλευρά το τελευταίο διάστημα

Δεν θέλω, όμως, να μπω στη σφαίρα της ψυχανάλυσης, ούτε να αναλάβω ρόλο ψυχαναλυτή. Αυτό που θέλω να σας πω είναι ότι δεν μπορείς να εκχωρήσεις κάτι που δεν έχεις και κάτι που δεν υπάρχει, για τον πολύ απλό λόγο ότι εμείς γλώσσα μακεδονική δεν είχαμε ποτέ -ο Μέγας Αλέξανδρος μίλαγε την ελληνική γλώσσα, ο Μέγας

Αλέξανδρος διδάχθηκε την ελληνική γλώσσα από τον Αριστοτέλη και όχι μακεδονική γλώσσα-, αλλά και για τον απλούστατο λόγο ότι οι Μακεδόνες Έλληνες που κατοικούν στη βόρεια Ελλάδα έχουν εθνότητα ελληνική.

Πάμε παρακάτω, όμως. Μας λέτε ότι εκχωρήσαμε τη γλώσσα -παρά το γεγονός ότι μάλλον δικές σας κυβερνήσεις το έκαναν αυτό- στη διάσκεψη του ΟΗΕ για την τυποποίηση των γεωγραφικών ονομάτων που έλαβε χώρα στην Αθήνα το '77.

Ενώ οι δικές σας κυβερνήσεις αυτά τα θέματα τα είχαν στην πρώτη γραμμή, γιατί τότε, το 1994, δεν προβάλατε καμία επιφύλαξη ή αντίρρηση στον Διεθνή Οργανισμό Τυποποίησης, ο οποίος είναι υπεύθυνος για την επίσημη κωδικοποίηση των ονομάτων, των γλωσσών κρατών-μελών του ΟΗΕ και παραδώσατε τότε τις συντομογραφίες MK και MKD;

Και για όσους θεωρούν ότι αυτά είναι πολύ τεχνικά, θέλω να σας επαναλάβω το εξής. Πού είναι ο φίλος μου ο κ.Τασούλας; Κύριε Τασούλα, είχαμε κάνει έναν διάλογο για αυτό. Θα το πω με σωστό τρόπο αυτή τη φορά. Ο Ευάγγελος Αβέρωφ, ως Υπουργός Εξωτερικών, το 1959 από αυτό εδώ το Βήμα -και δεν είναι τυχαίο όταν τα λέει ένας Υπουργός Εξωτερικών- είχε πει τα εξής. Και θα το πω σωστά, εκ προοιμίου, ότι δεν τα είχε πει θέλοντας να δώσει απαντήσεις στο ζήτημα της γλώσσας, αλλά στο κύριο και το μείζον θέμα, που ήταν η μειονότητα. Η μειονότητα ήταν το μείζον θέμα, που λύνεται με τη Συμφωνία των Πρεσπών.

Τι έλεγε, λοιπόν, ο αείμνηστος Ευάγγελος Αβέρωφ το 1959; «Πρώτον, εις την Ελληνική Μακεδονία δεν ομιλείται η μακεδονική γλώσσα, η οποία ομιλείται εις τα Σκόπια και έχει και γραμματικήν και συντακτικόν. Στην Ελληνική Μακεδονία ομιλείται ένα τοπικό ιδίωμα, το οποίο δεν έχει καμία σχέση με τη μακεδονική γλώσσα.».

Η δήλωση αυτή γιατί είναι αποκαλυπτική; Διότι με μία και μόνη κίνηση κατεδαφίζει όλες αυτές τις αντιεπιστημονικές, τις πατριδοκάπηλες ανοησίες που έχουν κατατεθεί το τελευταίο διάστημα στη δημόσια συζήτηση.

Αφενός ο Ευάγγελος Αβέρωφ με την ιδιότητα του Υπουργού Εξωτερικών αναγνωρίζει το προφανές, ότι εκτός από την Ελληνική Μακεδονία υπάρχει και άλλη Μακεδονία που δεν είναι Ελληνική, όταν λέει «εις την Ελληνική Μακεδονία». Διαφορετικά θα χρειαζόταν άλλος προσδιορισμός.

Αφετέρου, αναγνωρίζει την ύπαρξη μακεδονικής γλώσσας, όταν ένας Υπουργός Εξωτερικών το λέει αυτό στο Ελληνικό Κοινοβούλιο το 1959, πολύ πριν γίνει Υπουργός ο κ. Κοτζιάς νομίζω. Και φαντάζομαι ότι δεν θα θεωρείτε εθνομηδενιστή και προδότη τον αείμνηστο Αβέρωφ, όπως ενδεχομένως θεωρείτε τον κ. Κοτζιά και όσους είναι στην Αριστερά και στον ΣΥΡΙΖΑ. Και την αναγνωρίζει με γραμματική και συντακτικό και απάντα με σαφήνεια και σε όλους εκείνους τους υποτιθέμενους λόγιους και γλωσσολόγους που προσπαθούν να μας πείσουν ότι μια γλώσσα δεν είναι γλώσσα, στέλνοντας στον κάλαθο των αχρήστων και την επιστημονική τους αξιοπρέπεια, αλλά και τον ορθό λόγο.

Μια λοιπόν και με προκαλέσατε για το θέμα της μειονότητας και μου λέτε ότι αυτό είναι το κρίσιμο, θα ήθελα και εδώ να κάνω μια ιστορική αναδρομή. Μια και μιλάμε σήμερα με αλήθειες, να τα πούμε όλα. Με τη Συμφωνία των Πρεσπών οι γείτονές μας δέχονται οριστικά ότι δεν υπάρχει ζήτημα δήθεν μακεδονικής μειονότητας στην Ελλάδα. Το ζήτημα αυτό -και όχι της ονομασίας- ήταν αυτό το οποίο είχε αποτελέσει τον πυρήνα του Μακεδονικού ζητήματος, σας θυμίζω, κατά τη διάρκεια του πολέμου με την τότε ενιαία Γιουγκοσλαβία, το να επιμένει περί ύπαρξης μακεδονικής μειονότητας στην ελληνική επικράτεια.

Η σχετική, λοιπόν, τροπολογία στο Σύνταγμα της γειτονικής χώρας, που την πετυχαίνουμε με τη Συμφωνία των Πρεσπών, είναι αυτή που αφαιρεί κάθε αναφορά σε προστασία μακεδονικής μειονότητας ή σε μακεδονικό λαό σε γειτονικές χώρες και κάνει λόγο για στήριξη της ομογένειας, όπως ακριβώς κάνουμε λόγο και στο δικό μας Σύνταγμα. Είναι, λοιπόν, σαφές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι χωρίς αλύτρωτους αδελφούς δεν υπάρχει αλυτρωτισμός. Γι' αυτό τελειώνουμε μια και καλή με τον αλυτρωτισμό.

Ως προς τον δεύτερο ισχυρισμό σας τώρα, τα περί δήθεν εκχώρησης μακεδονικής εθνότητας, που όπως είπα εμπλουτίστηκε τώρα τελευταία με το επιχείρημα περί εκχώρησης μακεδονικού λαού, νομίζω ότι είναι μια συζήτηση την οποία έχουμε εξαντλήσει. Την έχουμε κάνει δηλαδή πολλές φορές και μιλάμε και με αγγλικούς όρους. «Nationality» και «ethnicity» είναι άλλες λέξεις. Νομίζω ότι την εξαντλήσαμε σε ό,τι αφορά βεβαίως και τη διευκρινιστική δήλωση που έγινε στη ρηματική διακοίνωση από τους ίδιους τους γείτονές μας.

Όμως, επιτρέψτε μου, για να γίνω κατανοητός σε όσους μας παρακολουθούν, να αναφέρω ένα παράδειγμα και μόνο. Διότι, όπως προείπα, στη γειτονική χώρα οι πολίτες έχουν nationality, ιθαγένεια μακεδονική/πολίτες της Δημοκρατίας της Βόρειας Μακεδονίας, αλλά η εθνότητα τους είναι Αλβανοί και Σλαβομακεδόνες. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Όπως για παράδειγμα θα έλεγα και μια άλλη χώρα, την Ελβετία. Οι Ελβετοί πολίτες έχουν nationality, ιθαγένεια ελβετική, αλλά χωρίζονται σε τρεις εθνότητες: είναι Γερμανοί, είναι Γάλλοι, είναι Ιταλοί. Αυτές είναι οι εθνοτικές τους προελεύσεις. Τι δεν καταλαβαίνετε; Αυτό δεν μπορώ να το κατανοήσω.

Όμως για να μιλήσουμε με όρους νομικούς, όρους του διεθνούς δικαίου, θα σας έλεγα μόνο αυτή τη φράση. Στο διεθνές δίκαιο δεν υπάρχουν γενικώς αποδεκτά χαρακτηριστικά και γενικά αποδεκτοί ορισμοί του έθνους ή του λαού. Τα κράτη αναγνωρίζουν κράτη. Δεν αναγνωρίζουν ούτε λαούς ούτε εθνότητες. Ως εκ τούτου, ακόμα και αν ήθελε ο Κοτζιάς να τα δώσει όλα και να τους δώσει εθνότητα, δεν θα μπορούσε να το κάνει, διότι μια διεθνής συμφωνία δεν μπορεί να αναγνωρίσει εθνότητα, παρά μόνο ιθαγένεια.

Θέλω όμως τώρα να απαντήσω επί της ουσίας στα ερωτήματα αυτά με ορισμένα παραδείγματα, γιατί είδα ότι το βασικό σας επιχείρημα είναι ότι όλα αυτά τα χρόνια δίνατε μια μεγάλη μάχη εσείς για την εθνότητα και για τη γλώσσα. Μάλιστα.

Θέλω να σας απευθύνω ένα ερώτημα: Τι κάνατε ακριβώς εσείς, όταν διαπραγματευόσασταν, για την αναφορά σε μακεδονικό έθνος στο Σύνταγμα της γειτονικής μας χώρας; Ρωτάω τους συναδέλφους, διότι την τελευταία φορά που έγινε συζήτηση για αλλαγή του Συντάγματος της γείτονος, δεν ήταν τώρα με τον Κοτζιά. Ήταν το 1992 επί Κυβερνήσεως Κωνσταντίνου Μητσοτάκη με Υπουργό Εξωτερικών τον κ. Σαμαρά. Αλήθεια, ο κ. Σαμαράς είχε ζητήσει την αφαίρεση των αναφορών του Συντάγματος της γειτονικής χώρας σε μακεδονικό έθνος ή λαό και εμείς δεν το γνωρίζουμε; Η απάντηση είναι όχι.

Ο κ. Σαμαράς όταν διαπραγματεύτηκε το «Πακέτο Πινέρο» κατέθεσε συνταγματικές αλλαγές από τη δική μας πλευρά που είχαν να κάνουν αποκλειστικά με το θέμα της μειονότητας, να μην υπάρχει αναφορά σε μειονότητα στο Σύνταγμά τους για να μη διεκδικούν μειονότητα και βεβαίως να εξαλειφθούν και οι αναφορές οι επεκτατικές. Καμία αναφορά -καμία αναφορά!- σε αλλαγή του

λεκτικού του Συντάγματος σε σχέση με μακεδονικό λαό και μακεδονικό έθνος.

Κι αν δεν με πιστεύετε, θα ήθελα να καταθέσω σήμερα -επειδή αυτά δεν έχουν αποχαρακτηρισθεί, θα ήθελα να είναι προς γνώση των Αρχηγών των Κομμάτων και όχι του συνόλου των Βουλευτών- τι περιλαμβάνουν οι διαπραγματεύσεις για το «Πακέτο Πινέιρο» και τι κατέθεσε ο κ. Σαμαράς.

Τι είπε ο κ. Σαμαράς.

Και βεβαίως, επειδή το ίδιο ακούσαμε και από την πλευρά της κυρίας Γεννηματά -που και αυτή μας είπε ότι εάν εμείς είχαμε δώσει τη γλώσσα και την εθνότητα, θα το είχαμε λύσει το θέμα, αλλά δεν τα δίναμε γιατί εμείς ήμασταν εθνικά υπερήφανοι- αλήθεια, κυρία Γεννηματά, για διαβάστε λίγο καλύτερα τη Συμφωνία της Αχρίδας που υπεγράφη από τις Ηνωμένες Πολιτείες και την Ευρωπαϊκή Ένωση το 2001, επί κυβερνήσεως Σημίτη. Τι λέει, λοιπόν, αυτή η Συμφωνία; Θέλετε να σας διαβάσω τι λέει αυτή η Συμφωνία; Η επίσημη γλώσσα της Μακεδονίας και στις διεθνείς σχέσεις της Μακεδονίας είναι η μακεδονική γλώσσα. Χωρίς καμία δική σας διαμαρτυρία τότε! Αναφέρεται σε μακεδονική γλώσσα, αναφέρεται σε Μακεδονία και σε άλλα σημεία αναφέρεται και σε Μακεδόνες.

Τόσο μεγάλο αγώνα είχατε κάνει εσείς για τη μακεδονική γλώσσα και για την εθνότητα και για τον όρο Μακεδόνες. Ούτε βέτο ασκήσατε στην Ευρωπαϊκή Ένωση ούτε καμία αντίρρηση προβάλλατε, αφούτόσο πολύ σας απασχολούσε το θέμα αυτό.

Μας κατηγορείτε, επίσης, ακόμα και για το θέμα της ιθαγένειας στα διαβατήρια. Επί είκοσι πέντε χρόνια οι γείτονές μας που τους αποκαλείτε Σκοπιανούς, έρχονται εδώ στην Ελλάδα, κάνουν τα μπάνια τους στη Χαλκιδική, κάνουν τις βόλτες τους στην πλατεία Συντάγματος -και καλά κάνουν οι άνθρωποι γιατί ενισχύουν τον τουρισμό μας- αλλά τα διαβατήριά τους δεν γράφουν «Σκοπιανοί». Γράφουν «Μακεδόνες» σκέτο. Εσείς είκοσι πέντε χρόνια που ήσασταν; Γιατί το επιτρέψατε αυτό είκοσι πέντε χρόνια;

Πού ήσασταν το 2008-2009, όταν έγινε η διαπραγμάτευση και απελευθερώθηκε το καθεστώς για τα διαβατήρια των πολιτών της γειτονικής χώρας ως χώρας Σένγκεν; Πού ήσασταν, ρε παιδιά, εσείς οι μακεδονομάχοι τόσα χρόνια; Οποία υποκρισία!

Μας λέτε, τέλος, ότι είναι απαράδεκτο να αυτοπεριοριζόμαστε και να υπονοούμε ότι μπορεί να έχουμε και εμείς αλυτρωτική λογική,

διότι στη Συμφωνία –το άκουσα, το είπε και σήμερα και ο κ. Σαμαράς- λέμε να διαγράψουμε τους αλυτρωτισμούς στα βιβλία και των δύο πλευρών και είμαστε απαράδεκτοι. Γιατί είμαστε απαράδεκτοι; Γιατί δεν λέμε ότι μόνο αυτοί έχουν αλυτρωτισμό στα βιβλία ή στη ρητορική και τις ενέργειες κρατικών και ιδιωτικών φορέων. Μάλιστα.

Στις 4 Σεπτεμβρίου, όμως, του 2012 ο κ. Σαμαράς έγραφε ένα γράμμα στον κ. Γκρουέφσκι γι' αυτά τα θέματα. Και τι έλεγε ο κ. Σαμαράς τότε στο γράμμα που έστειλε στον κ. Γκρουέφσκι; Ότι ο έλεγχος του τρόπου που παρουσιάζουν την ιστορία τα σχολικά βιβλία των δύο χωρών –των δύο χωρών!- και η απαλλαγή τους από αρνητικά σχόλια, η εχθρική και αλυτρωτική ρητορική εναντίον των γειτόνων μας, είναι το αντικείμενο της συζήτησης.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

Ορίστε, ο Σαμαράς, ο οποίος ήρθε σήμερα εδώ και μας είπε: «Αποκλείεται, δεν υπάρχει περίπτωση ο Σαμαράς να έκανε τέτοιο πράγμα, σίγουρα». Και βέβαια το ίδιο έκανε και ο Υπουργός του ο κ. Αβραμόπουλος, με επιστολή στον ομόλογό του Νικόλα Ποπόσκι όπου μίλησε για την ανάγκη κρατικές υπηρεσίες να αποθαρρύνουμε ανάλογες ενέργειες που υποκινούν βία και μίσος ή εχθρότητα του ενός έναντι του άλλου και στις δύο πλευρές. Μάλιστα.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσα να αναφέρω δεκάδες παραδείγματα για να σας αποδείξω ότι όλη σας η επιχειρηματολογία το τελευταίο διάστημα είναι απόλυτα προσχηματική, όλη σας η επιχειρηματολογία το τελευταίο διάστημα είναι απόλυτα κινδυνολογική.

Σήμερα μας είπατε ακόμα και για τα προϊόντα ονομασίας προέλευσης, για τα προϊόντα γεωγραφικών ενδείξεων, τα οποία τα προστατεύει η Ευρωπαϊκή Ένωση –λες και δεν το ξέρετε- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τόσο εντός Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσο και σε τρίτες χώρες.

Σήμερα μας είπατε δήθεν ότι δεν θα μπορούμε να παγώσουμε κεφάλαια ή να βάλουμε βέτο στην ένταξη της γειτονικής χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αν αυτή δεν τηρεί τη Συμφωνία ή αν δεν τηρεί τις προϋποθέσεις. Και αυτό είναι ένα μεγάλο ψέμα. Κάθε κεφάλαιο της ενταξιακής πορείας θα κριθεί ανάλογα με το αν η γειτονική χώρα προχωράει σε αυτά τα οποία έχουν συμφωνηθεί. Ακόμα και το περιβόητο ότι πρέπει να ντρεπόμαστε, γιατί –λέει- θα

πάει να ανοίξει ένα ιδιωτικό ινστιτούτο, δεν είπατε κρατικό γιατί ξέρετε ότι τα κρατικά δεν μπορούν να έχουν...

Όχι, όχι, δεν το είπε από ιδεολογική άποψη ο κ. Μητσοτάκης. Ξέρει ότι η Συμφωνία λέει ότι τα κρατικά των γειτόνων μας δεν μπορούν να λένε «Μακεδονικό», θα λένε «Βόρειας Μακεδονίας». Γι' αυτό είπε ιδιωτικό, ήξερε τι είπε.

Προφανώς, όμως, δεν ξέρετε ή μάλλον παραγνωρίζετε ότι για ιδιωτικά ινστιτούτα γλωσσών αποφασίζουμε εμείς. Εμείς αποφασίζουμε αν θα δώσουμε άδεια ή δεν θα δώσουμε άδεια.

Άρα, τι κάνετε; Αυτό το οποίο κάνετε είναι να προσπαθείτε να παραπληροφορήσετε τον ελληνικό λαό, να δημιουργήσετε ψευδείς εντυπώσεις, διότι δεν σας φταίει η Συμφωνία, κακά τα ψέματα. Αυτό που σας φταίει -επαναλαμβάνω- είναι ότι τη Συμφωνία τη φέρνουμε εμείς.

Και για του λόγου το αληθές, καρφώθηκε η κυρία Γεννηματά. Διάβασα την ανακοίνωσή της στη διαγραφή του κ. Θεοχαρόπουλου. Γιατί τον διέγραψε; Κατά τα άλλα, δεν έβαζε και πειθαρχία! Φανταστείτε να έβαζε και πειθαρχία, τι θα του έκανε του ανθρώπου. Τον διέγραψε όχι γιατί αυτή η μεγάλη ιδεολογική διαφορά να συμφωνεί ως προοδευτικός άνθρωπος με αυτή τη Συμφωνία, ενώ είναι κατάπτυστη, είναι το θέμα της διαγραφής του, αλλά γιατί αντικειμενικά εξυπηρετεί τους σχεδιασμούς του ΣΥΡΙΖΑ και του κ. Τσίπρα.

Να χαρώ την προοδευτικότητά σας, να χαρώ την εθνική σας ευθύνη, να χαρώ τη συνείδησή σας και την εθνική σας στάση σε ένα τόσο κρίσιμο εθνικό θέμα.

Δεν θα αποφύγω, όμως, τον πειρασμό να πω δυο λόγια και για το Κομμουνιστικό Κόμμα. Δεν το κάνω συχνά, αλλά ξέρετε σε κρίσιμες στιγμές δεν υπάρχει ασυλία για κανέναν. Τα στερνά τιμούν τα πρώτα και όλοι κρινόμαστε για οτιδήποτε κάνουμε. Και επειδή το Κομμουνιστικό Κόμμα αναμετρείται με την ιστορία -εκατό χρόνια ιστορίας- νομίζω ότι σήμερα παίρνει μία θέση και στάση που θα σημαδέψει την ιστορία του. Δεν θέλω να αναφερθώ ούτε στο Σλαβομακεδονικό αλφαβητάρι που μοίραζαν οι Κομμουνιστές της Τασκένδης στα παιδιά των Σλαβομακεδόνων μαχητών του Δημοκρατικού Στρατού Ελλάδας.

Δεν θέλω να αναφερθώ ούτε στις εβδομήντα χιλιάδες πρόσφυγες του Εμφυλίου, που το ελληνικό κράτος τούς στέρησε το δικαίωμα το 1983 να επιστρέψουν στην πατρίδα τους. Ούτε θα αναφερθώ

τόσο στη Σλαβομακεδόνισσα Ειρήνη Γκίνη, Μίρκα Γκίνοβα, την πρώτη γυναίκα που εκτελέστηκε στον Εμφύλιο, κομμουνίστρια. Αυτές τις ερινύες σας να τις αντιμετωπίσετε μόνοι σας.

Θα μιλήσω πολιτικά, δεν θα αναφερθώ με κέντρο την ιστορία του ΚΚΕ. Λέει, λοιπόν, πολιτικά το ΚΚΕ σήμερα, ποιος ο βασικός λόγος; Το ΝΑΤΟ. Ποιος ο δεύτερος βασικός λόγος; Ο αλυτρωτισμός. Εντάξει, το ΝΑΤΟ να το δεχτώ ως ένα λόγο να διαφωνεί κανείς. Αν και εκεί ήθελα να θέσω ένα ερώτημα. Ας δεχθώ, λοιπόν, εγώ πλήρως την ανάλυσή σας, ότι η Συμφωνία είναι υπαγορευμένη από τη Δύση, από τον διεθνή ιμπεριαλισμό ή δεν ξέρω τι άλλο μπορεί να φαντάζεστε.

Υπό αυτή τη διεθνή συνθήκη, με δεδομένη τη βούληση των γειτόνων μας να θέλουν να μπουν στο ΝΑΤΟ, που άλλωστε είναι και δικό τους θέμα, πώς θεωρεί το ΚΚΕ ότι το ελληνικό κράτος θα μπορούσε ή θα έπρεπε να αναγνωρίσει αυτή τη χώρα; Πώς; Με ποιο όνομα; Πώς θα τους λέμε αυτούς τους ανθρώπους; Τι λέτε; Αφού μας λέτε ότι ο όρος «Μακεδονία» και μόνο στο όνομά τους είναι αλυτρωτισμός.

Ή εγώ δεν διάβαζα καλά τον Λένιν όταν ήμουν μικρός ή εσείς κάτι δεν κάνετε καλά, διότι η αυτοδιάθεση των λαών και των κινημάτων ήταν ένα από τα βασικά χαρακτηριστικά της επαναστατικής αντίληψης του Κομμουνιστικού κινήματος.

Εν πάση περιπτώσει, εγώ δεν θέλω να μείνω σε αυτό. Εγώ θέλω να πω ότι είναι αδιανόητο σήμερα να μην καταλαβαίνετε το πρωτεύον και το δευτερεύον ή να κάνετε πως δεν καταλαβαίνετε, γιατί και εσείς για τον λόγο που το κάνουν και οι άλλοι το κάνουν, για ψηφοθηρικούς λόγους και γιατί σας ενοχλεί ο ΣΥΡΙΖΑ.

Ποια είναι η διάκριση που κάνετε; Δεν καταλαβαίνετε ότι ο κύριος εχθρός της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων σήμερα είναι η ασίγαστη δίψα του ελληνικού εθνικισμού για εκδίκηση απέναντι στις κατακτήσεις του λαϊκού κινήματος, στις κατακτήσεις της Δημοκρατίας και σε αυτές τις μικρές κατακτήσεις που κατάφερε αυτή η Κυβέρνηση; Δεν το καταλαβαίνετε.

Καλή η επίκληση των συμβόλων, αλλά στις διαδηλώσεις και στα συλλαλητήρια προχθές γίναμε μάρτυρες γεγονότων πολιτικής ηγεμονίας της Ακροδεξιάς. Και δεν θα αναφερθώ μόνο στην έφοδο στη Βουλή, στο λιντσάρισμα ανθρώπων, στη δολοφονική επίθεση σε δημοσιογράφους. Θα αναφερθώ μόνο στο σύνθημα αυτό που είδα σε φωτογραφία σε τοίχο της Αθήνας: «Ναι στον φασισμό», τόσο

στεγνά και τόσο, αν θέλετε, ανεπιτήδευτα και χωρίς ίχνος ενοχής απέναντι στην ιστορία. Αυτό δεν το καταλαβαίνετε;

Εγώ θα πω ένα πράγμα, ότι σήμερα και αύριο όλοι μας αναλαμβάνουμε ευθύνη, ευθύνη απέναντι στην ιστορία, ευθύνη απέναντι στο έθνος, ευθύνη απέναντι και στις αξίες μας και στις προοδευτικές θέσεις μας και σε όσα διακηρύττουμε τόσα χρόνια σε αυτόν τον τόπο.

Και όπως έλεγε και ο μεγάλος Καζαντζάκης: «Οι κομμουνιστές την αγαπούν την ευθύνη». Έτσι έλεγε. Ελπίζω κάποια στιγμή να κάνετε και για αυτό την αυτοκριτική σας. Κλείνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί ήδη μακρηγόρησα πάρα πολύ. Τα Βαλκάνια ήταν πάντοτε η μπαρουταποθήκη της Ευρώπης, όχι τυχαία. Η διάλυση της ενιαίας Γιουγκοσλαβίας αποτέλεσε τη θρυαλλίδα μιας σκληρής περιόδου ανάδυσης των εθνικισμών που σκόρπισαν τον τρόμο και τον θάνατο. Οι εθνικισμοί για πάρα πολλά χρόνια έδιναν τον τόνο σε αυτήν την περιοχή. Οι διμερείς διενέξεις έληγαν με το όπλο στο χέρι και όχι με συμφωνίες.

Και η χώρα μας δεν έμεινε ανεπηρέαστη από αυτές τις τεκτονικές αλλαγές. Υπήρξαν, όμως, πάντοτε και πολιτικές δυνάμεις, αλλά και πολιτικοί και διπλωμάτες που διέβλεψαν έγκαιρα τον κίνδυνο να μπει η Ελλάδα σε μία αέναη περιπέτεια στα βόρεια σύνορά της. Θέλω να παραδεχτώ ότι ένας από τους πρώτους πολιτικούς που το διέβλεψε αυτό ήταν ο Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, παρά τις τεράστιες ιδεολογικές διαφορές που με χωρίζουν από την παράταξή του και βεβαίως παρά τις τεράστιες διαφορές με την πολιτική που υλοποίησε. Είχε, όμως, σωστή εκτίμηση τη στιγμή της κατάρρευσης της Γιουγκοσλαβίας και της δημιουργίας του κράτους των γειτόνων μας. Είχε πει, λοιπόν, τότε -και νομίζω ότι έχει μία σημασία να το αναφέρω γιατί είναι πολύ επίκαιρο-το εξής: «Είναι απαράδεκτη υποκρισία εν ονόματι της εθνικής υπερηφάνειας και της εθνικής αδιαλλαξίας να δεχόμαστε να μείνει αυτή η χώρα, αυτό το κράτος εις το διηνεκές με το όνομα Μακεδονία και να μη δεχόμαστε να μείνει με ένα σύνθετο όνομα». Και πρόσθεσε: «Αυτήν την ώρα χρειάζεται ειλικρίνεια, εντιμότητα και θάρρος, αυτό χρειάζεται η εξωτερική μας πολιτική και αυτό νομίζω είναι που μας λείπει».

Δυστυχώς, κύριε Μητσοτάκη, πράγματι αυτό σας λείπει σήμερα θάρρος και τόλμη. Μπορεί να λείπει σε εσάς, δεν λείπει, όμως, στην πλειοψηφία της εθνικής αντιπροσωπείας και θάρρος και τόλμη να ψύσσουμε τη συνείδησή μας απέναντι σε αυτήν τη μεγάλη ιστορική,

εθνική πρόκληση, να τελειώσει η υποκρισία, τριάντα χρόνια υποκρισία, να τελειώσει αυτή η εκκρεμότητα, να στερέψουν τα αποθέματα του μίσους και του διχασμού που έσπειραν στους δύο λαούς οι εθνικισμοί και στις δύο πλευρές. Θεωρώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι με αυτήν τη Συμφωνία η Ελλάδα παίρνει πίσω το σημαντικότερο πράγμα, αυτό που της ανήκει και είναι η ιστορία της, τα σύμβολά της, την παράδοση, την κληρονομιά της Αρχαίας Ελληνικής Μακεδονίας. Όμως και οι γείτονές μας, η Βόρεια Μακεδονία, από μία χώρα στην οποία έχουμε γυρισμένη την πλάτη και τους σπρώχνουμε να πάνε σε άλλους γίνεται μία φίλη χώρα, γίνεται μια σύμμαχος χώρα, γίνεται ένας συμπαραστάτης της Ελλάδας για τη συνεργασία, την ειρήνη και την ασφάλεια στην περιοχή και βεβαίως -ίσως και πιο σημαντικό- μακριά από τη σφαίρα επιρροής τρίτων χωρών που για ίδιον όφελος επιδιώκουν τη διαιώνιση της αστάθειας στα Βαλκάνια, τη διαιώνιση αυτής της διένεξης και την αποδυνάμωση του ρόλου της Ελλάδας στην ευρύτερη περιοχή.

Τώρα, λοιπόν, πράγματι, κύριε Μητσοτάκη, είναι η κρίσιμη ώρα. Και σε αυτήν την κρίσιμη ώρα εγώ θέλω να απευθυνθώ τόσο στους Βουλευτές όσο και στις Ελληνίδες και τους Έλληνες που μας παρακολουθούν. Είναι η ώρα της εθνικής αυτοπεποίθησης και ναι, της περηφάνιας, της εθνικής περηφάνιας. Δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτα κοιτάζοντας την αλήθεια. Είναι μία ιστορική ημέρα!

Η ιστορία να ξέρετε όσο κι αν διαφωνείτε, επειδή τα φέρνουμε εμείς αυτά, δεν θα δικαιώσει εμάς. Η ιστορία, εάν κάνουμε το βήμα, θα δικαιώσει την Ελλάδα, την Ελλάδα που τόλμησε, την Ελλάδα που πάλεψε, την Ελλάδα που γίνεται ο εγγυητής της σταθερότητας και της συνανάπτυξης στα Βαλκάνια, την Ελλάδα που η βαριά της ιστορία και το πολύτιμο αξιακό της φορτίο δεν της επιτρέπει να είναι κομπάρσος στις διεθνείς εξελίξεις.

Για όλους αυτούς τους λόγους οι Βουλευτές θα σταθούν όρθιοι, οι Βουλευτές θα πράξουν αυτό που λέει η συνείδησή τους, οι Βουλευτές θα πράξουν το ωφέλιμο για τη χώρα, οι Βουλευτές θα πράξουν το εθνικό τους καθήκον. Δεν θα τρομοκρατηθούν, δεν θα τους εκφοβίσει κανείς. Και η χώρα με τη ψήφο τους θα προχωρήσει μπροστά. Σας ευχαριστώ.»»

Ομάδα υψηλής αστυνόμευσης

Τελευταία σελίδα